

Min tid

Elisabeth Nilsson

Boksidan

Förord

En skriftlig berättelse skiljer sig ofta väldigt mycket ifrån en muntlig. I det muntliga berättandet utelämnar de flesta alla onödiga miljöbeskrivningar. De använder ett mer onyanserat språk med många upprepningar, till exempel "så kom han, sen kom hon". Kanske utelämnas händelser som är viktiga för förståelsen av historien. Skulle lyssnaren inte förstå kan ju historien alltid kompletteras i efterhand. Den här boken är skriven så som jag tror att det skulle kunna låta om den tänkta huvudpersonen berättade för någon om sina upplevelser.

Elisabeth Nilsson

Copyright: Bokförlaget Boksidan 2003
Box 558
146 33 Tullinge

Min tid, ISBN-nummer: 978-91-86199-01-2

Du får gärna kopiera denna bok, men sätt då in 5 kronor per kopia på Boksidans plusgirokonto: 199 84 51-7, eller bankgirokonto: 5459-3074. Skriv på inbetalningskortet att det gäller boken "Min tid". Läs också gärna fortsättningen på denna historia som heter "Min tid II". Du finner den på vår hemsida www.boksidan.com.

Våren 1989

Min första älskare var en riktig tönt. Han var storebror till min kompis i gymnasiet, Nettan. Jag hade träffat honom flera gånger hemma hos henne. Jag var jätteimponerad av honom, för han hade en sån fin bil och snobbiga kläder. Dessutom visste han alltid så mycket. Han var en sån där kille som är så himla duktig på allting.

Han höll på med datorer. Varje gång vi träffades brukade vi prata en stund och han brukade visa nått dataprogram som han höll på med. Jag är inte så intresserad av datorer, men vad gör det? Jag var jättekär i honom så han kunde ha visat vad som helst bara jag fick vara nära.

Det jobbiga var att om jag stannade alltför länge inne hos honom, eller visade mig alltför intresserad började Nettan att retas. Hon tyckte att han var en himla tönt. Jag för min del tyckte han var helt underbar. Och jag tror att han gillade mig också.

Jag försökte komma på ett sätt att få vara ensam med honom utan Nettan och helst utan föräldrar. Jag tänkte skriva och fråga Vecko-Revyn, men dom tar ju bara in brev från tjejer som undrar om dom är gravida eller har en könssjukdom.

Till slut kom jag på en jättebra idé. Jag skulle fråga om han ville hjälpa mig med matten. Då skulle han va tvungen att komma till mig. En jobbig grej var att jag har så nyfikna, larviga, töntiga föräldrar som säkert skulle komma in och fråga om vi ville ha te eller nått när vi låg där och höll på. Sen skulle dom säker ställa en massa töntiga frågor till Tomas. Dom kan bara inte få vara hemma. Näst, nästa helg ska vi åka till landet. Jag ska säga att jag inte vill följa med, att jag måste plugga eller nått. Hela dagarna tänkte jag på honom, på hur det skulle bli och vad jag skulle ha för kläder, vad jag skulle bjuda på och så där.

Ett problem var att hitta på nått som han skulle kunna hjälpa mig med i matten. Det fick inte vara för lätt för då skulle han kanske tycka att jag var dum. Samtidigt fick det absolut inte vara för svårt, jag ville ju inte att vi skulle hålla på med matte hela kvällen.

Egentligen var jag ganska duktig i matte och jag behövde inte alls någon stödundervisning. Han skulle nog tycka att jag har en alldeles för larvigt lätt matte. Fast han borde ju ha sett Nettans mattebok. Vi gick ekonomisk linje, men han gick säkert Na eller 4-årig teknisk linje, när han gick i gymnasiet. Jag bestämde mig för att försöka ta reda på om Tomas hjälpt henne med matten någon gång.

Bara inte hon fick reda på att vi skulle träffas, det vore så himla pinsamt. Jag ringde honom en kväll när jag visste att Nettan inte var hemma. Som tur var, var det han som svarade. Vi pratade en ganska lång stund och han ville inte sluta alls, verkade det som. Jag var jätte nervös, det var nästan så att jag stammade. Som tur var så pratade han hela tiden så jag behövde knappt säga någonting.

Till slut frågade jag och han lät jättepositiv. Lördan passade jättebra för honom och han sa att han inte ens ville ha betalt. Jag lovade att bjuda på middag som tack för hjälpen. Lördan kom och han kom. Jag tyckte han var stilig, han hade slips och kostym på sig. Jag hade en blus och svarta byxor på mig.

Vi åt entrecote med bearnaisesås och pommes frites och drack cider. Till efterrätt hade jag gjort en chokladpudding, det var en pulverpudding.

Vi höll på jättelänge med matten. Jag satt jättenära honom och gjorde allt för att vi skulle lämna den. Till slut sa jag att jag inte orkade mer och tyckte vi skulle kolla på TV.

Jag satte mig nästan på honom och tog hans hand. Vi tittade varandra i ögonen och hans mun formades liksom för att pussas. Vi lutade oss mot varandra och sakta, sakta kysstes vi. Sen ville vi inte släppa taget, vi fortsatte att kyssas i flera timmar. Han klämde mig lite på bröstet och jag la handen mellan hans ben.

Jag tyckte att vi skulle gå upp på mitt rum, han nickade och såg jätteallvarlig ut.

På väg mot mitt rum kom jag att tänka på nallarna i sängen och på att jag hade rosa lakan med små björnar på. Det går ju bara inte, han måste känna det som att ligga med en tolvåring. Så jag tyckte att vi skulle ta mina föräldrars rum istället. Han bara hängde på och nickade allvarligt.

Sen älskade vi, det var pinsamt, både för honom och för mig. Jag tror det gick för honom innan han hann stoppa in den i mig. För först var den hård sen när han skulle stoppa in den så tog jag tag i den för att liksom hjälpa honom att hitta rätt, för han hade liksom lite problem med det.

När jag tog tag i den kände jag att den var rätt mjuk och ganska kladdig. Jag låtsades inte om nått utan siktade in den mot mitt sköte. Där var det tvärstopp, snoppen var så mjuk och jag var så spänd att det hade varit jobbigt att ens få in ett finger.

"Vänta" sa jag "inte så bråttom" och började smeka hans kladdiga snopp.

Den vart hård snabbt som bara den och vi kunde försätta. Han tryckte på med snoppen mot mitt sköte det gjorde svinont. Jag ville bara skrika, men jag skulle få in den.

Min premiär gjorde att jag insåg det braiga i att vara blöt innan, skönt var ju bara inte att snacka om. Tomas lyckades till slut få in den till botten. Jag började blöda det var också pinsamt men det var inte helt dumt för det blev liksom lite blött då. Han pustade och stönade och var jättetung. Jag blödde och det sved därnere.

Men jag var inte jungfru längre! Jag tror det gick för honom, för han stönade till och sjönk ihop. Sen när jag gick på toa kom det blod, men pojkmjolk också. Jag gick tillbaks till sängen där var en ganska stor blodfläck.

Jag började få ågren, fan, jag skulle sagt nått om gummi. Jag hade till och med tagit fram ett som jag fått på skolbesöket på ungdomsmottagningen i nian. Det var ett rött gummi, det kanske hade varit kul att rulla på det på snoppen. Det stod i varje fall att det är kul med gummi i en bok som jag har. Det skulle i varje fall säkert ha glidit bättre.

Jag tittade på honom länge, hans armar, ben, mage, rygg och ögon. Han sa inget. Jag sa att jag älskade honom, det bara hoppade ur mig, det var skönt att säga.

Jag sa det igen "jag älskar dig".

Jag hade aldrig sagt det till någon förut. Han tittade på mig, inte i ögonen utan på munnen, men han sa inget. "Jag älskar dig" sa jag igen.

"Älskling" sa han och smekte mig på armen.

"Vill du ha mig?" Frågade jag.

"Ja det vill jag, jag måste gå nu."

Hela söndan väntade jag på att han skulle ringa. Förutom att jag skurade min mammas madrass. Jag provade att hålla salt, Klorin, Ajax och aceton på den, men fläcken var kvar, mindre men kvar. Snart skulle mamma och pappa komma och madrassen var alldeles blöt. Jag blåste på den med hårtorken i över en timma.

På kvällen stod jag inte ut längre, jag hade haft handen på telefonen minst hundra gånger.

Nu slog jag numret, det var Nettan som svarade. Fan också hur skulle jag kunna prata med Tomas utan att det skulle verka misstänkt.

"Eh, hej Nettan hur mår du?"

"Hej Nuppan, vad gjorde du igår?"

"Ingenting, tog det lugnt."

"Jasså med min brorsa då! Ha ha! Tog han din mödis va! Älskar du honom?"

Jag blev så himla ledsen, jag ville bara dö. Det svinet, min älskade har skämt ut mig.

"Nej verkligen inte" svara jag.

"Bra för han älskar inte dig heller."

Jag slängde på luren, jag hoppas det gjorde ont i hennes öra. Sen grät och grät jag. Mamma kom in och satte sig bredvid mig i sängen.

"Vad är det som har hänt min solstråle? Är det någon pojke som varit dum och inte vill ha min söta flicka?"

"Jag är inte söt, förresten är det ingen pojke, det är Nettan hon vill inte vara kompis med mig längre."

"Varför det berätta!"

"Nej, jag vill vara ifred, gå härifrån, låt mig vara!"

På måndan gick jag upp som vanligt, åt frukost och klädde på mig. När mamma och pappa hade åkt till jobbet, klädde jag av mig igen och la mig i sängen. Jag var helt slut, jag hade nästan inte sovit någonting på hela natten, dessutom hade jag ont i huvudet.

När mina föräldrar kom hem så såg jag till att jag hela tiden var i närheten av en telefon.

Jag hade en i mitt rum vid sängen, det var bra. Men jag vågade knappt gå ifrån sängen, ens på toan. Fan vad jag längtade efter att han skulle ringa, men bara inte mamma svarade. Han ringde inte men däremot ringde en massa andra, släktingar och sånt.

Sen ringde Nettan. "Hej Nuppan, varför var inte du i skolan idag?"

Jag bara la på och grät. Jag tänkte aldrig mer gå till skolan, jag skulle bara ligga hemma och lida. Den där jävla subban var säkert svartsjuk på mig eller Tomas. Jag skulle träffa honom utan henne, då skulle hon minsann få se.

Jag var hemma hela veckan, men Tomas ringde inte. Jag kom heller inte på något sätt att liksom stöta ihop med honom. Jag vågade inte ringa ifall Nettan skulle svara. Inte heller vågade jag stå utanför huset. Dessutom skulle det vara så himla knäckande ifall det verkligen var sant att han inte tyckte om mig.

På fredan skulle jag ha fått mens, det kom inget. Jag var lite orolig, men inte så farligt, lite oregelbunden kan den ju vara. Varken på lördan eller på söndan hade det kommit nått.

Fan, jag var med barn efter mitt första och enda samlag. Min ungdom var slut. Jag som inte ens haft nått skoj än, jag menar festa och sånt. Jag skulle bli mor, jag som skulle plugga vidare och bli så duktig. Barnet skulle inte få någon far, allt är slut.

Jag slet av mig kläderna och kollade i spegeln, än så länge så syntes det inte så mycket. Jag kände på magen, den kändes liksom spänd. Jag grät, skrek och funderade på att köpa godis.

Vad fan skulle jag säga till mamma och vad skulle ungen heta.

Namnet var svårt, vad den absolut inte skulle heta var lättare. Jag gjorde en lista på alla namn som jag hatar. Det kändes att det var en flicka, mest för att jag alltid velat få en pojke. Det första namn hon absolut inte skulle få heta var Anette, för det heter Nettan, inte heller Nanette eller Neptuna. Sen kom jag inte på något mer namn som rimligen kunde bli Nettan. Elisabeth skrev jag sen för det heter jag. Sen skrev jag mammas, mosters och mattefrökens och några andra namn.

På måndan gick jag till skolan, skit vi hade historieprov första timmen. Jag brukar vara jätteduktig i historia, men nu kunde jag inte ett dugg. Det var nästan så att jag grät, mitt bästa betyg, min enda femma åt helvete. Jag la handen på magen och kände på mitt barn, hon skulle heta Susanne. Jag kom inte på något alls att skriva utan satt bara och kände på min mage.

Jag hade ångest inför rasten. Jag hade gått långsamt till skolan så att jag skulle komma precis när det ringde och slippa prata med någon. Fem minuter kvar, många hade redan gått ut. Nettan satt kvar, hon skrev hela tiden, bergis får hon min femma.

Nu ringde det. "Nu måste ni sluta" sa Tordan, vår historielärare.

Jag reste mig snabbt, Nettan fortsatte skriva. Jag försökte sticka mitt prov under några andra men Tordan tog det. Jag hade bara lämnat in ett blad och det stod inte mycket på det.

Han såg väldigt besviken ut och jag skämdes. Jag gick ut ur klassrummet, jättesvettig.

Därute stod ett helt gäng. Dom verkade faktiskt glada att se mig. Lisa som aldrig brukar prata med mig, frågade hur jag mårde. Flera andra hängde på och kommenterade att jag hade varit borta. Jag sa att jag hade haft ont i magen Undrar vad dom visste?

Vad hade Nettan sagt? Det verkade inte va någon som visste, för ingen sa nått på hela dan, inga antydningar heller.

Nettan sa inget till mig på hela dan, jag tycker hon borde komma fram, säga förlåt och fråga hur jag mådde och så där. Vi brukade ju i alla fall vara bästa kompisar, men nu stod hon bara och snackade med Lena, så jag kände mig rätt ensam.

På kvällen sa mamma "Elisabeth, du har vist lagt på lite, du får tänka på vad du äter".

Det kändes som om jag skulle få panik, jag rusade in på mitt rum och drog upp tröjan. Fan, det börjar synas, att det kan gå så himla fort. Med den här takten kommer jag fan inte ut genom dörren i sommar, då blir mamma jätte arg. Jag måste ju bara vara med barn, jag mådde väl illa i morse också, lite åtminstone. Abort, jag bara måste ta abort.

Jag gick till kiosken, inte den närmaste kiosken utan den som ligger lite längre bort. Jag köpte en massa godis. Det var så himla svårt att säga vad jag egentligen skulle ha, så det blev en himla massa godis innan jag fick fram det. Till slut när jag insåg att mina pengar höll på att ta slut frågade jag så normalt som jag bara kunde om dom hade nått graviditetstest. Den jävla snubben bara vägrade att fatta vad det var för något.

Han bara skrek "graviditetstest vad är det för något".

Typiskt så står det några grabbar bakom mig som bara måste börja garva. Som tur var hittade han faktiskt ett test, men då räckte inte pengarna, så han var tvungen att plocka bort en massa godis. Grabbarna bakom blev skitsura.

"Använd kondom nästa gång!" Ropade dom efter mig. Jag vågade inte testa förrän det var natt och jag var säker på att mamma inte skulle komma in. Istället bara vräkte jag i mig allt godis. Sopkorgen vart helt full av godispapper.

Så jag försökte spola ner en massa på toaletten, men det var skit bökitigt för dom bara vägrade att sjunka. Till slut när jag spolat så där, tio gånger och mamma hade knackat på och frågat om jag var sjuk, tog jag upp papperen igen och rullade in dom i toa papper. Sen stoppade jag dom innanför tröjan och gick ut.

Jag höll på jätte länge med det där testet, men jag fattade bara inte hur det funkade. På morgonen hade jag fått mens, jag blev jätteglad, trots att det var blod i sängen. Jag träffade Nettan på vägen till skolan. Vi pratade om skolan och så, men hon sa inget om vad som hänt.

Hon sa inte ens förlåt. Hon har fan aldrig sagt förlåt för någonting. Hon verkade tycka att det var jag som skulle säga förlåt för att jag tyckte om hennes brorsa. Man brukar ju snacka kärleksproblem med sin bästa kompis, men det här var ju tvärkört, det varv ju fan hon som var halva problemet.

Hon tyckte att vi skulle dricka te hemma hos henne efter skolan. Tomas borde vara på jobbet så jag sa okej. Vi bestämde att vi skulle gå på skolfesten tillsammans på lördan och att vi skulle äta hos mig innan. Mina föräldrar skulle till landet igen och det måste man ju utnyttja.

Så var det lördag och jag gjorde spagetti med köttfärsås. Glass till efterrätt och chips till förrätt. Till det drack vi cider. Nettan tyckte det var juste och vi kom i hygglig stämning.

Det kändes som om cidern hade verkan, vilket ju låter rätt löjligt så här i efterhand.

Men vi behövde mer! Något mer hade vi inte, inte mina föräldrar heller (dom är nykterister). Det enda alkoholhaltiga som vi hittade förutom t-sprit var äppelcidervinäger.

Det låter gott, men det smakar faktiskt inte ett dugg som riktig cider. Ärligt talat så smakar det skit. Vi experimenterade med diverse smakdödare och kom fram till en drink som såg proffsig ut och faktiskt gick att dricka

"Nettans och Nuppans soluppgång" som består av apelsinsaft, blandsaft, vinägern och sen vatten och is. Om man blandar försiktigt blir faktiskt drinken randig. Vi fick i oss ett par soluppgångar, men sen mådde i varje fall jag lite dåligt. Inte för att jag var full eller så, men det var bara så himla äckligt.

Då inser jag att vi nästan tömt vinägerflaskan, vad ska mamma säga? Den där vinägerflaskan har hon haft i flera år. Vi bläddrade som fan i kokböckerna för att hitta recept där det går åt mycket vinäger. Vi bestämde oss för att säga att vi gjort sufflé vinegrette med sallad, sen glass med vinägersås och sen tappat flaskan på golvet. Vi gick till festen, den var i gymnasalen. Det var nått band som spelade, men dansen hade inte börjat än. Det var ganska mycket folk och många var fulla. Vi träffar några tjejer ifrån vår klass. Dom verkar lite förvånade över att vi kom. En tjej frågar mig, inte alls elakt utan mest på skoj (tror jag) om hur det gick med Nettans storebrorsa. Dumma Nettan då har hon alltså berättat.

"Bra" säger jag och försöker se glad ut, sen bara går jag.

Jag försöker låta bli att gråta tills jag kommer ut därifrån, undrar om någon märkte nått? Jag skall aldrig, aldrig mer vara kompis med henne, tänkte jag hela vägen hem. Det lyckades inte så bra. Jag snackade inte alls med henne på söndan och försökte undvika henne i plugget på måndan. Men hon blev sur, förresten undrade hon vart jag hade tagit vägen i lördags och var sur över att jag försvunnit.

På tisdan tänkte jag att det kanske inte var så farligt, det var väl inte så konstigt at hon berättade. Vi blev kompisar igen och gick hem till henne och drack te efter skolan. Hon sa att hon hade haft skitkul på festen. Hon sa att Tomas kunde fixa en flaska vin åt oss.

Vi bestämde att vi skulle åka till stan på lördan och kanske gå på disco. Lördan kom, Tomas var borta, annars hade jag inte kommit. Men hennes föräldrar var hemma. Nettan hade gjort en paj med skinka den var ganska god, men vinet var rött och äckligt. Det var faktiskt första gången som jag drack vin. Jag fick i mig nästan halva flaskan, det var jobbigt. Men jag vart nog lite berusad, det var kul! Nettan tyckte att eftersom hon fixat vinet så skulle jag betala det, dessutom så hade hon betalat maten. Jag tycker det var taskigt för jag hade ju betalat när vi var hemma hos mig förra lördan.

Vi åkte till stan och hade ganska kul på vägen in. Men i stan var det sämre, jag frös och vi kom inte in dit vi hade tänkt oss. Då gick vi till McDonalds där var det okej. Där var rätt mycket folk i vår ålder och det var flera grabbar som kollade på oss. Det trista var att dom verkade kolla mycket mer på Nettan än på mig. Det hände inte så mycket mer den kvällen. På torsdan veckan efter var det valborg, då försökte vi igen. Nettan hade fixat en vinare till, fast den här var vit. Det gick mycket lättare att få i sig den. Vi satt på hennes rum, drack den och åt chips.

Sen åkte vi till Djurgården, där var det supermycket folk. Jag mådde bra och vädret var fint. Några grabbar började prata med oss och undrade om vi ville hänga med på fest hos dom. Vi blev asglada, fast vi sa bara okej då. En av grabbarna hade siktat in sig på mig, han bjöd på öl och cigaretter. Jag tog lite öl men sa att jag inte rökte. Då undrade han om jag provat.

Jag sa "ja" fast det var ju inte sant. Jag sa att jag inte tyckte att det var gott.

Då tyckte han den där killen att "fan man måste lära sig att tycka om att röka, du måste öva och öva innan det är gott".

Jag tog en cigarett och höll den i munnen, han tände den. Men den bara ville inte börja brinna, oh nej jag gör nått fel, jag gör bort mig, tänkte jag.

"Fan du måste suga när jag tänder" tyckte han, min kille alltså, han heter Johan förresten.

Jag sög in och det gick mycket bättre. Jag sög och sög, munnen var alldeles full av rök och jag började hosta. Grabbarna garvade, Nettan också. Sen visade Johan hur det skulle gå till. Nettan provade en cigg och det gick skitbra för henne. Jag tror inte dom märkte att hon också var nybörjare.

Vi följde med hem till dom. Dom hade en jättefin lägenhet mitt i stan. Dom bjöd på mera öl och vi dansade och rökte mer. Nettan vart sur över att det höll på att bli nått mellan mig och Johan, för det var ingen som verkade intresserad av henne. Hon åkte hem, men jag stannade.

Sen låg jag med Johan, det var inte bra men det var bättre än första gången.

Det pinsammaste var att han inte hade nått gummi och jag bara vägrade att älska utan skydd. Så han var tvungen att gå ut och fråga sina polare och jag hörde hur dom garvade. Jag kände mig verkligen som billigaste bruden i stan och jag tänkte att jag bara måste skaffa piller.

Jag kom hem väldigt sent och mamma var skitförbannad och undrade var jag varit. Jag sa att jag varit på skolfest och hon verkade tro på det. Hon sa inget om att jag hade druckit, undrar om hon märkte det?

Jag tyckte att Johan och jag var tillsammans, men det gjorde nog inte han, för han hörde aldrig av sig mer. Jag hade gett honom mitt nummer men jag tog aldrig hans. Fast det var nog bara tur, för då hade jag ju gått och vändats varenda dag över om jag skulle våga ringa eller inte.

Det var maj nu och studentskivorna hade börjat. Varken jag eller Nettan skulle ha någon skiva. Men jag var bjuden på en. Nettan var bjuden på tre. Dumma Nettan, jag fick höra senare, när skivan hade varit att jag hade varit bjuden också. Han som hade haft skivan frågade mig varför inte jag hade kommit för han hade sagt åt Nettan att jag fick följa med. Men det hade Nettan bara glömt.

Den skivan som jag gick på var i varje fall ganska kul. Jag hade fått en examensklänning av mamma, den hade jag på mig. Jag hade klassens tråkigaste kille till bordsherre men jag behövde i varje fall inte känna mig blyg.

Efter maten när folk började röka tog jag också upp en cigg och tände. Jag hade tränat i smyg och nu gick det faktiskt ganska bra. Jag märkte att det var flera som blev förvånade och senare var det flera som kommenterade. Nettan blev nästan mest förvånad av alla, jag hade inte sagt nått till henne. Det var kul det kändes som om jag var lite ballare än henne. Det var flera killar som ville dansa med mig och jag vart lite full. Jag kom hem ganska sent men mamma var inte arg. Hon satt uppe och väntade, men hon var inte arg.

På fredan efter var det avslutning. Tordan hade verkligen sänkt min femma, fast jag hade höjt i två andra ämnen. Jag gick på mottagning hos Nettan, där var bara en massa tråkiga släktingar, men man fick smörgåstårter och bubbelvin. På kvällen samlades vi hela klassen hos Lisa. Det var meningen att vi bara skulle värma lite där, men vi blev kvar hela kvällen för det var så tråkigt väder, det bara regnade, så ingen hade någon större lust att gå ut. Nettans brorsa hade köpt varsin vinare åt oss och jag blev full. Kvällen vart lite väl sentimental, vi lovade varandra att vi skulle träffas igen och en massa sånt. Jag tyckte egentligen att det var ganska skönt att slippa dom.

Jag tyckte inte att det var någon särskilt rolig klass. Dom andra klasserna verkade mycket bättre, mycket mer sammanhållning och så där. Jag önskar att jag gått i någon annan klass, då hade jag säkert haft fler kompisar också.

Natalie

Den första dan av mitt liv efter skolan åker jag till mormor i Jönköping. Jag hade tagit med några gamla nummer av Hemmets Veckotidning som jag skulle ge till mormor och läsa själv på tåget. Jag tog fram en tidning, men kom på, vad gör jag? Läser Hemmets Veckotidning, som en himla kärring. Jag kunde inte ens med tanken att ha dom i väskan, så jag slängde hela högen.

Mamma har brett några smörgåsar men jag tänker inte ta upp dom. Det känns fel att börja sitt vuxna liv med att åka till mormor och äta mamas färdigbredda smörgåsar. Jag lät mackorna ligga och bläddrade i en tågtidning som låg på sätet bredvid.

Va många hålor det finns som man inte har hört talas om egentligen och vad många ointressanta tidningar det finns också. Det är flera hundra mil fin järnvägsanda mellan Malmö och Kiruna, fantastiskt va!? Jag trodde dom hade lagt ner alla tågbanor utom den till Göteborg.

På sätet framför mig sitter en tjej och kollar på mig. Jag har kollat lite på henne också fast i smyg. Hon ser tuff ut. Svarthårig, fast jag tror det är färgat. Sen har hon en sliten jeansjacka och liknande jeans. Antingen är hon raggare eller hårdrocksbrud. Hon sitter och röker och kollar på mig. Hon är söt tycker jag. Jag känner mig skittöntig, hon måste märka vilken tönt jag är.

Skit i samma, tänkte jag och frågade om hon hade en cigarett. Fan, rösten lät jättenervös, men hon verkade inte tänka på det. Hon frågade vad jag hette, själv hette hon Natalie. Jag skulle aska men hitta ingen askkopp.

Hon garvade och sa "du det är ingen rökkupé det här, du får aska på golvet".

Vi garvade båda två. Sen kom konduktören, han garvade inte, han blev arg. Själv skulle jag ju säga förlåt, bli jätteledsen och fimpa direkt när han bara öppnade munnen, Men inte Natalie, när han började skälla blev hon skitsné och skällde tillbaka.

"Jävla uniformsbög, gubbjävel, pittsugare!" Skrek hon.

"Pittsugaren" gick ut och jag bara kollade på henne och gapade. Jag hade förståss fimpat min cigg, men hon rökte fortfarande. Lite uppskärnad var hon nog för hon rökte så där stressat. Hon kollade på mig lite busigt och sen började hon garva! Jag hängde också på och garvade, mest för att verka lite coolare.

"Det gäller att vara hård mot dom hårda" tyckte hon.

Efter ett tag kom Pittsugaren tillbaka fast två stycken. Dom såg jätte arga ut och vi skulle bara gå av. Jag var jätte rädd, Natalie var nog lite rädd också. Hon sa bara "ja" och sånt, sen gick vi av vid nästa stopp. När vi hade gått av vände hon sig om och pekade finger åt Pittsugaren som följt med oss för att se att vi kom av ordentligt. Jag ska inte börja gråta, jag ska inte klaga på att mormor kommer att bli orolig. Vi tar väl bara nästa tåg tänkte jag.

"Förlåt!" sa Natalie. "Du har väl inte bråttom va?"

"Närå, jag ska bara till mormor, men hon kan vänta."

"Fan vi äter picknick" tyckte Natalie.

Solen sken och det var jätteskönt väder. Vi gick in i en affär och köpte grillad kyckling och sånt. Natalie hade inga pengar, men hon hade två vinare vilket ju var mycket mera värt.

Vi sätter oss i en park nere vid en flod. Det är helt underbart, maten är god och vinet börjar göra verkan. Vi byter om till shorts, mitt i parken, fast det är folk som kollar. Vi garvar och har skitkul.

Några grabbar kommer fram och sätter sig vid oss. Dom ser ut som hårdrocksgrabbar.

Dom ser väldigt sugna ut, både på oss och på maten. Dom får resten för vi pallar bara inte att äta mer i den här värmen.

Sen börjar dom hålla på med en pipa. Janne, en blond snubbe med helläckert lockigt hår röker skitkonstigt. Jag hajar att det är hasch och vägrar att smaka när dom bjuder mig. Okej, tycker dom. Natalie röker som bara den, sen börjar hon garva. Grabbarna garvar också.

Det ser skitkul ut, dom bara ligger och vrider sig. Jag börjar också garva som fan, det känns nästan som om jag vore hög själv, hur det nu känns. Dom röker mera hasch men jag vägrar fortfarande att smaka. Däremot dricker jag nästan upp en hel flaska vin.

Janne reser sig upp och skriker "vi drar för helvete snuten kommer".

Sen bara drar han. Vi andra ser ingen snut och det enda som rör sig åt vårt håll är en stor gräsklippare. Men Janne bara rusar iväg och han rusar rakt på en bil. Han rasar och man blir skiträdd.

Vi rusar dit, där på vägen ligger Janne, helt död. Jag, Natalie och den snubbe som heter Eric försöker få liv i Janne med hjärtmassage och sånt. Det var skitbökigt; ska man pumpa, pumpa, räkna till tio och sen blåsa eller ska man blåsa först. Fan det där som man övat så jävla mycket. Den tredje snubben Benke står och skäller på han som körde.

Då kollar Eric på honom och börjar asgarva. Vi andra blir assnéa på honom. Fan, Janne håller på att dö och han bara garvar, förresten så la han bara av att pumpa. Eric bara fortsätter att garva samtidigt som han försöker att säga nått.

Till slut får han fram det "fan bilen stod ju still, Janne bara larvar sig".

Det var faktiskt sant bilen stod fan parkerad. Benke sparkar till bilen och verkar fan ännu snéare, sen börjar han också garva. Alla garvar vi utav helvete, Janne också.

Grabbarna tyckte vi skulle hänga med dom till deras replokal. Dom hade ett band som hette Trash Fuck eller nått sånt. Jag drog mig lite, man vill ju inte va någon jävla groupie. Men Natalie tyckte det verkade skithäftigt, så jag hängde på.

Men när vi kom dit blev jag nästan lite besviken. Dom var inte alls intresserade av oss utan dom började verkligen lira. Det lät faktiskt ganska bra för att vara ett källarband. Tyvärr var det så himla varmt, där i garaget där vi var, så man höll på att avlida. Grabbarna var så svettiga så det såg ut som om dom hade duschat med kläderna på.

Det fanns bara ett att göra och det var att öppna bildörren, alltså dörren in i garaget för bilarna. Det här var i ett villaområde, men det gick ganska mycket folk förbi och dom stirrade som fan. En del stannade och glodde som om dom höll konsär. Det blev ett helt gäng, mest yngre folk. Benke la fram ett gitarrfodral på trottoaren och det var faktisk några som slängde i pengar. Dom drog några covers och folk verkligen diggade.

Grabbarna tjatade på att Natalie och jag skulle ställa oss framför dom och dansa och så där. Först var det jätte pirrigt men jag var full så jag satte ingång och jazzade. Publiken bara skrek, det kändes skithäftigt. Jag blundade, det kändes som om jag stod på en riktig scen i ett jättehus fullt med folk.

Plötsligt försvann bara ljudet. Grabbarna började fixa och kolla med förstärkare och sånt, men allt var bara tvärdött. Sen kom en kärring in i garaget och började skälla på Benke. Det var verkligen pinsamt, stackars Benke. Tänk dig själv; du står på scenen publiken bara älskar dig, sen kommer morsan, drar ur kontakten och börjar skälla. Hon drar upp allt, du borde sköta dig bättre i skolan, klippa håret och allt sånt. Det var så himla pinsamt, jag ville bara gå därifrån. Men publiken stod kvar några började till och med att garva.

Grabbarna var i samma ålder som oss, Benke också, men han skulle bli inlåst på rummet. Dom andra grabbarna fick skäll också, dom skulle aldrig mer få öva i hans garage.

Vi gick därifrån tillbaka till parken. Janne tänder en pipa, nu som en medlem i bandet var man ju bara tvungen att röka också tyckte jag. Jag gjorde som dom sa, drog in länge och sa juste röka, men jag kände inte ett skit. Dom andra kände helt klart för dom va skit nojiga.

Vi bestämde att vi skulle frita Benke och sen sticka iväg på turné. Både Eric och Janne verkade tycka att det var självklart att vi hörde till bandet nu.

Vi satte igång att fixa för turnén. Eric hade en bil, ful och rostig fast röd. Janne hade femton flaskor vin som han hade gjort själv. Natalie och jag hade ingenting. Okej jag hade trehundra spänn.

Redan innan Benke var med var det rätt trångt i bilen och då hade dom ändå inte stoppat in instrumenten. Elgitarrer var ju bara att glömma, för bara högtalarna tog ju upp hela bilen och då hade vi ju inte lastat in trummorna. Antingen åkte Eric omkring ensam med trummor och högtalare, eller så åkte hela bandet och vi körde på tamburin och vanlig gitarr.

Tamburin skulle jag spela för jag vägrade att sjunga och jag kan bara spela tamburin. Det var ju bara det att dom inte hade någon tamburin. Natalie kom på en skitbra idé, vi gjorde maracas av såna små spritflaskor som man köper när man åker till Kanarieöarna och sand. Det blev mörkt och vi åkte till Benke. Vi hade tagit med oss en stege, men den fick inte plats i bilen, så Janne fick hänga ut genom fönstret och hålla i den.

Det kändes som vi liksom var agenter nu så vi gick självklart inte in genom grinden. Vi bara måste ju tränga oss igenom häcken tyckte dom. Den jävla häcken hade ju taggar, så jag rev mig så det gick hål på armen och började blöda. Natalie vart också skadad, hon tyckte det var skitpundigt.

Eric klättrade upp på stegen och Janne höll i den. Ju högre Eric kom upp ju sämre höll Janne i, till slut stod han och vickade på den. Jag tyckte han skulle lägga av och Eric skrek. Ljuset tändes i Benkes rum och en gubbe kollade ut, det var Benkes farsa. Han började faktiskt skratta. Jag trodde vi skulle få världens utskällning och att Benke inte skulle få gå ut förrän han var trettioåttå, men han bara skrattade.

Benkes mamma kom också fram, hon var inte heller arg.

"Kors i allsindar, ska ni fri ta Bengt?"

Vi kände oss så himla träffade så vi sa nej direkt. Ungefär som vi var på väg att hälsa på Benkes föräldrar halv ett på natten.

"Bengt ligger ju och sover men jag kan ropa på honom. Ni får komma in den vanliga vägen om ni vill."

Benke kom fram till fönstret och han började asgarva.

"Fel fönster jävla puckon" tyckte han.

Det var ingen chans att vi skulle få åka på turné den natten för Benkes föräldrar. Samtidigt hade vi ingen lust att lägga av nu när vi precis kommit iväg. Det slutade med att vi sov över allihopa i garaget, Benke också.

Det var skitkörtigt att försöka somna där. Det var varmt som fan, dessutom hade jag fått låna en jättevarm sovsäck av Janne. Jag vart varmare och varmare och sovsäcken blev alldeles svettig. Det kändes som att ligga i en platsäck med vatten inne i ugnen. Men jag vågade inte klaga för jag hade tjatat för att få den varmaste säcken. På morgonen började dessutom solen att lysa på det där garaget och då var det verkligen för jävligt. Jag fattar att dom inte hade bilen i där för den skulle väl smälta. Det var fler som tyckte det var varmt. Eric hade slitit av sig säcken och Janne låg och vred sig och liksom stönade.

Benke vaknade också och han tyckte "fan det här funkar fan inte, jag öppnar fan porten".

Han gjorde det och det bara sprutade in luft, sen var det skitskönt. Vi vaknade ganska sent, varje fall jag gjorde det, åt jättemycket frukost och vi drog iväg.

Bilen var lika svettig som garaget och jag hade inte hunnit duscha så jag tyckte vi skulle åka och bada. Dom andra tyckte det var en asbra idé. Vi svängde av vägen vid första sjö vi såg, men sen tog typ en timme innan vi kom fram och då var vi ändå tvungna att gå jättelångt.

Men vädret var super, stället skitmysigt och vattnet var faktiskt inte så kallt, så vi stannade där hela dan. Vi hämtade några vinare, solade, drack och lyssnade på musik. Dom andra rökte braj också, men jag ville inte ha.

På kvällen när vi skulle dra och handla grillkäk, insåg vi att bilen satt fast. Den hade liksom bara fastnat i marken. Vi puttade och puttade, men den satt fast. Den hade liksom sjunkit ner en bit så man såg inte hela hjulen. Marken var alldeles blöt så vi bara halkade omkring när vi skulle putta. Vi ramlade jättemycket och till slut var vi alldeles gröna, men bilen stod kvar.

Det var ju bara att inse att vi inte kunde åka någonstans. Bilen hade kanske lossnat i morgon. Förresten hade alla druckit för mycket för att få köra. Man kanske kunde fråga någon bonde om han kunde spänna hästen framför bilen och dra upp den.

Vi var jävligt hungriga. Grabbarna skulle bli trappers sa dom. Det innebar att dom smeta in ansiktet med jord, bröt av filtret på cigaretterna och gav sig på värnlösa små djur. Det var en jättesöt andfamilj som verkade bo ungefär där vi låg. Janne och Benke smög fram och började kasta stenar, men jag blev så himla arg så dom slutade. Fast änderna hade ändå stuckit för längesen.

Då tyckte dom att dom skulle anfalla ett fiskmåso lite längre bort, för ingen kan väl gilla fiskmåsar. Jag sa att jag älskar fiskmåsar men dom sket i det och gick till anfall. Men dom fick skylla sitt eget kast, när dom kom nära boet lyfte pappa fågel och bajsade rätt i huvet på Janne. Vi garvade som fan men Janne blev rätt sur. Fåglarna fick i alle fall vara i fred. Det fanns kossor längre upp, men det var ju bara att glömma att grilla en kossa. Benke och Janne gick runt ett tag till för att hitta en kanin, skogskyckling eller nått, men det var tvärkört. De tuffa skogs hårda trapperserna kammade noll.

Det var bara ett att göra, att döva hungern med vin. Vi hämtade vinare i bilen och trapperserna lyckades faktiskt göra upp en brasa. Det var jävligt mysigt att sitta där vid brasan. Benke och Janne tog fram gitarrerna och började lira.

Janne kollade rätt mycket på mig, jag tror han var intresserad. Jag var klart intresserad av honom. Det var på gång att bli nått mellan Eric och Natalie också, tror jag. Janne gick och pissade och när han kom tillbaka satte han sig jättenära mig.

Vi sjöng några gamla godingar. Tyvärr så kunde vi typ bara refrängen och dom kunde ju inte spela dom. Det måste ha låtit skitdåligt "smoke on the water, a fire in the sky" femton gånger, bara den raden, men det var askul.

Det vart ganska sent, Janne lägger i från sig gitarren, fast Benke försätter spela. Han sätter sig ännu närmare mig. Vi pratar lite, elden har minskat rätt mycket, jag fryser. Han lägger armarna om mig och vi sitter och tittar på elden.

Det var så himla mysigt, det kändes som om vi varit tillsammans i tio år. Vi behövde inte stressa med att kyssas och sånt, bara ta det lugnt, vi hade all tid i världen. Fast samtidigt ville jag väldigt mycket att han skulle kyssa mig. Natalie och Eric hade redan börjat kyssas.

Benke kände sig nog lite ensam. Han slutade spela och gick iväg. Efter ett tag kom han bara rusande och skrek "fan det är en tjur vid bilen, vi kommer inte in".

Vi garvade som fan men när vi gick och kollade så stod det faktiskt en stor jävla tjur och kollade på bilen. Den bara stod där och kollade, den verkade inte gilla bilen alls. Han kanske tyckte den inkräktade på hans område eller nått. Jag är ju ingen tjur-psykolog eller så men den såg sné ut. Jag är inget bra på kossor heller, jag menar vad lär man sig av att kolla på mjölkpaketen? Kossor är blå eller gröna och så står det mjölk på magen. Benke försökte gå fram till den då vände den sig om mot oss och började stöna. Vi bara rusade iväg, som tur var följde han inte efter. Vi samlade ihop ett gäng gräs sen skulle Janne gå fram och bli kompis med honom. Det funkade inte alls, ju närmare Janne kom, ju mer stönade tjuren.

Vi funderade jättelänge innan vi kom på att jag, Natalie och Eric skulle stå och uppehålla djuret medans Benke och Janne smög in i bilen från andra sidan. Det var rätt läskigt att stå där och uppehålla honom, men vi tyckte det passade bra att vi gjorde det för han var ju inte arg på oss ännu.

Planen funkade perfekt! Vi hoppade runt, sjöng och fixade, tjuren måste ha trott att vi var helt pom-pom, men han kollade hela tiden. Han märkte nog inte ens att dom var inne i bilen.

Jag sket i både tandborste och tandtråd och gick och la mig direkt. Vi hade inget tält så det blev sovsäcken bara, direkt på marken. Det var så himla mycket djur överallt så man blev helt nojig. Hela tiden surrade det runt huvudet och man tänkte nu kommer jag att bli biten nu blir jag biten, blää.

Det hjälpte om man skakade på huvudet för då kunde dom inte landa, fast det är ju rätt körigt att försöka somna och skaka på huvudet samtidigt. Men vad gör man inte för att slippa myggbett över hela nyllet som jävla jättefinnar. Som om jag vore miss Akne-89 och fick gratis finnmjölk.

En uggla eller nått börjar hoa, det låter läskigt, hela skogen känns jävligt läskigt. Tänk om tjuren kommer och tror att jag är en ätbar blå jättemask. Det känns jävligt nödvändigt att lägga sig i Jannes sovsäck.

Trots läskiga skogen och alla myggen var det så himla underbart att ligga där i hans påse. Vi sov ju inte direkt, men mysigt var det. Vi älskade. Det blev så himla varmt när vi höll på, så vi la oss utanpå. Det var ju inte så himla lyckat märkte jag sen. Myggorna måste ha älskat oss, två nakna kroppar som inte brydde sig ett skit om att dom sög och inte störde i maten.

Resten av natten låg vi och kliade oss som galningar både Janne och jag. Det var ju inte så lätt när vi låg i samma sovsäck. Dom andra sov inte heller särskilt bra så vi bestämde oss för att dra så tidigt som möjligt.

När vi kom till bilen var det flera stycken tjurar runt den. Det var skitläskigt för vi måste liksom passera dom för att komma till vägen som vi kom på. Dom kollade på oss när vi sprang förbi, men det var ingen som sprang efter.

Vi försökte få tag i en bonde som kunde jaga iväg djuren och dra upp bilen. Det gick skitsmidigt, vi hitta en bonde som höll på och körde runt på en åker utan växter med sin traktor. Vi vinkade och sprang ut till honom, man blev alldeles dammig. Han garvade som fan när vi berättade om tjurarna, sen sa han att vi var "jävla stadsbor".

Han var inte alls rädd, han bara åkte fram till bilen, satte fast en kedja i den och drog.

Tjurarna sprang därifrån och bilen lossnade. Vi ville ge honom en flaska hemgjort vin som tack, men han ville inte ha nått. Det var så roligt det där med kossorna så det räckte gott.

Då haja vi, sen garva vi som fan.

Alla var vi jävligt trötta, men i varje fall jag kände mig så himla äcklig så jag bara måste till en toalett. Jordig, dammig, svettig, med smutsiga tänder och full av myggbett överallt, dessutom gammal pojkmjölk mellan benen.

Vi hittade ett motell, där vi körde igenom så mycket det gick, tänder och sånt, sen kåkade vi och la oss i bilen. Men det gick bara inte att sova, det kliade överallt och var skitvarmt och trångt.

Dessutom höll Benke på att snacka hela tiden, som vanligt. Bara massa skitsnack, han börjar bli jävligt jobbig. Jag fattar inte hur dom pallar med honom. Han kunde berätta i en halvtimme om sin kusins moped, sen kunde han glatt berätta om samma trista moppestory igen två timmar senare.

Grabbarna ville ha mera röka men det verkade ju rätt kört att kunna fixa nått där vi var just nu. Då går den där bengal Benke in på motellet och frågar dom i kassan, dom fattade inte ens vad han menade.

När han kommer tillbaks till bilen och berättar att han frågat håller vi på att dö. Nu var det ju bara att försvinna därifrån. Vi var rätt snéa på honom. Man vill ju inte att folk ska tro att man är nått jävla knarkargång.

Nu skulle vi till Skara sommarland, där skulle vi köra en show och lattja lite i vattenkanorna. Benke och Janne tog fram gitarrerna, jag och Natalie våra maracas. Vi öppnar en vinare och försöker komma på nått att köra.

Grabbarna ville spela hårdrock, men det funkar ju inte så bra med vanliga gitarrer och maracas är ju ingen höjdare till det heller. Det vi körde igår var ju bara att glömma, bara refrängen, femton gånger. Vi provade några låtar ifrån plugget, men det var samma skit där. Man hade glömt nästan allt. Det längsta vi kunde var typ halva vi går över daggstänkta berg, men den bara vägrade dom att spela.

Vi sket i showen och körde playback efter bilbandaren. Det var bara en massa hårdrock och inget som jag kände igen, men det var jävligt kul ändå. Vi lirade hela vägen till Skara. När vi kom fram var jag rätt sliten i halsen och rätt packad.

Benke och Janne tyckte vi skulle smita in. Jag hade inte så mycket pengar och Natalie hade ju inga alls, men vi ville jävligt gärna bada så vi tyckte det var okej. Fast vi trodde ju inte att det skulle gå, fast det gjorde det faktiskt.

Vi åkte in i skogen och tänkte klättra över staketet. Men vi behövde inte ens klättra över, för en bit ifrån där vi stod, var det ett stort mellanrum mellan staketet och marken. Så det var bara att krypa under.

Vi hade skitkul därinne, åkte vattenkana med gummiringar, hoppade i en studsatta, sprang i ett ekorrhjul och annat. Vi var ju ganska packade så det gick inte så bra att springa i hjulet. Man var som ett par trosor i en tvättmaskin. Hjulet bara snurrade jag ramlade och försökte resa mig, då ramlade jag igen. Sen ramla någon annan på mig, hela tiden. Jag var helt paj i kroppen när jag kröp ut ur hjulet.

Lyckad dag! Myggbett och blåmärken över hela kroppen. Nu hade jag i varje fall badat så jag kände mig inte lika äcklig, men å andra sidan var jag helt klorig.

Vi bestämde att vi skulle springa runt och kolla om vi såg Bert Karlsson. Vi såg inte en enda Bert, däremot såg vi två hundar som knullade medans mattorna drog i varsitt koppel. Det såg jävligt skoj ut och vi ställde oss och kollade. Flera andra kom också dit. Hundarna var stora och tanterna grejade inte att få isär dom. Det var en kille som tänkte hjälpa till men vi andra buade ut honom. Dom var ju kära i varandra. Tanterna fick i sär dom och vi gick och satt oss i gräset och öppnade en vinare.

Jag höll på att spy på det där äckliga hemgjorda vinet. Nu var det dessutom varmt och så var det en massa äckel i botten på flaskan. Sen var jag inte så där jättesugen på att dricka, egentligen ville jag bara sova. Men jag tog ett par klunkar i varje fall, då spydde jag. Det bara sprutade ur munnen. En vakt eller nått såg det, kom fram, tog flaskan och sa att vi måste gå.

Benke sa att vi faktiskt var tjugo och fick dricka om vi ville, men det sket han i. Natalie blev skitsné och dom andra hängde på.

Det hjälpte faktiskt, vakten sa "okej, men gör inte om det!"

Sen hällde han ut vinaren och gick därifrån. Vi gick upp och satte oss längre bort på ett ställe där ingen skulle se oss, sen gjorde vi om det. Jag fick inte smaka för dom tyckte det var slöseri för jag fick ju inte behålla det. Men det gjorde inget för jag var så trött så jag somnade direkt när jag la mig i gräset.

Jag vaknade bra långt senare, då låg dom andra också och sov. Jag frös. Jag virade badlakanet runt mig och väntade på att dom skulle vakna. Dom bara vägrade att vakna själva så jag väckte dom. "Jag är hungrig" sa jag.

Dom var också hungriga när dom kände efter. Vi rörde oss mot utgången, det konstiga var att det inte var nått folk nånstans. Eric kom på att det borde ha stängt för flera timmar sen. Vi var helt ensamma på anläggningen, det måste ju bara utnyttjas.

Vi gick runt lite, hoppade i studs mattan och så där men det var inget kul. Vattnet var avstängt i kanorna och vi var så himla hungriga. Sen var det ju rätt läbbigt också, så vi gick ut. Vid utgången satt det några vakter dom blev rätt förvånade. Vi bara knallade förbi och vinkade. Vi gick till ett hamburgerhak och käkade.

Det var bara jag som hade pengar kvar, men dom hade ju bjudit på vin och betalt bensinen och så där, så jag la upp alla mina slantar. Sen var det ju bara det att vad skulle vi göra sen utan slantar? Vi gjorde som äckelgubbarna i tunnelbanan, letade tomflaskor.

Det var så himla pinsamt flaskpantare är verkligen det äckligaste som finns. Rota i gamla soptunnor, ungefär som om man rotade efter mat. Men det gick faktiskt jävligt bra. Vi gick runt på en stor parkering utanför landet och hittade flera soptunnor som var fulla med burkar. Det fanns minst några burkar i varje tunna och Janne hittade en hel hög med burkar på marken. Det blåste till när han höll på att plocka upp dom så dom rullade iväg. Det såg jävligt kul ut när han höll på att jaga dom.

Benke frågade ett gäng snubbar som satt och drack öl om han kunde få deras burkar. Men dom bara garvade åt honom, sen började dom knyckla ihop alla sina tomma burkar. Jävla svin tycker jag.

Vi hade ingen kasse eller nått att bära burkarna i, så man fick ta så många man kunde i famnen och bära dom till stora högen. Där stod Natalie och Eric och vaktade så att inte burkarna blåste bort. Vi gick igenom hela parkeringen och fick säkert ihop över hundra spann. Det var ju bara det att var fan skulle vi panta dom, allt hade ju stängt.

Vi lastade in burkarna i bilen, men det var ju inte så lätt, för den var ju proppfull redan innan. Det blev så att vi fyllde golvet med burkar sen fick vi sitta med benen i luften. Det var så himla äckligt i bilen. Det stank verkligen gammal öl och Coca-Cola. Själv var jag skitäcklig, stora kladdiga fläckar på t-shirten och shortsens. Dom andra var jävligt äckliga också. Duscha var bara ett måste.

Så vi åkte in i skogen, dit vi var när vi smet in. Sen kröp vi under staketet och hoppade i första bästa vatten utan några kläder alls. Det gick skitbra vi badade böt om och kröp ut igen. Sen när vi gick till bilen såg vi att det brann i skogen.

Jag var helt bergsäker på att det var ett hus eller nått som brann för det syntes en så himla stor eld. Vi gick och kollade men det var ju inget hus det var bara en brasa. Det var ett ganska stort gäng som satt där och drack bira och sånt.

Vi satte oss där också och dom verkade tycka att det var helt okej. Janne och Benke hämtade sina gitarrer och det blev aspoppis. Vi sjöng en massa gamla låtar. Det var några i det gänget som var skitbra på texter vi andra hängde på i refrängerna och sånt och det blev ett jävla drag. Jag blev bjuden på skitmycket öl och sprit och blev helt inpackad.

Nått jävla dumhuvud lägger på en stor stock på brasan och hela den börjar brinna. Det jobbiga är att halva stocken ligger utanför brasan och att marken runt omkring börjar också brinna. Först var det ingen som tänkte på det sen började folk gapa som fan. Jag var så välpackad så jag inte kopplade, men folk började rusa runt och ha sig.

Jag bara fattade ingenting men helt plötsligt så stod det ett gäng grabbar, inga tjejer, och pissade så det bara rök och luktade fan. Dom släkte elden genom att pissa på den, dom släkte faktiskt hela brasan med piss. Fy fan, vad det luktade.

Janne och Benke som hade blivit rätt poppis tyckte att vi skulle smita in på landet och natt bada. Först trodde folk inte att det gick, men Benke bredde på om hur vi smitit in, så dom hängde på. Det var flera grabbar som verkade tycka att jag var skithäftig som kom ifrån Stockholm och så där. Dom stötte som fan på mig, men jag bara garvade.

Det gick skitbra att komma in, vi var rätt tysta och smög fram emot ett vatten. Men när vi väl kom dit blev det ett jävla liv. Folk näckade, både tjejer och killar. Vi skrek och kastade vatten på varandra.

Det var ju bara gjutet att vakterna skulle komma. Först hörde vi några hundar som skällde. Sen kom det två voffar med två snubbar i gröna overaller springande. Voffarna såg svinelaka ut.

Först när vi hörde hundarna blev alla tysta, sen när vi såg dom då bara kastade sig alla upp ur vattnet. Jag kom inte upp först men det var någon som hjälpte mig.

Det var en kille och en tjej som höll på där i bassängen, dom verkade fan inte märka att det var dags att dra. Vi skrek åt dom men dom bara fortsatte. Vi var tvungna att rusa, vi hann inte ens få på oss kläderna. Det var bara att ta dom och dra. När jag var uppe och hade tagit kläderna var dom nästan där.

Men en snubbe måste varit helt galen, han bara står kvar helt näck och ropar till vakterna att dom é jävla svin och sånt. Dom var så himla taskiga mot honom. Hundarna står bara och dräglar och äcklar sig, vakterna tar tag i han båda två och trycker ner han på marken. Jag vet fan varför han gjorde det, men det räddade nog mig. Han liksom uppehöll dom. Det kändes jävligt taskigt att springa iväg och lämna honom där men vad fan kunde man göra? Dom där som höll på fick väl skylla sig själva.

När jag, Janne och några andra hade hunnit en bra bit bort vände vi oss om och skrek åt vakterna att dom var jävla svin, sen sprang vi till staketet. När vi hade kommit över på andra sidan om det, skrek vi som fan så fort vi hade klätt på oss.

Jag var helt slut och längtade så himla mycket efter att få vara ensam med bara Janne. Jag tror han ville vara med mig också men Benke, Eric och Natalie ville hänga på dom andra så då ville han det också. Dom hade sina tält där elden var förut och nu tyckte dom det var dags för en ny brasa och mera dricka. Vi satte oss runt brasan.

Janne och jag höll om varandra och hånglade hela tiden. Det var nog det bästa jag varit med om, jag var full och himla kär. Jag var kåt också, det var nog första gången jag blev kåt av att gosa med någon med kläderna på. Han tog mig i handen och reste sig.

"Kom" sa han.

Vi gick till ett tält och la oss och grovhånglade. Vi knullade och det var så himla underbart, nästan så att det gick för mig. Någon kom in och kollade ett tag men det sket vi i. Vi tyckte det var jävligt skönt där i tältet så vi somnade, i någons sovsäck. De var faktiskt ingen som blev sné. Ingen kom och väckte oss sa att vi skulle dra därifrån. Jag tror det i varje fall.

När jag vaknade så låg vi på samma sätt som vi somnade, nakna och omslingrade. Men det var ingen höjdare för jag kände mig tvärpaj i kroppen, speciellt i armen för den låg under Janne. Jag fick inte bort den, den var som död. Jag var tvungen att väcka Janne och be honom lyfta på kroppen, sen fick jag lyfta bort armen med den andra.

Det var en massa folk inne i tältet men alla sov, men Janne tyckte vi skulle dra innan någon kom och var sné på oss. Vi gick runt och letade efter dom andra, men dom var inte i nått av de andra tälten.

Dom låg i bilen, vakna och skitsura. Dom hade inte sovit ett skit, inte så konstigt, tre pers i en bil full med prylar och äckliga tomburkar. Dom var jävligt avundsjuka när vi tyckte att det hade varit en underbar natt.

Vi var ashungriga och åkte iväg och pantade. Vi fick bara sjuttio spänn, för det var så många burkar som hade gått sönder när dom låg och sov på dom. Janne tyckte att vi borde få mer pengar för dom hade ju haft sönder sina burkar, då blev dom skitsnéa.

Vi köpte bröd och Coca-Cola för alltihop. Jag och Natalie ville ha pålägg också, men det tyckte inte grabbarna för då skulle det inte räcka till cigg. Det var fan den äckligaste frukosten jag någonsin ätit.

Grabbarna, mest Benke tyckte att jag klagade för mycket. Speciellt på landet, inte Sverige alltså utan bondlandet, alltså sånt som är utanför Stockholm. Att jag gnällde för att det inte fanns nått färskt bröd, att det var så mycket mygg, att det luktade hästskit och sånt där. Så dom började dra på om Stockholm, om allt knark och att alla stockholmare är så jävla dryga. Jag sa att jag inte var ifrån Stockholm utan ifrån Sollentuna. "Same shit" tyckte dom.

I Stockholm kan man ju inte bo där blir man ju bara nerslagen och så finns det inga lägenheter om man inte har en miljon. Först var det lite kul sen blev det bara jobbigt. Natalie var ju på min sida, det var jävligt skönt annars hade jag fan känt mig mobbad. Natalie tyckte att vi skulle dra till hennes polare, dom som hon var på väg till ifrån början. Det lät skitbra, då kanske vi skulle slippa att sova i bilen. Problemet var bara att vi inte ens hade pengar till bensin så vi kunde komma dit. Men det fixade sig.

Vi åkte till en bensinmack tankade och körde iväg. Benke hade tryckt fast en snus på nummerplåten så att det såg ut som G istället för ett C. Dom skriver upp numren sa han. Vi åkte iväg fort som fan men det var inte en jävel som åkte efter oss.

Natalie kom på att vi kunde sälja tillbaka våra tågbiljetter till SJ, eftersom pittsugaren aldrig hade haft sönder dom. Jag trodde inte riktigt på henne men det gick faktiskt. Nu hade vi plötsligt fyrahundra spänn och full tank.

Vi kom dit där hennes polare bodde, men det var ju bara det att Natalie inte var så där dunderbra på att hitta där, så vi fick åka runt som fan.

"Den här vägen tror jag det är."

Då åkte vi där och det var ju fel. Sen kom vi till nästa väg och då tyckte hon det var den vägen. Det skulle vara en väg som hette nått på blomma, sen skulle det vara ett rött hus.

Det var ju bara det att alla vägar hette nått på blomma och alla hus var röda och såg likadana ut. Inte fanns det någon telefon nästan heller.

Natalie var inte så populär tills vi fick tag i en tjej i våran ålder som visste var hennes polare bodde. Vi hittade rätt men då var hon inte hemma, hon var i centrum och handlade men skulle komma tillbaka om några timmar.

Vi fick vänta i trädgården. Mamma fixade läsk och glass till oss, det var helt okej att vänta. Det tog skitlång tid för henne att komma, vi han spela Chicago till över tvåhundra poäng. Hon blev skitglad att vi var där. Hon skulle åka båt till nått ställe och grilla och hon trodde vi kunde hänga på. Dom hade två båtar men var bara fyra stycken så det borde vara lugnt. Asbra! Vi köpte grillkäk, lite cola och en massa cigg. Tyvärr hade systemet hunnit stänga, men vi skulle väl ändå inte fått ut nått. Förresten hade Eric kvar en massa av hans äckliga vin. Vi åkte till båtarna, dom andra var redan där, två brudar och två snubbar. Snubbarna verkade inte så jättegglada att vi var med. Den ena snubben som hette Göran, sa det till och med.

Han sa "fan va synd att jag inte visste att vi skulle bli så här många, för jag har målat golvet på min båt, så vi kan inte åka med den".

Den andra snubben Niklas kunde bara inte ta med alla i sin båt sa han. Fast vi kunde ju skita i att åka iväg nästan tyckte dom. Vi kunde ju grilla där. Dom hade två grillar, grillkol och grejor så det var lugnt.

Det gick skitsmidigt med grillarna fast vi var så himla hungriga så vi pallade inte att vänta på att det blev just glöd. Det såg fan ut som det inte glödde överhuvudtaget. Benke var helt panikhungrig, han sprutar tändvätska på grillen när biffarna ligger där så hela skiten börjar brinna. Biffarna såg ut som negrer på en halv minut. Sen när vi käkat klart så glödde det jättefint.

Dom andra hade ganska mycket sprit och dom bjöd rätt mycket så alla vart skitfulla. Vi satte oss i Niklas båt det vart lite trångt, men det var himla mysigt. Vi satt ute, inte inne i båten.

Jag vart lite sur på Janne för han brydde sig inte om mig. Han snackade nästan bara med hon, Natalies polare. Jag tror Natalie var sur på Eric också för han brydde sig mest om en av dom andra brudarna. Jag försökte få ögonkontakt med Janne, men det bara gick inte. Natalie tyckte att vi skulle gå ut och kissa. Hon sa att hon var sur på dom. Det verkade som om dom inte var intresserade längre, som om dom hade fått sitt. Eric och hon hade legat med varandra i bilen igår, det hade varit skitjobbigt tyckte hon. Vi satte oss på en brygga rökte några cigg och snackade. Vi kom verkligen nära varandra. Fan vad jag tyckte bra om henne.

När vi kom tillbaka till båten var Janne, Eric och dom två brudarna försvunna. Dom andra var ganska snéa. Snubbarna var sura över att dom stuckit med deras brudar och Benke var nog sur över att han inte hade fixat nått.

Dom var helt spiksäkra på att dom höll på, för dom hade hållit på och hånglat i båten. Dom hade gått iväg nånstans. Dom hade letat men dom hade inte lyckats hitta dom. Jag blev så jävla ledsen, helt knäckt, jag bara grät. Natalie blev skitsné.

Vi gick ut och letade allihopa. Göran hittade dom. Men han vart inte så glad för det. Han bara skrek åt dom. "Hoppa ur båten era jävlar och fan om ni har gjort några märken på golvet."

Vi sprang dit, där i hans båt låg dom och det var märken av skor på hans fina vita golv. Dom hade kläderna på men det märktes att dom hade gosat. Natalie var skitsné, jag var jätteledsen och snubbarna var asförbannade.

Det var nästan så det blev slagsmål. Det var bara för dom att dra på en gång. Vi bara vägrade att följa med. Dom hoppade in i bilen slängde ut våra väskor och drog. Jag sa inte ens hej då till dom, utom till Benke. Han kanske var rätt okej ändå.

Stämningen var ju rätt sämst sen. Jag menar mellan Natalie och hennes polare och mellan snubbarna och brudarna. Brudarna åkte hem, men vi ville inte följa med dom.

Vi fick sova i Niklas båt. Jag fick låna en sovsäck och sov faktiskt ganska bra trots allt som hänt. Dan efter så ville jag åka hem, Natalie också. Snubbarna fixar frukost, vi byter adresser, sen drar vi.

Vi kanske hade femtio kronor kvar ifrån biljetterna, så tåg var ju kört. Vi liftade. Jag har aldrig gjort det förut, men det gick jättebra. Fem bilar tog det sen var vi tillbaka i Stockholm. Dessutom bjöd folk på godis och sånt där.

Jag kom hem på kvällen. Öppnade dörren och ropade på mamma och pappa, dom bara rusade ut i hallen och var helt hysteriska. Dom kramade om mig och var glada samtidigt som dom var skitarga. Var hade jag varit? Varför hade jag inte hört av mig? Mormor hade varit så orolig så hon var tvungen att åka in på sjukhus.

Mamma hade ringt till polisen och pappa hade ringt runt till alla som jag känner. Det var så himla hemskt. Jag ville ju inte att dom skulle vara ledsna och oroliga, jag sa förlåt hundra gånger. Och stackars mormor, hon hade säkert hispat upp sig till hisp-extas.

Samtidigt var det så himla pinsamt, nu visste väl hela Sollentuna om vilka hispiga, oroliga och töntiga föräldrar som jag har. Farsan har säkert satt upp lappar vid pendeltåget, frågat våra grannar och ringt alla i min klass. Mycket riktig varenda släkting plus Nettan och några andra hade han ringt och skämt ut sig för.

Dom bara fortsatte att ösa på om hur oroliga dom hade varit och att jag borde tänka på mina stackars föräldrar. Det började bli jävligt jobbigt. Okej, jag hade varit dum, men jag var ju här nu. Det var ju för fan mitt liv och dom kan väl inte tvinga mig att åka till mormor? Det finns väl roligare saker att göra? Andra behöver ju inte tillbringa sina sommarlov hos mormor.

Jag är ju för fan vuxen, jag vill ha lite av livet. Den resan var det mest spännande och roliga som jag nånsin gjort och det var fan värt att dom blev snéa. Nu började dom hacka på att jag svär också.

Då bara skrek jag "fan, fan, jävla piss, jävla tarmföräldrar, kuk, fitta" sen sprang jag upp till mitt rum, la mig under kudden och grät.

Jag hade velat gråta hela tiden, men lyckats hålla mig. Dom kom inte in och sa nått mer den kvällen. Jag bara låg i sängen och tänkte elaka saker om dom.

Dan efter var mamma hemma ifrån jobbet och fortsatte med samma gnäll och skäll. Hon hade fan säkert sjukskrivit sig för vård av sjukt barn. Hon borde fan gå i föräldraterapi. Det värsta av allt var att moster kom över och henne tål jag bara inte, inte ens i vanliga fall. Det är värsta jävla kärringen. Hon ser alltid så föraktfullt på en och frågar "hur går det i skolan lilla Elisabeth?"

Men idag var hon värre än värst "du börjar väl inte gå ner dig lilla Elisabeth?"

"Vadå gå ner mig? Vad snackar du om?"

Jag bara sprang därifrån upp till mitt rum och ringde till Natalie. Hon tyckte jättesynd om mig. Hon tyckte jag skulle komma över och bo hos henne ett tag tills dom lugnat ner sig.

Jag smög in i mammas och pappas rum och tog en resväska i deras garderob. Jag slängde i en massa kläder. Jag kollade inte så noga vad, jag ville ju bara därifrån så fort som möjligt. Jag hade inte ens hunnit packa upp den väska som jag hade med mig till mormor. Men dom kläderna var ändå smutsiga, dessutom hade jag fan inte tid. Det enda som jag tog ifrån den var min bikini.

Sen gick jag utan att säga hej då. Jag bara smällde igen dörren hårt, så att dom skulle höra att jag gick. Natalie bodde inne i stan. Hon blev skitglad att jag kom.

Vi fikade, rökte några cigg och klagade över hur puckade föräldrar är. Sen gick vi ut till en park där det var skitmycket folk och la oss och solade.

Jag bodde hos Natalie i över en månad. Vi låg och slappade ganska mycket i sängen, solade eller gick runt på stan. Hon bodde på Kungsholmen och där hade jag nästan aldrig varit. Det var jävligt mysigt att gå runt där. Och det var himla ballt att bo i stan, jag njöt så jävla mycket av det.

Vi hade himla flyt med vädret, men det var några dar som det regnade som fan, då kollade vi hela dan på MTV och TV1000. Vi spelade Chicago också, jävligt mycket Chicago.

Ibland jobbade Natalie då låg jag mest hemma och kollade på TV.

På kvällarna träffade vi oftast någon av Natalies polare, hon har jävligt mycket polare.

Dom hade fester ibland och vi var ofta på krogen. Vi hade inga pengar, men Natalie var skitduktig på att charma grabbar så att dom bjöd på dricka. Jag tyckte det var pinsamt, så jag stod mest i bakgrunden när hon frågade någon om dom kunde bjuda på öl.

Jag låg med några grabbar också en gång var det faktiskt bra. Honom var jag jävligt intresserad av. Jag försökte ringa honom. Men det var nått som inte stämde med hans nummer, för det gick till en gammal kärring. Han hörde inte av sig till mig heller. Natalie tyckte att jag var en blåögd tönt.

En av Natalies kompisar hade en skithäftig båt, den åkte vi runt i en del. Tills en gång när han var full och körde in i ett berg och dog, fast då var inte vi med.

De första dagarna ringde jag inte mina föräldrar. Sen när jag gjorde det, då var dom förståss helt upprörda. Jag sa att jag var vuxen nu och hade flyttat hemifrån, men jag sa inte vart jag hade flyttat. Sen ringde jag ganska ofta för att visa att jag mådde bra och att jag inte knarkade eller så.

En gång råkade jag säga att jag bodde på Kungsholmen och då hade farsan åkt runt med bilen och letat efter mig. Det var ju förståss dömt att misslyckas, som tur var. Jag bara stönade när morsan berättade det, fy fan vad pinsamt!

Några dar senare när vi kommer hem på natten när vi varit på krogen, så står farsan i trappen och väntar på mig. Han rykte tag och skulle släpa iväg med mig. typiskt nog så var jag ju full också. Dessutom så var Natalie med.

Hon bara gapade och tyckte min farsa verkade hel knäpp. Jag bara vägrade att följa med honom. Jag höll mig i trappträcket och skrek "jävla gubbe" medans han slet i mig. Jag räddades av att en granne öppnade dörren och sa att vi måste sluta att väsnas så mycket annars så skulle han ringa till polisen. Farsan släppte taget. Jag frågade honom hur han kunde hitta mig, hade han hyrt en detektiv, eller? Fast dom hade ju bara spårat mina telefonsamtal.

Farsan insåg att jag inte skulle följa med, då ville han komma in men Natalie bara vägrade. Då gick han, men först sa han att mamma skulle komma.

Panik! Hon skulle bergis fixa så jag blev utskämd över hela stan. Dessutom skulle det bli svinjobbigt för Natalie att ha min morsa springande här, hon skulle börja möblera om och städa efter två sekunder.

Men Natalie fixade så att jag kunde bo hos en kompis som jag kände också. Hon skulle åka till Barbados i minst en månad. Hon hade en helmysig lägenhet och det var helt okej att jag bodde där medans hon var borta. Bara jag inte sa nått till han som hon hyrde av.

Jag hade inga pengar att pröjsa hyra för, men det var okej. Hon hade redan pröjsat augusti hyran, så bara jag pröjsade för september så var allt okej.

Dom första veckorna bodde vi där tillsammans och det var lite jobbigt, för hon var så himla söt. Hon höll fan på i flera timmar och sminkade sig och fixade. Vi gick ut rätt mycket tillsammans och det var ju bara att inse att det skulle ta minst två timmar för henne att bli klar.

Sen när vi gick ut kände jag mig som en jävla elefant. Alla grabbar spanade bara på henne och pratade bara med henne utom kanske någon töntig polare som försökte på mig.

Då ångrade jag att jag inte hållit på och sprejat och fixat håret i två timmar, men det skulle ändå bara varit meningslöst. Förresten hade jag ingen större lust att härma den där fjantiga hoppan.

Hon var verkligen genomkorkad. Hon satt hela tiden och höll på med sitt hår och försökte se söt ut. Jag skall fan dricka upp hennes sprit när hon é borta.

Augusti

"Jag är så jävla fet" sa jag.

"Det hjälps inte, du måste äta upp köttet åtminstone" sa mamma.

"Det innehåller kolesterol föresten är det bara senor kvar, dessutom var det inge gott, dessutom får jag inte äta mer."

"Får inte för vem?"

"Vecko-Revyns bantningsskola."

"Inte är du tjock min gräddbakelse" sa pappa.

"Tack ska du ha."

"Akta så du inte får den där sjukdomen igen" sa mamma. "Du ser väldigt blek ut under ögonen."

"Det är puder" sa jag och började bli sné.

"Det ser inte ut som puder."

"Då eré väl mjöl då" sa jag totallack.

"Det är väl inte kokain" sa farsan.

Han måste bara skämta, tänkte jag, så jävla korkade kan dom bara inte vara.

Men han fortsatte "du har väl inte narkotika i ansiktet, vi är väldigt oroliga för dig, mamma säger att hon tror att du har börjat röka också".

"Vadå också", sa jag "vad vet ni om det?"

"Det luktade rök om dig förut, dessutom är det fullt att svära" sa hon.

"Jag svär väl inte."

Nu eré kört tänkte jag, jag var skit förbannad. Dom kommer att säga att jag måste skärpa mig och flytta hem. Och jag kommer att säga något jävligt dumt. Det gjorde dom och jag. Jag sa att dom var helt jävla dumma i huvudet och att jag tänkte bli hora och knarkare. Jag tog jackan och dojorna i handen och sprang därifrån.

Jag grät och sprang emot busshållplatsen. Samtidigt tänkte jag, jag ska fan börja knarka, jag skall fan börja knarka! Och så ska jag äta jättemycket och bli jätfefet, jävla pucko-föräldrar.

"Så där säger man inte om sina föräldrar" sa en gammal kärring som jag just höll på att passera. "Man skall hedra sin fader och sin moder" skrek hon efter mig.

Jag sa inget bara sprang ännu fortare. Fan, fan, fan va pinsamt, jag ska knarka, bli fet och lära mig att tänka tyst.

Jag kom fram till att det var lättast att börja med att bli fetare. Jag tog bussen till pendeltåget, pendeltåget till tunnelbanan, tunnelbana till Mc Donalds på Sveavägen. Nu skulle det fan käkas, trots att jag var totalmätt hos morsan och farsan. Jag beställde massor; munkar, sundae och hela skiten.

Men sen när jag skulle betala var det bara en tia i plånboken. Myntfacket var ju bara inte att tala om, ingen chans att det skulle finnas åttio spänn där. Jag stirrade ner i plånboken. För att visa att jag var helt förvånad att den var tom.

Men kassörskan bara stod där och såg glad ut. Jävla idiot tänkte jag, det enda du kan säga är säkert, kan jag hjälpa till, smaklig måltid och vad får det lov att vara. Hon säger säkert smaklig måltid till och med när hon blir avslickad. Men hon sa bara ingenting.

Då kläckte jag ur mig "smaklig måltid" och tog brickan.

"Smaklig måltid" sa hon lyckligt.

Jag skulle just ställa ner brickan igen och säga att jag bara skojade, när någon högg mig i armen.

"Hallå där att ta något utan att betala det är stöld det" sa en gubbe som såg ut som en jävla polis. Han höll i min arm så att det gjorde ont och jag nästan tappade brickan.

"Men, men jag bara skojade" sa jag fast jag fortfarande höll i brickan. Snart börjar jag grina är det dumt eller bra? Tänkte jag.

"Åh det ska jag tro på, det är bengligt tillgrepp det här" sa han.

Vadå bengligt tillgrepp, tänkte jag, vad svarar man då, vad betyder det, eller? Jag gjorde det, jag frågade "vad betyder det?"

"Åh lägg av bruden va! Släpp henne!" Säger en bågesnubbe bak i kön och tar tag i gubben som håller i mig.

Då kom en tant och tog tag i honom och sa "lägg dig inte i det här nu!"

Sen släppte han som höll i mig, mig. Tänk om han inte hade gjort det då kanske hela Macen till slut hade stått i en lång rad och hållit i varandra och sagt släpp, släpp inte och så där

"Ska du säga" säger bågesnubben till tanten.

"Ja det ska jag verkligen göra" sa hon " du skall icke stjäla".

Jävla tio guds bud idag, är Jehovas Vittnen ute efter mig, tänkte jag.

En sån där Mc Donalds snubbe i slips som tror han é världens höjdare bara för att han é chef över några sextonåringar kom fram och sa "kan jag hjälpa till?"

"Den här mannen" sa kärringen, "försöker hindra den här gode herren ifrån att hindra flickan längst fram ifrån att ta mat ifrån er".

"Åh lägg av" sa bågesnubben "hon bara skoja ju".

"Jag får nog be dig gå" sa boss killen till bågesnubben.

"Åh lägg av nu Dimitri!" Ett helt gäng bågekillar hade samlats runt oss. Och dom hojtade

"Åh lägg av nu Dimitri, för faan!"

Bossen, snut gubben och polis Jehovas kärringen var klart skraja (jag höll på att avlida).

"Okej jag vill inte ha nått bråk bara" sa bossen.

"Kom så drar vi" sa min räddare och nästan drog iväg mig.

"Men" sa jag och ställde ner brickan.

"Nä fan den här måste du ta med" sa han och tog den "den har jag ju nästan offrat livet för".

"Hallå där" skrek polisgubben när vi var på väg ut.

"Häftigt" sa dom andra bågesnubbarna, som också hängde på "bjuder du?"

"Javisst" sa jag, darrig som bara fan. Dom ryckte åt sig allt som fanns på brickan.

"Vill du ha munken?" Sa min räddare, som hade tagit en äppelpaj. Jag tog den, den var skitäcklig.

Han tyckte jag skulle hänga med på en sväng. Han hade en Harley Davidsson det kunde till och med jag se. Häftigt! Det skulle Janne ha sett, han älskade HD.

"Visst" sa jag, tog fram en cigg och försökte verka häftig.

Snubben satte sig upp i sadeln och sa åt mig att hoppa på. Fast det var ju bara det att det inte fanns någonstans att sitta. Men jag fattade snabbt, självklart skall jag sitta framför honom som när man rider. Okej, jag och satte mig på sadeln. Jag hade nästan satt mig när han sa "va fan ska du köra?"

Jag trodde han skämtade på nått sätt så jag hängde på och sa självklart och sträckte mig mot handtagen.

"Haru fixat fyllechaffis!" Hojtade en snubbe.

Min kille verkade klart osäker. Fan jag har nog gjort bort mig, igen, tänkte jag. Jag klev av motorcykeln och han såg jävligt lättad ut.

Nu återstod problemet var jag skulle sitta någonstans, om jag nu fortfarande fick följa med.

Hans polare verkade tycka att det var ganska kul för de skrattade och skrek typ "var du skraj att bruden skulle köra va?"

Det kanske inte var så pinsamt ändå. En annan snubbe hade också skjuts, men hon satt bakom honom. Aha! En minimal kudde satt fast på stänkskärmen bakom sadeln. Jag satte mig på stänkskärmen och höll om min kille.

"Sitter du bra?"

"Jodå, men vilken liten kudde."

Kudde, det tyckte han var jävligt kul, hans polare också.

Det var jättejobbigt att åka, kallt överallt dessutom skakade motorcykel som bara fan. Dessutom lät det jättemycket. Jag bara frös, skakade och hade ont i öronen. Jag var skitskraj att jag skulle kissa på mig, det kändes som om någon försökte skaka kisset ur kroppen på mig.

Vi åkte runt på stan och jag tänkte mindre och mindre på dånet, men kallare blev det. Jag stoppade in händerna innanför hans jacka, det var mysigt. Hela gänget åkte till Djurgården, förbi Djurgårdsbrunn. Vi stannade vid vattnet och alla tog en cigg.

"Hur kändes det?" Frågade min kille, som hette Fredde.

"Jättehäftigt! Men jag fryser."

Han höll om mig och värmen strömmade från honom till mig. Vi stod så där, han höll om mig och vi rökte.

Dom andra sa "vi sticker nu".

"Vi stannar" sa Fredde och såg jättenöjd ut.

Dom andra garvade och hoppade upp på sina hojar.

"Ska inte vi också åka?" Frågade jag för jag började känna för att åka mer.

Fredde tittade på mig och försökte fånga min blick. "Vi ska väl ha lite mysigt, du och jag"

Han böjde sig ner och fällde liksom ut pussmunnen. Men jag ville ju inte kyssa honom.

Han var ju fet och hade skitiga kläder som luktade illa. En fransig jeansjacka som var jätteskitig med ett töntigt märke på ryggen och råäckliga jeans. Dessutom hade han skägg.

Han tryckte sin mun mot min, skägget kittlade. Han hade taskig andedräkt.

Jag böjde mig bakåt och sa "vad gör du" kanske lite väl högt.

"Kom igen nu bruden" sa han och försökte igen.

Jag försökte dra mig loss men han höll mig kvar. Jag blir förbannad och skriker att han skall släppa, men han bara håller kvar.

Plötsligt sliter någon bort honom ifrån mig. Så där bara helt plötsligt ligger han på marken och det sitter två poliser på honom. En polis har böjt upp armen på ryggen och sitter liksom över midjan. Den andra satt på benen.

Hon med armen sa "du ska ge fan i att våldta småbrudar ditt äckel".

Båda poliserna var tjejer, blonda och ganska söta.

Fredde skrek "faan det gör ju ont, släpp mig, jag gjorde ju inget".

"Håll käften" skrek hon med armen.

Det var jätteläskigt jag tror de gjorde illa honom.

Hon med armen titta på mig och sa "hur gick det han hann göra nått?"

"Nä" jag kände mig rätt dum.

"Va fan, släpp mig!" Skrek Fredde.

Tjejen som satt på benen tog fram en radio och sa nått helt obegripligt.

"Det kommer snart folk och tar hand om dig" sa hon till mig.

"Men" sa jag.

"Du kan vara lugn" sa hon.

Det kändes lite överdrivet på nått sätt, och så tyckte jag synd om Fredde, det kändes som om det var mitt fel att han låg där.

Sen kom en polisbil fram till oss. En polis kom ut och sprang fram till Fredde. Dom satte handklovar på honom och alla tre förde honom till bilen. Sen kom dom två tjejerna fram till mig, armtjejen la armen om mig och sa "vilket svin va, kom så åker vi och pratar ut om det här".

Jag sa inget. Vi satte oss i en polisbil och åkte iväg.

Dom sa "vilken tur att vi kom".

"Han hann göra någonting med dig?"

"Vi har jagat det där svinet länge, vad gjorde du härute alldeles ensam?"

Jag kom bara inte på nått att säga.

"Är du inte rädd för Djurgårdsmannen?"

Jag sa fan ingenting under hela resan, dom trodde väl att jag var chockad eller nått.

Vi åkte in i ett stort garage, sen åkte vi hiss och gick och gick, fy fan vilken trist kåk. Det kändes som vi var i ett fängelse, tänk om det är ett fängelse. Jag ville springa ut ur kåken iväg ifrån poliserna, liksom rymma. Det var nog svårt att rymma för dom gick på var sin sida om mig, som om jag var en bov eller nått. Här kommer Djurgårdsflickan!

Till slut kom vi till ett rum där satt en tjej som såg ut som mattefröken. Hon var psykolog eller nått sånt. Hon bjöd på varm choklad och frågade om jag var chokad.

Sen började hon fråga en massa annat och ville att jag skulle berätta om mig själv. Jag fick berätta flera gånger vad som hänt och hon frågade om jag hade känt mig hotad och sånt.

Jag sa att jag inte kände mig direkt rädd, utan att jag mest tyckte att han var dum.

Det kom in flera personer bland annat armtjejen och dom frågade ungefär samma grejor.

Sen fick jag gå hem, dom frågade om jag ville ha skjuts hem, men jag ville bara komma därifrån.

Jag tog mig ner till tunnelbanan så fort jag kunde, satte mig på tåget och kände mig skitdeppig och fet. Då böjer sig en gammal gubbe fram emot mig och säger "vad har hänt mitt barn?"

"Va?"

"Gud har inte lämnat dig han finns i alla!"

Han var skitjobbig, han körde sånt där snack hela tiden. Då kom vi till T-Centralen.

"Ursäkta men här ska jag av" sa jag och bara hoppa upp.

"Oh mitt barn jag skall följa dig" sa han och följde efter.

"Min pappa är hemma" sa jag.

"Vi är alla guds barn."

Han tog samma tunnelbana som mig och han måste verkligen sätta sig breve mig. Sånt har man för att man é snäll och lyssnar när någon idiot pratar med en på tunnelbanan. Han följde till och med efter när jag klev av vid Skanstull.

Jag försöker allt; gå fort, gå sakta men han är bakom mig hela tiden. Det var jävligt otäckt. När vi är helt ensamma på gatan tar han tag i min axel och säger "här känn på gud!"

Jag vänder mig om mot honom, då har han tagit fram snoppen. Jag bara springer därifrån och så ropar jag "jävla äckelgubbe!"

Jag sprang hela vägen till mitt hus, minst flera kvarter.

Där var det fest! Musik som bara lät jättemycket ute på gatan och en snubbe som stod och kissade i porten med ena foten i dörren.

Jag stannade för att pusta ut plus att jag inte har någon större lust att gå förbi när han står och pissar. Men han vänder sig om mot mig och kollar, tyvärr vänder han på hela kroppen, snoppen också så han kissar mot mig så det stänker på mig.

"Va fan gör du?" Sa jag.

"Förlåt men det är ju du, ska du också på partyt?"

Det var Kalle en kille i mitt plugg, vi gick på samma franska. Han var ganska snygg men hade inte brytt sig ett skit om mig. Han hade nog aldrig ens tilltalat mig förrän nu.

"Förlåt, kom det mycket på dig?"

"Nej, förresten gör det inte så mycket för jag ska också kissa."

Va bra" sa han.

"Ska du på partyt?"

"Nä, jag bor här."

Han vart lite impad över att jag bodde där, sen tyckte han att jag hade blivit mycket sötare sen plagget.

"Häng med för fan, jag bjuder på öl, för pissat liksom."

Jag hade ingen större lust, men han tjatade så jag hängde på. Jag kunde nog ändå inte sova efter allt som hänt, förresten ville jag inte vara ensam.

Vi gick upp och han öppnade dörren, det var samma lägenhet som jag har fast en våning upp. Dessutom var den här mycket större. Det var skitmycket folk där, dom verkade ganska okej, vanliga lirare liksom.

Kalle gick runt och presenterade mig för sina polare. Han hade armen om axlarna på mig och verkade tycka att jag var hans. Fast jag var ju inte helt säker på det, speciellt som han presenterade mig som en brud som han pissat på.

Jag fick en öl som jag drog i mig så fort att han bara gapade. Sen svepte han resten av sin öl och plockade fram två till. Folk var väldigt packade, dom hade käkat kräftor, det var kräftskal över hela diskbänken och på golvet. Det luktade jätte äckligt. Jag gick på toa, när jag öppnade dörren så satt det redan en tjej där.

"Ojdå" sa jag.

"Dörren går inte att låsa" sa hon.

Jag skulle just stänga då hon bad mig komma in och hålla i den.

"Jag kunde inte kissa det bara kom inget, för jag var så orolig att någon skulle komma in."

Nu kissade hon och hon kissade och kissade. Jag höll på att få det i byxan av att jag inte kunde hålla mig längre. Hon höll i dörren åt mig sen gick vi ut. Hon tyckte att Kalle var en himla idiot. Det tyckte jag med så jag försökte undvika honom.

Jag gick runt lite i lägenheten och kom in i ett rum som nog var föräldrarnas sovrum. På sängen låg det en kille och visade magen. Där satt det också två killar och två tjejer och ritade på den.

Den ena killen ritade en stor mun med läppstift, den andra grabben ritade en kuk som gled in i munnen med en kajalpenna. Tjejerna ritade blommor och hästar med bläckpenna och ögonskugga.

"Häng på du med!" Tyckte dom.

Killen med magen bara sov. Jag tog en rouge som låg på sängen och smetade ut lite på magen. Dom andra undrade vad det skulle föreställa.

"Eksem" sa jag "jag ritar eksem".

Dom andra garvade och vi började rita cancer och brännskador över hela honom. Vi drog av honom brallorna och strumporna. Vi gjorde ett stort blåmärke på låret med ögonskugga. Sen satte en tjej läppstift på läpparna och pussade på insidan av låret, närmare och närmare snoppen. Hon drog av honom underbyxorna och började kyssa snoppen. Men den reagerade inte, den såg bara liten och rädd ut. Dom andra killarna var nog avundsjuka. En drog av sig kläderna och sa "nu är det min tur".

Tjejerna, jag också satte på oss läppstift och började göra pussmärken överallt till och med på snoppen, den var hård. Killen gjorde stora blåmärken. Det kändes som om det snart skulle bli en orgie, det kanske vore häftigt! En av tjejerna tog av sig kläderna, då gjorde den andra tjejen det också och grabben.

Då öppnas dörren och folk bara strömmar in, dom fottar och garvar utav helvete. En snubbe kastar ett glas med vatten i ansiktet på den sovande snubben så han vaknar. Han blir jävligt förvånad.

Några grabbar snor en av tjejernas kläder just som hon håller på att sätta dem på sig. Hon hade bara fått på sig strumporna så hon var typ helt näck. Dom springer iväg med kläderna och hon kommer efter. Sen blir det inge kul längre för dom börjar verkligen att mobba henne. Dom står runt henne och hon har inga kläder. Då säger nån "vilken stor mage du har Lisa".

"Synd du borde ha mer fett i pattarna och mindre på magen" tycker någon annan.

"Fett-Lisa, Fett-Lisa" ropar dom sen.

Jag blir så himla ledsen av att höra sånt. Jag försöker komma på någon bra kommentar men det blir bara skit. Jag går ner till mig och gråter lite. Dan efter är det söndag och det händer inte ett skit.

På måndan går jag till arbetsförmedlingen. När jag stod där och hade tagit en kölapp så kom det in en snubbe och börja skrika "ge mig ett jobb för fan".

Han såg inte ut som den typen man gärna ger ett jobb.

Han skrek flera gånger, då om det fram en utlänning och sa "träng dig inte din jävel".

Sen kom vakten och slängde ut han. Efter ett tag var det min tur. Jag fick ett gäng blanketter att fylla i och en massa skit att läsa. Sen fick jag en tid för och komma tillbaka i början av oktober. Oktober det var ju för fan två månader dit.

Jag skulle ju för fan bara fråga hur man sökte jobb. Jag har ju aldrig gjort det förut, bara jobbat hos morsan. Jag sa inte det till henne utan gick och satte mig och gjorde som dom andra, kollade i deras tidningar.

Jag började med och kolla om det fanns nått jobb med hästar, men det var tvärkört. Jag läste igenom alla tidningar, men det stod inte ett skit om hästar, inte hundar eller katter heller. Det enda jobb som hade med djur att göra överhuvudtaget var på Anticimex.

Då tar jag vad fan som helst bara man kan börja på en gång. Det första "vad som helst jobb" jag hittade var som städare, det verkade helkass. Jag fattade knappt vad killen sa och man började skittidigt på morgonen.

Nästa jobb var på ett färdtjänstföretag (det är såna som skjutsar runt pensionärer i små bussar). Det verkade helt okej, bra tider och han som jag pratade med verkade jättetrevlig, så jag åkte dit.

Jag var ju asnervös, vad skulle han fråga, visste han om mina pundiga föräldrar? Tänk om han ville ligga med mig? Men det var ingenting sånt han sa att jag var den första som hade ringt och att det vore bra om jag kunde börja idag.

Det var någon som hade blivit sjuk och skulle vara borta i sex månader, så jag kunde få jobba till i januari. Jag tyckte det lät asbra, men jag greppade inte riktigt om jag hade fått jobbet eller inte.

Men det verkade så, för sen fick jag en blå uniform med byxor som var alldeles för stora i midjan. Fast det var ändå de minsta brallor de hade, det var ju positivt. Annars var den skitful, ful blå jacka med fula stora fickor på bröstet och jätteäckligt material.

Jag fick åka runt med en gubbe som var skittråkig. Han ville bara prata TV-program och skryta om sin astrista husvagnssemester. När han frågade vad jag hade gjort på semestern så sa jag att jag hade varit på turné med ett rockband, men det bara sket han i.

Han sa bara "jassådu".

Sen började han fråga vad jag skulle bli och berätta om sin fula unge som var barnskötare. Jobbet var inte så kul heller, vi skulle åka runt och hämta äckliga gamlingar i deras slitna äckliga skitiga lägenheter och försöka få in dom i någon minimal hiss som var jätteläskig (om det överhuvudtaget fanns någon hiss), annars fick man ju leda ner tanterna och det gick ju inte direkt fort. Fan va många hus det är egentligen som inte har hiss, får man verkligen ha det så?

Va trevliga dom var då, helt enormt trista! Först försökte jag vara trevlig, men det hade man ju inget för, då började dom ju direkt att gnälla om hur illa dom mådde och sånt.

Flera gnällde över hur dyrt allting är, vad fan vet dom om det dom går väl aldrig på krogen eller så. Förresten skall väl inte dom snacka om dyrt, dom som får åka omkring i en hel jävla buss alldeles för sig själva helt gratis.

Jag tror att gubben, Lars alltså, tyckte att jag var lite dum när jag höll på att smöra så där. Han sa inte ett skit till dom förutom det som hade med resan att göra. Sa pansisarna nått om hur dyrt det var eller om vädret så bara svara han inte.

Nästa dag så jobbade jag med en kille som heter Conny, han var skittrevlig. Han såg bra ut också, lång, ganska mycket muskler, inget fett, det var så att man till och med såg magmusklerna genom skjortan. Han hade en lång hästsvans och sexig mun. Det var sista veckan för honom, han hade bara det här som sommarjobb.

Han skojade som fan med pensionärerna, dom fattade ingenting, men vi garvade som fan. Till exempel var det en tant som vi hämtade i en lägenhet, hon satt i rullstol. Istället för att gå emot hissen börja han rulla tanten emot trapporna. Hon blev så rädd så hon skrek, det tycker jag var lite taskigt. Sen sa han att han bara skojade, först var hon arg, sen tyckte hon faktiskt att det var kul.

Nästa jobb var att köra några utvecklingsstörda från deras sommarläger till nått hem inne i stan. Alla var ungefär i vår ålder men det var svårt att tro. Det var meningen att en vårdare skulle hänga med, men det var ingen som hade tid. Så vi tyckte att vi kunde klara det ändå. Dom såg verkligen sorgliga ut, tre killar och en tjej. En av killarna grät när han skulle åka därifrån. Dom som arbetade där sa att han var kär i en av vårdarinnorna. En annan av dom satt bara och skakade och dreglade, han hette Håkan.

Jag kunde inte låta bli att krama han som grät, han hette Jonny, han var så himla söt. Då blev han lite gladare, men jag kände mig lite taskig mot dom andra så jag kramade dom med.

Sen kramade dom som jobbade där också om dom och allt var jättesorgligt. Vi åkte iväg, men nu var alla jätteledsna. Nu var det inte bara Jonny som grät utan även drägel Håkan och tjejen. Dom liksom hetsade varandra, jag fick sitta där bak och försöka trösta dom. Vi tyckte vi borde muntra upp dom så när vi kom av färjan i Vaxholm stannade vi utanför ett fik och skulle rulla in dom. Men dörren var för smal, fan, jag trodde allting i Sverige var handikappanpassat. Dom blev ju bara ännu ledsnare.

Då åker vi ner till kajen och rullar ut dom på den och tar en cigg. Jag bjuder dom, både Jonny och den tredje killen som heter Börje tog var sin. Jag tror inte dom röker så mycket för båda hade stora problem.

Conny visade hur man skulle göra, det var skitkul. Tyckte jag åtminstone, jag garvade som fan, men dom tog det verkligen allvarligt. Han visade, den bruna sidan skulle man ha i munnen, fast bara en liten bit. Sen skulle man suga på den. Dom tyckte det var kul och började få in snitsen på att; 1. Hålla ciggen. 2. Stoppa bruna sidan i munnen. 3. Suga. Då kom jag på att man måste blåsa ut också, det blev nummer fyra.

Jag såg att tjejen väldigt gärna ville pröva också, för hon satt och övade utan cigarett. Hon fick en cigg och blev jätteglad. Nu var alla jätteglada, drägel Håkan också och den sorgliga avfärden verkade lite glömd.

Dom var nu mogna att röka på riktigt. Först tände vi Jonnys cigarett för han verkade vara den mest normala. Han hostade som bara den, men han skrattade. Vi berömde honom och tände Börjes och tjejen cigg. Dom hostade, men dom klarade det. Det kanske inte var några halsbloss och det såg väldigt konstigt ut. Men dom rökte.

Vi märkte att dom gick in lite väl hårt för punkt 3. Dom sög så att cigaretterna vart alldeles jättevarma. Sen hade vi inte sagt något om att man ska aska, men dom hade klarat det ändå. Det syntes på byxorna.

Vi tog en rullad längs kajen, det var lite jobbigt för vi kunde bara rulla två i taget. En gubbe och en tant som gick förbi tyckte att dom kunde hjälpa till. Vi gick runt ett tag och dom stannade vid en jättefin segelbåt.

"Titta vilken fin segelbåt" sa jag.

"Ja titta" sa Jonny, som jag rullade.

Det visade sig att det var tantens och gubbens båt. Dom tyckte att vi skulle komma ombord. Men det var så sorgligt. Jonny och Börje lyckades vi få ombord men det bara gick inte att få över Håkan och tjejen. Hon vågade inte hur mycket vi än försökte övertala henne och Håkan kunde inte stå upp ens om man höll i honom.

Håkan blev så ledsen att han inte kunde. Fast när Börje skulle komma i land igen så ramlade han i, då blev Håkan glad igen. Vi vart mindre glada allra minst Börje, fast han ramlade bara i med foten. Vi satte en handuk runt hans fot och satte oss allihopa på kajen på ett segel som gubben och tanten fixade.

Dom hämtade köttbullar, korv, sill och öl. Folk som gick förbi bara stirrade. Det var nästan så man fattade det för det såg så himla äckligt ut när dom åt, speciellt Håkan. En gång såg det ut som om han försökte föra in köttbullen genom näsan.

Man visste ju inte vad man skulle göra heller, skulle man låta honom försöka själv. Han måste väl för fan ha ätit mat förut? Det stannade en polisbil och ut hoppade tre snutar, när dom såg Håkan, Jonny och dom andra äta så bara vände dom.

Gubben började snacka om att vi var så goda människor, det var ju OK. Men sen börja han snacka om att vi skulle be tillsammans för Jonny och dom.

Conny sa "hoppas det börjar bli sent, vi måste åka, tack så hemskt mycket för maten och för hjälpen".

"Oh ja, tack så hemskt mycket" sa jag.

Jag höll på att säga till Jonny och dom andra att dom skulle tacka också, men jag kom på att jag inte var någon jävla dagisfröken. Förresten är dom fan äldre än mig.

På vägen mot Stockholm stoppa Conny in ett band med Billy Idol i bilbandaren och spelade högt som fan. Vi skrek, garvade och hade helskoj. Vi lämnade av Börje och gänget, sen var det dags att sluta.

Conny tyckte att vi skulle hälsa på hans polare som jobbade på en Vikingbåt. Det skulle inte vara några problem att komma ombord för han hade jobbat där förut. Det lät kul så jag hängde på. Det gick skitsmidigt att komma ombord.

Hans polare jobbade i baren och han var ledig tills båten åkte. Han bjöd på grogg, vi kunde välja precis vad vi ville, han hade verkligen allt i sin hytt. Den enda drink som jag kom på var Bloody Mary, men den låter så himla äcklig så han fick göra vad han ville, bara det var mycket grejor i den.

"Mycket grejor var det" sa han och hällde och fixade som bara fan.

Vi snackade och rökte, drinken vart så där, men man blir säkert full på den för det var mycket sprit i den.

"Nä nu måste jag börja jobba" sa polarn.

"Du börjar väl inte förrän om en halvtimme" sa Conny.

"Nä jag börjar när båten går."

"Va fan har båten gått!? Jävla skit vi måste ju av."

Det var helt kört, vi rusade iväg mot ingången, men båtjäveln var på väg. Vi var skitsnéa ett tag tills vi kom fram till att det inte skulle göra nått, för ingen skulle märka att bussen var borta över natten. Sen i morgon så skulle vi ta den båt som går ifrån Eckerö. Då skulle vi vara i Kapellskär vid tiotiden på morgonen trodde Conny.

Sen skulle vi ta en taxi till bilen och säga i radion att vi fastnat i en hiss och inte kunnat ta oss ut på flera timmar. Vad vi gjorde i hissen kunde vi inte komma på nått bra svar på.

Som tur var hade vi redan sagt i radion att vi var klara för idag och skulle åka och parkera. Nu var det lika bra att passa på att festa.

Vi fick ta hur mycket vi ville av Connys polares sprit. Conny hade jobbat som diskare, men han hade lärt sig att blanda lite av sin polare. Jag blev packad på nolldid. Vi borde kaka lite tycker Conny, det tycker jag också.

Han gick iväg och var borta skitlänge, sen kom han tillbaka med en hel kasse med käk, lax, räkor, sill och grejor.

Tyvärre hade han bara slängt ner alltihop i en plastkasse så det såg värre ut än en smörgårdsbordstallrik. Jag var så hungrig så jag käkade ändå, men det var nästan så att det kom upp igen. Han hade inte tagit med några efterrätter heller, men det var kanske bara tur för han hade bergis bara slängt ner dom i kassen bland den andra skiten.

Jag gav upp käket och fixade en drink, Nuppans goda tänker jag kalla den, kokoslikör och Sprite. Jag var lite tänd på Conny och all spriten hade fått hämningarna att lätta betydligt.

Jag tittade ner i min drink och skrattade. "Vaére om" sa Conny.

"Det ser ut som sperma" sa jag.

"Då måste det vara helgott" sa Conny.

"Mmm underbart, vill du smaka?"

"Nä jag gillar inte sperma, men drick du jag har mer."

Det kändes att det var nått på gång, fast Conny hade lite svårt att komma igång, så jag frågade om han ville älska med mig. Det är sant, jag blev helt förvånad själv, Conny också. Conny ville jättegärna. Vi tog av oss kläderna och lade oss i hans polares säng. Den luktade svett men jag sa inget. Vi knullade.

Efteråt låg vi och snackade, jag var nog kär i honom. Han berättade att han bodde på Värmdö i Gustavsberg. Han hade en tjej som hette Lena, han älskade henne sa han. Då blev jag sné "va fan gör du här då, om du älskar henne ska du väl inte va med mig heller".

"Förlåt men du är så vacker" tyckte det där smöriga äcklet.

"Va fan, varför saru ingenting om henne förut för?"

"Förlåt jag kunde inte."

"Fixa en whisky åt mig och en cigg!"

Whiskyn smakade whisky, illa alltså men det var jävligt gott med en cigg. Jag låg kvar och tvingade i mig whiskyn och rökte upp ciggen sen gick jag upp och sa "jag går nu".

"Vart ska du?"

"Jag ska fixa en juste kille."

Jag satte på mig min skitfula uniform och kollade in mig i den enda spegel som jag hittade. Tyvärr var den så liten att om jag stod så nära att jag såg nått fick bara ansiktet plats. Man kunde inte gå så långt bak heller för då så stod väggen i vägen, då kunde man se axlarna också. Magen gick bara inte att se för spegeln satt för långt upp.

Jag såg helt sorglig ut, nästan inget smink hade jag heller. Jag använde det lilla jag hade, kajalpenna och läppstift. Sen provade jag att ta av uniformsjackan och bara ha blusen. Det såg förjävligt ut, jag såg ut som en lapplisa eller nått.

Jag tog av mig bh:n och blusen istället, satte på mig jackan, knäppte bara några knappar och spände åt skärpet i byxorna allt vad jag kunde. Sen gick jag iväg för att hitta discot, hade jag inte varit så full och förbannad och kanske haft en bättre spegel hade jag nog inte vågat gå ut så där.

Att fixa en kille på det discot var nog inte så svårt, det var inte så många tjejer där men en himla massa grabbar. Dom stirrade jättemycket på mig. Jag undrade om dom tyckte jag såg konstig ut, men jag var för full för att undra så där jättemycket. Jag gick till baren, där stod Connys polare.

"Hej, vad vill du ha? Jag bjuder. Var är Conny?"

"Han é dum."

"Ta mig istället" sa han, fast han garvade. Sen sa han att jag såg jättesexig ut. Sen hade han inte tid att snacka mer för han hade skitmycket att göra. Jag fick i varje fall en drink.

Det kom fram en massa grabbar och frågade om jag ville dansa, det var nästan som om dom stod i kö. Men jag pallade inte att dansa förresten så hade jag nobbat den första då tyckte jag det kändes taskigt att tacka ja när någon annan frågade.

Ett tag stod det en kille och höll om mig fast jag inte direkt hade bett om det. Sen gick han i väg då kom en annan grabb och gjorde samma grej. Bartendern Connys polare, garvade och blinkade till mig. När den första grabben kom tillbaka vart han lite sné och dom började bråka lite, fast inte så allvarligt. Jag tror dom var polare.

Det började bli rätt jobbigt att stå så jag satte mig i en fåtölj. Där somnade jag på direkten, men jag blev väckt hela tiden av grabbar som ville dansa eller nått, så jag tog mig ut ur discot till en korridor med fåtöljer i. Jag somnade skitbra.

När jag vaknade var det morgon och jag frös som fan dessutom hade jag skitont i ryggen. Men det värsta av allt var att någon jävel hade knäppt upp knapparna i jackan så att bröstet och magen var alldeles bara. Jag knäppte och gick för att leta efter Conny.

Men jag grejade bara inte att hitta den hytt där vi var förut. Jag var hungrig och ville duscha. Dessutom var jag bakfull. Jag gick förbi en hytt, dörren var öppen men det verkade inte vara någon som bodde där.

Då hoppade jag in, stängde dörren och började klä av mig jättefort. In i duschen, där fanns till och med schampo och duschtvål. Det var den bästa duschen på jättelänge. Det var så himla skönt att känna strålarna mot huvudet, det dödade liksom huvudvärken. Dessutom var det jävligt juste med en dusch där man slapp hålla i handtaget och slapp stå i ett badkar och dessutom stänka ner hela badrummet. Sen fanns det rena varma handukar och en hårtork också.

Rummet var jättefint och hade ett stort fönster. Det fanns en stor dubbelsäng, jag kunde inte låta bli att lägga mig en stund. Jag kröp ner under täcket och somnade.

Jag vaknade efter ett tag, det fanns en klocka på bordet vid sängen, den visade på kvart över tolv. Jag hade sovit rätt länge och ingen hade kommit och blivit arg. Huvudvärken var bättre men det var fortfarande jobbigt, dessutom var jag jättehungrig.

På bordet stod det en skål med chokladbitar i. Det stod Viking Line på papperet. Viking chokladen var jättegod. Jag åt upp allihop. Sen hittade jag ett litet kylskåp, i det fanns det små flaskor sprit, jordnötter, chips och läsk.

Jag tog en cola och en påse chips. Sen tog jag en flaska rom också, där fanns till och med is så jag gjorde en juste rom och cola. Det smakade skit. Det var nog den fettigaste, äckligaste frukosten sen jag låg på sjukhus. Men jag kände mig jävligt häftig.

Sen öppnades dörren. En tant kom in. Jag höll på att avlida. Där satt jag naken i sängen med deras sprit.

"Åh förlåt jag trodde det var tomt jag skulle bara städa" sa hon på halvfinska.

Sen gick hon ut igen. Jag bara flög upp ur sängen, på med kläderna och ut.

"Vänta" hörde jag någon som skrek, jag tror det var hon. Men jag bara sprang. Jag sprang in på en toalett. Sen satt jag på toaletten hela vägen tills jag hörde i högtalarna att båten var framme och att man kunde gå av.

Jag gick av båten och började gå mot slussen. Jag kände mig rätt uttittad i min uniform utan nått under. Tänk om någon trodde att jag gick omkring i den för att jag tyckte det var häftigt.

Några snubbar hojtade till mig och frågade om bilen hade gått sönder, sen garva dom som fan. Jag fattade först inte vad dom menade. Sen fattade jag. Det sitter ett stort märke på ryggen där det står Svennes Taxi. Fan att jag inte tänkte på det igår.

Några andra grabbar ropade på mig "öh, bruden, vänta!" En snubbe kom ifatt mig och frågade om jag ville hänga med dom.

"Vart försvann du igår?" Fråga han.

Jag kände inte igen honom alls. Men han kände igen mig, han visste till och med vad jag heter. Han hette Magnus och tyckte att jag skulle hänga med honom och hans polare. Dom skulle förvärma på Magnus jobb.

Han var ganska snygg och dom lovade att bjuda på grogg, så jag hängde på. Magnus jobbade på ett kontor i Gamla Stan. Vi satte oss runt ett stort bord och började dricka.

Dom hade köpt en massa whisky. Jag tycker ju inte så mycket om whisky men Magnus kokade kaffe och jag gjorde låg kalori irish coffee, alltså utan grädde. Jag drack så mycket låg kalori irish coffee så jag fick ont i magen, sen hade jag ju inte ätit nått heller.

Grabbarna var juste, lyssnade på vad jag sa och så där. Dom bestämde att det var dags att dra ut på nått ställe. Fast jag trodde det var tvärkört. Jag menar ingen var över tjugo år och alla var fulla. Jag hade rätt vi gick runt till två ställen i Gamla Stan och det var tvärkört. På Bacci Wapen sa dörrvakten bara "nej". Han bad inte att få kolla på leg eller nått han sa bara "nej".

Vi gick tillbaks till kontoret och fortsatte dricka. Jag och några av grabbarna ville dansa men det enda vi hittade som kunde ge lite ljud i från sig var en radio i ett av rummen.

Vi satte på nått nattmusikprogram och vred på så att det lät förjävligt om radion, sen dansade vi i flera timmar. Det var många lugna låtar och eftersom jag var den enda tjejen vart det väldigt många tryckare för mig.

Det hände inget med nån, förutom att jag pussades lite med Magnus medans vi dansade. Sen försökte ju alla klämma på mig. Vi festade hela natten, alla stannade kvar och blev dyngfulla. Jag tror alla hade köpt minst en liter whisky och det var nästan så att allt gick åt. Sen, ungefär vid åtta tiden hände nått väldigt pinsamt. Dom som jobbade på kontoret började droppa in. Dom var inte alls glada på oss. Jag tror nästan att Magnus förlorade jobbet. Vi gick i varje fall därifrån rätt snabbt.

Jag hann inte ens säga hej då till honom. Men jag gav mitt telefonnummer till hans polare. Sen åkte jag hem, duschade, böt kläder och sminkade mig.

Sen ringde jag min chef. Han lät inte alls glad att höra av mig.

"Och var har du varit?"

"Jag är sjuk" och det var sant för jag kände mig jättedålig.

"Och varför ringde du inte igår? Förresten tror jag inte att du passar för det här jobbet."

"Varför det" sa jag, jag började nästan gråta.

"Ja det är inte meningen att vi skall lura på våra stackars kunder cigaretter och sånt."

Jag försökte säga nått men det blev bara ett litet ljud.

"Du behöver inte komma hit mer. Vi skickar lön för de två dagarna, fast jag tycker inte att du förtjänar det. Sen måste du komma hit och lämna igen din fina uniform också."

Den där uniformen kan ni stoppa upp i skitan, den tänker jag slänga, tänkte jag och slängde på luren, jätteledsen. Sen gick jag och la mig.

Nästa dag gjorde jag ett nytt försök på arbetsförmedlingen. Nu jäklar ska jag ha ett bra jobb, så optimistisk var jag. Jag hittade ett i en blomsteraffär, det verkade juste.

Det stod: Ung flicka sökes till blomsteraffär för omgående anställning.

Jag ringde det var en gammal tant som svarade. Hon lät snäll, hon sa att hon aldrig hade haft någon anställd förut, men att hon inte orkade sköta affären längre. Hon ville vara ledig, det tyckte jag lät bra. Hon sa att hon tyckte jag lät trevlig och ville att jag skulle komma till affären och prata. Vi bestämde att jag skulle komma dit på måndag vid tolv.

Fast även om jag fick jobbet så gav ju inte det mig några pengar, inte än på ett tag. Jag hade frågat arbetsförmedlingen vad jag skulle göra för att få lite pengar nu på en gång.

Dom hade sagt att jag skulle ringa social-nånting.

Jag fick ett nummer som jag ringde, men jag kunde inte få några pengar förrän jag varit där och snackat. Och det skulle ta flera veckor att få komma dit. Jag la på och funderade på att ringa morsan, men fan heller att jag tänker fråga dom.

Jag måste sälja nått, det är bara så, tänkte jag. Fast jag har inte så mycket att sälja, en kamera, en stereo och en cykel, fast dom vill jag gärna behålla. De är liksom de enda fina grejor som jag äger.

Men jag har lite skit som jag fått av mormor, samlartallrikar och silverskedar. Dom är jättevärdefulla har hon sagt. Fast dom är helt värdelösa att använda till nått. Det känns verkligen inte som jag behöver några fula blå tallrikar med hundar på, man kan ju inte ens äta på dom. Vem vill äta på en hund förresten. Och kaffeskedar använder väl ingen, dom ligger ju bara i vägen på fatet, sen måste man diska dom. Man kan ju inte ens äta glass med dom.

Jag tog mig ut till mina päron, det var bara att hoppas att dom inte var hemma. Jag kände mig lite som en inbrottstjuv när jag låste upp dörren. Jag hade ringt innan och det var inget svar, hade någon svarat hade jag fan lagt på. Jag tar en resväska i mammas och pappas garderob. Plockar ut tallrikarna ur ett skåp i mitt rum. Jag packar ned dom med rena kläder runt, underkläder och sånt. Jag slängde ner silverskedarna och min frimärkssamling också, åt ett par mackor och gick ut. Jag klarade det! Den enda som såg mig var en granne som vinkade.

Jag tänkte börja med att sälja tallrikarna dom skulle ju vara så väldigt värdefulla.

Problemet var bara att komma på nått ställe att sälja dom på. Jag ringde en snubbe som heter Nisse, för han brukar alltid veta en massa saker.

Han tyckte att jag skulle gå till en affär som ligger vid Östermalmstorg, annars skulle jag kolla i Gula Tidningen eller gå till pantbanken vid Slussen. Jag började med affären vid Östermalmstorg.

"Jag skulle vilja sälja mina fina samlartallrikar" sa jag.

"Nja samlartallrikar tror jag inte så mycket på, men visa mig skräpet."

Han var skitäcklig, säkert hälare. Det kändes som om han tyckte att jag var en himla tjuv.

Jag la upp tallrikarna på hans skrivbord och han bara skakade på huvudet.

"Nej vi kan inte sälja sånt här, det är ingen som vill ha. Du kan få en hundring."

"Jag vill inte ha någon hundring, Dom är minst värda tusen kronor" sa jag.

"Tusen kronor, ha. Det är ingen som betalar så mycket för sånt här idag"

"Silverskedar då" sa jag.

"Kaffeskedar är inte så bra, men är det dessertskedar eller matskedar kanske."

Jag tog fram skedarna, han skakade på huvudet. Han märkte direkt att det var kaffeskedar, jävla gubbe.

"Nej det här får du inte mycket för, du skall få en trehundra för alltihop. Men det är för att jag é snäll."

Vadå snäll, jag bara gapade, mina värdefullaste prylar bort för bara trehundra spänn.

"Jag ska tänka på saken" sa jag och plockade ihop grejorna.

"Prova porslinsaffären på Tegnérgatan och silverbutiken på Karlavägen" sa han.

"Pantbanken, Gula Tidningen" sa jag.

"Nej, prova dom här istället" han skrev upp adresserna till butikerna och sa lycka till. Han kanske inte var så elak ändå.

Jag lyckades till slut ta mig till butikerna, men det var inte helt lätt. Dom tyckte inte heller att mina grejor var några höjdare, men jag lyckades få sjuhundra kronor för alltihop.

Det kändes nästan som om jag gjort ett klipp. Jag frågade tanten i porslinsbutiken om hon visste var jag kunde sälja mina frimärken. Hon tyckte att hon kanske kunde köpa dom till sin son som samlade. Toppen tyckte jag och visade dom.

"Det finns rätt värdefulla märken" sa jag och visade på lite gamla svenska.

Jag hade ett helt album med svenska märken som var ordnade i tidsföljd. Dessutom hade jag två album med utländska märken. Den svenska samlingen var ganska bra. Den hade delvis fått av min farbror.

Men den utländska var bara skit, ungerska märken med hundar och sånt. Sen var det en påse med märken som inte var insatta, ett förstoringsglas och en pincett. Jag kan tänka mig att jag skulle kunna få femhundra för den svenska samlingen och max femtio spänn för den utländska.

Jag sa att samlingen var värd minst tretusen, men att det var svårt att sälja så här under sommaren. Så jag nöjde mig med åttahundra kronor.

"Sjuhundra kronor" sa hon och öppnade kassaapparaten.

"Okej" sa jag och fick pengarna.

Nu ska det firas, tänkte jag och gick till McDonalds vid Filmstaden. Sen gick jag till Åhléns och köpte ett nytt läppstift. Ettusen tvåhundra måste jag spara till hyran för september det gjorde att jag nästan var black igen, fan också.

På måndan vaknar jag jättetidigt, jättenervös för intervjun. Fan, jag kan ju ingenting om blommor. Jag ringer farmor för att få lite tips, hon älskar blommor. Hon blev jätteglad över att jag ringde och över att jag skulle arbeta i en blomsteraffär.

Hon tyckte att jag skulle komma över och hälsa på så skulle hon visa lite. Jag skulle ju inte vara i affären förrän klockan tolv och farmor bor ganska nära Odenplan, så jag brände dit direkt.

Hon bjöd på kaffe och gamla bullar som var torra. Men jag var hungrig och när man doppade dom i kaffet kändes det inte att dom var torra. Man var tvungen att blunda för det såg så äckligt ut. Hon var jätteglad och visade på en massa olika blommor och sa en massa namn.

Det var nog det bästa besök jag gjort någonsin hos farmor. Det var inte alls det här vanliga gnället, hon var riktigt rolig. I fortsättningen när jag kommer hit ska jag se till att vi bara pratar blommor, tänkte jag.

Jag åkte till blomsteraffären och var där tio i tolv. Jag väntade utanför tills det var tomt i butiken, då gick jag in. Tanten förstod direkt att det var jag. Hon verkade vara jättetrevlig. Det gjorde inget att jag inte kunde något om blommor, bara jag var intresserad och ville jobba. Hon kunde inte ge så mycket i lön, men i gengäld så skulle jag inte behöva betala någon skatt.

Det verkade som om jobbet var mitt, hon frågade inte ens om betyg och sånt. Hon visade på alla blommor, sa vad dom hette och lite sånt. Sen drack vi kaffe och hon berättade att hon haft affären i över fyrtio år alldeles ensam.

Jag skulle komma tillbaka dan efter, så skulle jag jobba tillsammans med henne och hon skulle visa hur allt gick till.

"Men att sköta en blomsteraffär, det lär man sig inte på en vecka inte."

Butiken öppnade klockan elva, men jag var där redan vid åtta, jag hade fått egna nycklar. Hon visade och berättade ännu mer. Vid niotiden kom en leverantör med blommor. Hon visade mig hur man gjorde buketter och jag fick öva att plocka ihop buketter för olika tillfällen.

Det var roligt att försöka kombinera olika blommor och hon tyckte jag var duktig. Första dagarna fick jag bara titta på när det kom kunder, det var flera som kommenterade att jag var där. Sen fick jag prova lite själv, det gick ganska bra och hon berömde mig.

Det tråkiga var att blommorna var så dyra. Det räckte att plocka ihop fyra rosor så var det vips femtio spänn. En gubbe blev nästan arg när han skulle betala femtio spänn för fem nejlikor. Då blev jag nervös och ändrade mig till fyrtio spänn.

Men då kom hon fram och sa "nej femtio kronor det är ett bra pris för så fina nejlikor". Då gick gubben.

Det svåraste är att göra kransar, det tar flera år att lära sig sa hon. Men jag fick en hög med grönt att börja öva på. Dom stora kransarna skulle hon komma in och göra, sa hon bara jag ringde henne.

Hon tyckte jag var jätteduktig och att hon minsann skulle våga lämna butiken i min vård. En gång sa hon till och med att hon skulle kunna tänka sig att jag skulle kunna få ta över en gång.

Joppe med pengarna

En dag, en lördag skulle Natalie komma hem till mig och fika. Vi hade sagt klockan fyra. Eftersom jag bestämt möte med henne förut började jag inte klä på mig förrän ungefär då. Sen handlade jag bullar, mjölk och cola. Och åt tills det bara var en bulle kvar och ingen cola, men ingen Natalie. Jag gick och la mig, drömde om skolan, landet och hästar. Typiskt att jag aldrig drömmer om någonting mysigt som killar, sex och lottovinster.

Natalie ringde just som min häst hjälpte mig med läxorna på landet.

"Hej, du jag är lite sen." Typiskt, inte förlåt eller nått.

"Åh fan, ja kaffet känns faktiskt lite kallt" sa jag.

"Du kan du inte komma hit, jag är på en restaurang. Jag har träffat världens snällaste kille han lovar att bjuda dig om du kommer."

Restaurangen låg på Sveavägen, jag åkte dit. När jag närmar mig fönstret ser jag Natalie sitta och vinka och se jättelycklig ut. Bredvid henne sitter en kille som också vinkar och ser lycklig ut. Han verkar snygg, han är långsmal liksom, men han har glasögon.

Han höll vad han hade lovat, jag fick välja precis vad jag ville. Jag funderade länge, ska jag utnyttja eller ligga lågt. Jag skulle behöva ett snack på toan med Natalie, men det verkar inte som om hon skulle vilja gå ifrån.

Det dom hade ätit lät jättegott, men superfettigt. Och jag som redan ätit tio bullar, som ju blir hur många kalorier som helst, borde egentligen bara ha ett glas vatten. Typiskt att han skall bjuda just idag. Jag kanske kan ta pengar istället?

Jag sa att jag var mätt, men kunde tänka mig nått litet och gott.

Joppe sa att sniglar är små och goda.

Jag tycker sniglar är stora och äckliga och skulle aldrig drömma om att äta sånna.

"De é skitgott, ta champagne till!" Sa han.

Det visar sig verkligen vara skitgott, men såsen är så smörig så jag nästan mår illa. Joppe beställde in mer champagne, det gick så himla lätt att dricka. De hade druckit minst en flaska innan jag kom, sen en när jag kom, sen en till.

Fast Joppe drack inte alls mycket, han sa att han körde. Natalie och jag blev jättefulla och skratta jättemycket. Joppe var jätterolig och jättejuste, typiskt att en sån tjej som Natalie träffar en sån fin kille.

Vi känner att det är dags att dra och hoppar in i Joppes jättehäftiga röda bil. Vi ställer oss i kön till ett ställe, men vi fnittrar, skrattar och nojsar så mycket att man bara hajar att det kommer att vara kört när vi kommer fram.

Joppe har en jättehäftig fjärrkontroll till sin bil. När man trycker på en knapp blinkar lamporna och bilen tutar, som om den hälsar på en. Den kunde man verkligen ha kul med, när någon gick förbi tutade den till. De flesta blev rädda och hoppade till.

Två små brudar i korta kjolar trodde att det var någon i bilen som stötte på dem. De såg jättelyckliga ut, gick fram och tittade in, de var säkert väldigt sugna på att åka fin röd bil. Flera andra i kön hade också fattat vad som var på gång och börja garva.

Flickorna stirrade mer och mer in i bilen, rutorna var alldeles mörka så det var inte så lätt att se in. Sen knackade dom, då bara dog kön av skratt. Vi tutade som fan, tjejerna hoppade till och bara sprang därifrån. Nu var vi ordentligt påhejade att fortsätta.

Två lite äldre tjejer passerade bilen, när vi tutade och blinkade vände dom sig om, pekade finger och skrek "jävla turkar!"

Sen kom det en till röd bil och ställde sig efter Joppes, två tjejer gick ur den, fram mot Joppes bil. Här ska blinkas, tänkte jag och klämde till på fjärrkontrollen.

Men Joppe bara skrek "neej" och rusade mot bilen.

Han börjar prata med brudarna och vrålar efter nycklarna så att hela kön vrålgarvar. Jag kommer dit med nycklarna, men fattar inte ett skit tills jag ser vad det är för brudar. Vi åker iväg, Joppe är helt skakad. Han tycker att vi ska dra till en hotellbar där det är jättelätt att komma in. Hotellet låg i hamnen och hade en skithäftig bar med världens utsikt. "Jag skiter i bilen" sa Joppe och svepte tre whisky.

Vi blir ännu fullare och sitter kring en flygel och sjunger. Synd för resten av dom som é där att den enda låt som vi kan som pianisten kan är "streets of London" fast vi kan bara några rader. Vi får honom att spela om den en massa gånger.

Synd att han inte var svensk för då kunde vi ha sjungit "vi går över dagstänkta berg" och sånt. Vi skiter i pianisten och stämmer upp i "vi äro små humlor vi" tre gånger tills jag ramlar av stolen och vakten ber oss gå.

När vi kommer ut ur hotellet inser vi att det kan vara ganska körigt att få tag i en taxi i en öde hamn.

Joppe vägrar att köra "när jag kör bil då är jag seriös" säger han.

Vi går till tunnelbanan, åker till Natalie och köper hamburgare, läsk och cigg i en korvmoj. Bra att ha frukost, tyckte Joppe. Vi snackar ganska länge och äter upp alla hamburgarna. Jag äter en stor burgare och en cola. Fast jag sa att jag inte ville ha nått.

Det värsta var att jag orkade hela. Fast annars hade vi fått äta det till frukost och det låter ju inte så gott.

Vi gick och la oss, jag på en madrass på golvet och dom i hennes bäddsoffa. Jag försöker hålla mig vaken för att höra om det vart någon älgskog.

Men dom är så tysta så jag knappt hör nått även om jag lutade mig ditåt. Förresten så somnade jag ganska snart.

Sen träffas dom hela tiden. Han flyttar nästan in till henne, köper presenter, bjuder på krogen och skjutsar runt henne vart hon än ska. Jag hänger med en hel del och tillbringar rätt mycket tid hemma hos dom, väntande på att dom ska hängla klart, stiga upp, duscha eller vad fan som helst.

Joppe säger till mig att han är kär i Natalie och Natalie säger att hon är kär i honom.

Joppe jobbade inte eller nått han bara levde på sina pengar, vilket Natalie också gjorde så mycket som möjligt. Sjukhuset hade nästan slutat ringa och be henne jobba. Jag tror inte dom var så nöjda med henne.

Joppe bjöd oss på en weekendresa till London. Planet skulle åka från Stockholm klockan halv sju på torsdan. Jag fick lov att sluta klockan halv fyra ifrån affären. Det hände förresten rätt tokiga grejer på jobbet just den dan.

Först kom det in en tant som var sorgklädd, med svart nät för ansiktet och allting precis som i en film. Men hon såg jättelycklig ut.

"Jag skall på begravning, arrangerat nått snyggt för femhundra kronor, ja det kan han få, bror min, med det arvet."

"Begravning, nejlikor" sa jag.

"Det får vara vad det vill bara det är flott och mycket så är det inte så noga" sa hon.

Så jag plockade ihop några röda, lite vita, lite blad, lite rosor. Femhundra, tänkte jag, borde bli en ganska stor bukett, fast det blev det inte. Det tyckte nog inte tanten heller för hon såg lite besviken ut, så jag la dit extra blommor tills hon såg nöjd ut.

Då gav hon mig femtio kronor extra och sa "tack sköna dam".

Nästa kund skulle också på begravning, men han hade nog inte fått ärva så mycket för han var väldigt snål.

"Jag ska ha en kvast snittblommor" sa han.

"Det ser ut som ni ska på begravning, då kanske det får vara nejlikor" sa jag.

"Det får vara vad det vill, bara det är billigt."

"Vad får buketten kosta" sa jag som vanligt.

"Ja femtio kronor, men då skall det vara en grann kvast."

Jag räknade snabbt ut att en femtiokronorsbukett inte skulle bli sådär jättegrann, men jag vågade inte säga nått utan plockade ihop fem nejlikor och ett stort extra blad på köpet.

"Blir det här bra?"

"Ja var är resten då?"

"Det här är allt" sa jag.

"Då skall jag få be att få återkomma" (ungefär som om han skulle kunna gå på begravningen en annan dag istället).

Jag vart så arg så jag slängde buketten i soptunnan, när han gick ut.

Då kommer han in igen, plockar upp buketten och säger "inte ska du slänga kvasten, då tar jag den för halva priset". Sen la han upp femtio kronor på disken och sa "tjugofem kronor tillbaka tack, slå in dom också om jag får be".

Som hämnd så köpte jag två wienerbröd för pengarna. Tanten som äger affären kan verkligen allt om blommor, men hon har inte så bra koll på vad som finns i affären. Så hon skulle aldrig märka att det försvann lite fler blommor än vad det borde.

Jag får så dålig lön, förresten är det svartjobb, så jag tycker jag var värd att plocka ut lite extra.

Hon kom dit och löste av mig vid tretiden, sen hjälpte jag henne tills Joppe och Natalie kom vid halv fem tiden. Jag hoppade in i bilen och Joppe drog gasen i botten.

Normalt kör han alltid väldigt fort, men det här var värre. Han körde om alla bilar och la sig precis bakom dom som inte ville flytta på sig.

Joppe är verkligen jättesnäll, utom när han kör för då ska han vara hård. Han har på sig ett par virkade fingervantar som han kallar för rally handskar och spänner sig som fan.

Inte för att han verkar vara särskilt duktig på att köra, jag tycker faktiskt att han verkar vara en himla trafikfara. För ungefär en vecka sen så var vi ute och åkte på landet, då skulle han byta kassett. Han trycker på eject och kassetten åker ut på golvet, in under en stol.

Då böjer han sig ner för att plocka upp den samtidigt som han råkar vrida ratten så att vi åker över vägen och in i några buskar. Som tur var händer det inget utom att det fastnar en massa buskar därframme.

Nu när vi åkte krockade vi också. Joppe körde till vänster om de flesta andra bilarna, ganska nära bilen framför, vi rökte och lyssnade på musik. De hade skruvat på jättehögt på musiken.

Det var lite jobbigt för dom största högtalarna satt där bak, bakom mig, så jag var tvungen att luta mig fram mellan deras stolar för att kunna höra vad dom sa.

Plötsligt bromsade Joppe jättemycket, ändå så brakar vi in i bilen framför. Jag flög framåt mellan stolarna, men jag var redan förbi med bröst och armar när jag pratade, så min feta bak fastnade mellan stolarna. Dessutom slog jag i panelen så att jag började blöda.

Som tur var det bara näsblod men det visste jag inte då, jag bara skrek som fan och höll i näsan. Jag trodde den hade gått av, så himla ont gjorde det.

Natalie bara stirrade och Joppe skrek "fan, fan, fan!"

Vi körde in till sidan av vägen. Det var ganska jobbigt att ligga som jag gjorde, men jag kunde inte ta mig loss. Det bara gick inte, händerna darrade och benen var liksom bara borta.

Killen i den andra bilen kom fram till vår bil. Han lever! Jag lever! Natalie och Joppe lever! Jag ska aldrig mer åka bil. Killen börjar skrika på Joppe och sliter upp dörren.

"Va, öh, förlåt" säger Joppe och går ur bilen.

De skriker ett tag på varandra, sen går de till killens bil. Den ser faktiskt inte så paj ut, dessutom är den brun.

Natalie har fixat papperstussar som jag stoppat in i näsan och det hjälpte faktiskt till slut, efter ett gäng blodiga tussar. Någon öppnar dörren bredvid Natalie och kollar in i bilen.

"Hur är det fatt?"

Natalie kollar på honom och säger helt coolt "det är okej, har du en cigg?"

"Rökning är onyttigt!" Säger han och öppnar bakdörren och börjar slita i mina ben.

Det gör jätteont. Han försöker dra mig framåt, bakåt och över stolarna men jag sitter fast, det gör skitont. "Sluta, sluta" skriker jag tills han lägger av.

Sen går han ur bilen och åker därifrån. Joppe och Natalie försöker också hjälpa mig loss, men det är kört.

Vi röker en cigg. Det var fan den godaste cigg jag nånsin rökt, trots att jag är helt snurrig i huvudet och det gör ont i bröstet varje gång jag drar in röken. Jag är alldeles skakig, men för varje bloss känner jag mig lite lugnare.

Sen kommer Joppe på att klockan är tjugo över fem och vi har bråttom som fan. När vi kommer fram till Arlanda sitter jag fortfarande fast mellan stolarna. Vi åker runt ett tag för att hitta en ambulans eller nått som kan hjälpa oss.

Till slut stannar vi vid en taxikö, Joppe frågar en taxichaffis om han vet någon sjukstuga eller nått. Chaffisen gick ur bilen, hojtade på några andra chaffisar och alla hoppade dom in i vår bil och började rycka i mig.

De lyfte upp mig mot taket, det gjorde så himla ont, men jag vågade inte skrika. Sen la dom mig på baksätet.

"Tack" sa jag och skulle resa mig, men jag bara föll ihop.

Joppe och Natalie hjälpte mig ur bilen och satte mig på trottoaren. Jag bara kunde inte gå.

"Ta'na på en bagagekärra!" Tyckte en chaffis och garvade.

Natalie fixade en sån, medans Joppe parkerade bilen. Sen lyfte dom upp mig på den och la våra väskor bakom. Klockan var nästan sex. Vi hittade inte där vi skulle vara, klockan var tio i sex när vi kom fram.

Dom som ska ta emot biljetter var inte där. Vi hojtade lite och någon som höll på med incheckning av ett annat plan såg det, vinkade och gick iväg och sa till någon som kom och hjälpte oss. Men det var ju inte det att dom sprang för att få hjälpa oss. Som tur var hade vi bara handbagage.

Sen skulle vi visa pass. Jag fick rulla genom en specialingång med min vagn för det gick ju inte att köra den igenom metalldetektor grejen. Dom trodde nog vi bara skämtade när vi sa att jag måste åka i den, att vi var fulla eller nått. Men jag fick sitta kvar, sen var det någon som kolla mig en bärbar metalldetektorgrej.

Tio minuter kvar, Var fanns planet? Vi rusade runt som fan, jag menar dom rusade, jag rullade och försökte hålla mig kvar på vagnen. Det var rätt läskigt, vagnen gick ju inte så där jättebra att styra, speciellt när det gick lite fort. Så vi höll på att köra på folk flera gånger.

"Jag vill köpa cigg!" Sa jag på skoj när vi rullade förbi taxfreeshopen.

"Jävla idiot" tyckte dom. Vi missade förståss planet, jävla skit!

Vi köpte så mycket sprit, vin, öl och cigg som vi vågade och pulade ner det i våra väskor.

Sen skulle vi igenom tullen. Det var så himla läskigt, jag kände mig så himla skyldig.

Jag vågade inte kolla på tullsnuubbarna, men jag ville inte kolla bort heller. Kolla i marken kändes så himla genomskinligt.

Så jag snurrade med huvudet, kollade lite i taket, lite på marken, en halv sekund på dom.

Sen låg jag ju på bagagekärran, det var ju bara gjutet att dom skulle ta mig. Men dom gjorde inte det.

Det var nog tur att jag slapp gå, hade jag gått så hade jag nog gått som om jag var jävligt skitnödig. Som om jag hade fyra kilo knark med mig.

Vi kom till bilen. Jag försökte resa mig och det gick! Jag kunde gå! Naturens under!

Joppe tyckte att vi skulle dra till Oslo istället. Vi tyckte det lät okej, bättre än inget. I bilen satt vi och svor, käkade godis, drack öl och rökte.

Joppe kom på en kul grej. Man kunde knäcka ölburkarna dom tomma alltså, genom att sätta dom i springan på ett halvt nervevat fönster och sen köra med fönsterhissen tills dom trycks ihop. Det var humor men det kom öl på golvet. Fast det gjorde inte så mycket tyckte han för det var ändå så blodigt och jävligt på golvet.

Jag tycker inte det var så blodigt, bara runt växelspaken. Jag ville förresten torka bort det men Joppe tyckte det var ballt.

"Du har testat dig va?" Sa han.

"Stick" sa jag.

Det var lite synd om hans bil tycker jag, den var nästan ny. Men den såg skitäcklig ut inuti skräp, burkar och skit på golvet. Nu var den dessutom helt krockad där framme.

Vi kom till Enköping, där åkte vi runt och letade efter korvkiosken. Det stämde faktiskt, mitt i byn stod det en korvkiosk. Vi hoppade ut tog med några öl och ställde oss i kön.

Jag tyckte att det var en dum idé redan från början. Dom som stod vid kiosken såg inte alls trevliga ut. Två feta grabbar med jeansjackor och ännu en jeansjacka med avklippta ärmar ovanpå.

På "västarna" stod det något heltöntig som "Wheelshit" eller nått. Det var en brud också. Hon hade också wheelshit väst och massor av blå ögonskugga. Det såg förjävligt ut, som hon hade fått stryk. Dessutom hade hon jättemycket finnar, det såg fan äckligt ut att kolla på henne. Joppe sa att dom var raggare.

Flera bilar kom och ställde sig runt vår bil och snart var det wheelshitare överallt. En jättefull wheelshitare satte sig på vår bil. Flera wheelshitare hängde på, Joppe såg rätt olycklig ut.

Natalie sa "bry dig inte om det dom é ju bönder".

"Jag måste göra nått" säger Joppe och går fram till dom som sitter på bilen.

Det blir liksom en ring av wheelshitare runt honom. Jag kände mig jävligt rädd. Det kändes som wheelshitarna hade jävligt stor lust att ge en snygg, smal stockholmare med häftig röd bil en näpsning.

"Stick till plattan jävla juppie" sa någon.

"AIDS-juppie, AIDS-juppie" skrek några andra.

Dom måste sluta tänkte jag och tittade mig runt efter några vettiga människor. Men alla verkade tycka att detta var ett helt rätt sätt att behandla AIDS-juppisar ifrån Stockholm.

"Ring polisen" sa jag till killen i korvkiosken.

"Va fan då för" sa han.

"Bla va Märta!" Sägar några Wheelshitbrudar och kastar en fimp på mig.

Men Joppe går till motattack. "Jag bjuder på whisky" säger han.

Alla inklusive Natalie och jag blir helt paffa. Det var helt klart rätt sätt att dra slipstenen.

"Fram med spriten" hojtade några.

Joppe hoppade in i bilen och kom ut med en flaska Jonnie Walker. Wheelshitarna började haja att Joppe är en väldigt fin kille. När han bjöd på cigg också, så var saken klar, en häftig polare ifrån världsmetropolen Stockholm.

Helt klart tinade synen på Stockholm, en del skrek "Djurgården go, go, go".

Dom hoppa av bilen och en snubbe skickade flaskan till Joppe så han kunde ta en klunk.

En annan skålade med honom. Vi fick våra burgare hoppade in i bilen, sa hej då och drog iväg.

"Jävla hejarklacksbögar" tyckte Joppe.

Som tur var hade vi en flaska bailys och en flaska ägglikör kvar. Det hade nog inte varit någon höjdare att bjuda dom på ägglikör, om man inte vill framstå som AIDS-juppie ifrån Stockholm. Natalie och jag började tömma dom.

Joppe blev lite sur över att han måste köra så han körde in i skogen och stannade bilen. Det fanns värme i bilen, den skruvade han på som fan. Vi var tvungna att sitta i bara linne och trosor, det var nog fan planerat av Joppe.

Det var så rökigt i bilen att jag fick tårar i ögonen, till slut kunde jag nästan inte se dom andra ordentligt. Jag kände att det luktade bränd plast eller nått.

"Faan, det brinner" skriker Joppe.

"Äh" säger Natalie.

"Jävla bengfitta, kolla för fan det är ju ditt fel."

"Nä!"

"Jo för fan det är ju på din sida."

Jag pallade inte mer utan hoppade ur bilen. Joppe försökte släcka. Natalie låg på marken och hostade. Natalies säte brann och Joppe försökte täcka över det med en tröja.

Men det fortsatte brinna på ryggstödet. Då täckte han ryggstödet, då brann sätet.

Han hällde resten av en stor colaflaska på sätet. Elden slocknade. Vi kollade om det brann någon annanstans och det gjorde det.

Under sätet brann det utav helvete. Vi försökte stoppa under tröjor och sånt men elden bara spred sig mer. Det luktade förjävligt. Vi samla ihop så mycket grejor vi kunde samtidigt som vi höll andan. Joppe höll på att bli innebränd när han försökte ta bort polisvarnaren. Tyvärr brann mina brallor upp tillsammans med bilen. Vi klädde på oss, det enda jag hade att sätta på mig var en svart slimmad klänning.

Någon kom springande mot oss och skrek "spring för fan bilen kan explodera!"

Vi sprang, men bilen exploderade inte. Vi kom ner till vägen och där hade det stannat flera bilar. En hade telefon och ringde till brandkåren.

Polisen kom också och utfrågade oss om vad som hänt. Dom skjutsade oss till ett hotell i Västerås, sen fixade dom rum. Dom var faktiskt jävligt juste.

Tyvärr fanns det bara ett rum, men det braiga var att socialen skulle betala. Där fanns en stor dubbelsäng som vi delade på alla tre. För att trösta Joppe fick han ligga i mitten, medans vi låg nakna på var sin sida och höll om honom.

Natalie somnade, sen kände jag Joppes hand smeka mig. I början var det skönt sen började han smeka så hårt så det gjorde ont. Jag tog bort hans hand, men smekte hans kuk så det gick för honom.

Det var ganska varmt och jobbigt att ligga så där, alla under samma täcke. Dessutom hade Joppe kladdat ner med sin snopp. Men jag ville inte flytta mig ifall Joppe skulle bli ledsen. Dan efter var Joppe på ganska gott humör, han sa att han skulle få en ny bil av försäkringsbolaget. Dessutom sa han att dom skulle pröjsa en hyrbil att åka hem i. Joppe ringde försäkringsbolaget och det stämde som han sa. Vi duschade och gick ner för att äta frukost.

"Den är slut för länge sen" sa hon i receptionen. "Men har ni provat bubbelpoolen?"

"Häftigt" sa vi och provade den.

Vi hade inga badkläder med oss men det var inga andra där, så vi tog av oss och badade nakna. Efter ett tag kom det in två grabbar som också satte sig i poolen. Som tur var så syntes det inte för alla bubblor och allt skum och sånt att vi var nakna. Men vi vågade inte gå upp. Vi väntade och väntade men dom vägrade att gå upp. Till slut slutade det att bubbla och vi var avslöjade.

"Åh fan ska man vara naken" sa den ena killen och började dra av sig badbrallorna.

"Visste du inte det" sa Joppe, reste sig upp och gick.

När vi kom in i omklädningsrummet så släppte vi loss och började garva som satan.

Vi duschade och gick ut på stan för att kolla om dom hade nått Mc Donalds. Vi hittade ett Clock.

Jag beställde en Hawaii Barby, cola, sundae choklad och en munk. Joppe beställde en Happy Dinner med jos, cola, kaffe och en Trippel Clock. Natalie tog bara en Dubbel Clock med cola.

Det visade sig att man i Happy Dinner paketet fick en Pelle Clock mössa och en Pelle Clock visselpipa. Natalie och jag blev avundsjuka som bara fan. Såna där fina saker bara måste vi ju ha också.

Vi gick fram till hon i kassan och sa "snälla en Pelle Clock mössa".

"Nej" sa hon "ingen mössa".

Så fick vi var sin Pelle Clock tandborste. Det var ju lite orättvist. Joppe kunde sitta där och ha skoj med sin mössa och sin pipa, medans vi max kunde sköta vår dagliga tandhygien och sänka ph-värdet i munhålan.

Joppe fixade en hyrbil och vi åkte och hälsade på hans sjuka bil. Den stod på en bilskrot och var jätteledsen. Natalie trodde att den var död och det trodde Joppe också.

Natalie tyckte vi skulle hälsa på hennes mormor i Uddevalla för det var inte så långt dit. Vi åkte dit, hon var hemma och blev jätteglad att vi kom. Men hon ojade sig jättemycket.

"Oh jag har ju inget att bjuda på, och jag har ju så ont, ack jag som inte har städat."

Natalie presenterade Joppe som sin pojkvän.

"Kors i jessanes" sa mormor och slog ihop händerna.

"Ja de må jag säga det var en stilig karl. Tänk om jag kunde hinna få uppleva barnbarnbarn ändå." Och en massa sånt tantsnack som jag inte kommer ihåg.

Hon pratade så mycket så jag trodde inte att det var sant. Och jag som trodde dom var tysta på landet. Hon satte på kaffe och sågade (obs sågade!) upp en stentorr bulle.

Precis som vi satt oss för att fika så rusar hon upp och säger "nä nu skall jag ta fram älgsteken minsann som jag fick av farbror Sven i Örkelljunga, kommer du ihåg farbror Sven, Natti?"

Natti! Joppe och jag börjar asgarva så fort mormor gått iväg.

Steken var förstass frusen som en GB glass. Och det tar flera timmar för den att tina även om man spola vatten på den. Under tiden måste Nattis och jag hjälpa till att skala potatis, morötter, diska duka och laga rabarberpaj.

"Karlar duger inte i köket" säger hon, så han får sitta och kolla på TV. Han slipper dessutom att höra mormors snack, måste vara hans lyckodag. När maten äntligen är klar så smakar den precis som jag misstänkte, typisk pensionärsmat.

Mormor äter nästan ingenting, men hon sitter hela tiden och spanar in våra tallrikar så att hon kan fylla på om något skulle ta slut.

Jag hatar ärtor och för att slippa se dom på tallriken trycker jag i mig dom på en gång och sköljer ned med mjölk (som jag också hatar). Direkt när jag fick in mjölken i munnen så fick jag spykänsla. Det var röd mjölk och det kändes som att dricka ren fettsås. Ärtorna var som klumpar. Jag tänkte på den där historien, det är klumpar i mjölken sa den blinde när han drack ur den lungsjukes spottkopp.

Det var alldeles fullt i munnen, jag kunde knappt hålla kvar det. Mjölken började droppa ut, det var jävligt nära att jag fick upp det på tallriken, speciellt när jag svalde.

"Hoppsan var det så gott med ärtor" säger mormor och skyfflar på en jättehög.

Fy fan här gäller det att äta sakta. Ungefär en timme senare har jag fått i mig alla ärtorna.

Men då var jag tvungen att ta mer kött, sås och sånt bara för att få ner dom. Dom andra har samma besvär som jag med att skydda tallriken ifrån ovälkommen påfyllning.

Det värsta var att mormor såg såäcklig ut när hon åt. För det första så tugga hon varje tugga i en halvtimma, för det andra så tuggade hon med öppen mun och för det tredje smaskade och plaskade hon som en alsenheimare. Hela grejen kändes som att jobba på hemtjänsten.

Det som var bra med middagen var att när den äntligen var över var klockan så mycket att mormor måste gå och lägga sig. Vi skulle få sova över där. Vi fick det rum som Nattis mamma hade haft när hon var liten.

Vi gick upp på vårt rum och slet upp varsin cigg. Gud vad jag hade längtat efter en cigg under middan. En cigg som kunde döva munnen lite. Vi delade på en av vinarna.

Det enda vi hade kvar sen var en vinare och halva bailyisen. Natalie kom på att vi skulle kolla om mormor hade några roliga piller.

"Alla gamla har piller, för det vet jag, för jag jobbar på sjukhus" sa hon.

Vi gick ner i köket och låtsades leta efter ett glas vatten. Vi kollade i kylskåpet, skafferiet och snart hittade vi knarket.

Nattis hade rätt hon hade Mogadon och Rohypnol, fast dom var för gamla, plus några andra piller med trekant på. Vi tar fem tabletter från varje burk. Fast inte från sånt som var i kartor där tar vi bara tre.

En burk tog slut då la vi tillbaka tre stycken. Tyvärr kom vi inte ihåg hur dom såg ut som låg i den burken, så vi tog bara tre som var lika.

Sen delade vi upp det. Eftersom man inte ska blanda mediciner så tog jag alla med ett kors på mitten, Joppe dom med ett streck på och Natalie alla som inte hade varken streck eller kors. Nattis fick klart flest fast hon sa att det inte gjorde nått, för dom utan streck på var svagast så det var jämt.

Vi hällde pillren i varsitt glas och gick upp på vårt rum. Vi fyllde glaset med vin och rörde om med en penna.

Natalie började nästan direkt att yra om att hon var jättemysig och såg rosa hundar. Jag tror hon snacka för jag kände mig inte alls mysig. Jag mådde bara illa för tablettvinet smakade verkligen skit. Dessutom tänkte jag på ärtmjölken.

Dessutom var jag jätterädd, tänk om mormor hade sovjetiska självmordspiller eller nått. Jag sprang ner på toa och spydde, jag behövde knappt stoppa fingrarna i halsen.

Men Joppe mådde verkligen dåligt, han var alldeles blå. Nattis skrattade och tyckte att han såg rolig ut. Jag blev förbannad och sprang och hämtade alla burkarna för att kolla vad han hade fått. Själv satt han på golvet och höll sig för bröstet och flämtade.

Det visade sig att de tabletter som hade ett streck på sig var; tabletter mot kärlekskramp, hjärtflimmer och högt blodtryck. Alla dom hade han tagit tre av. Hans hjärta måste gå i tvåhundraströ.

Dessutom två Mogadon och två Rohypnol för dom hade vi delat på för dom visste vi att knarkarna brukar använda. Och då var det ju orättvist om bara en fick alla dom, förresten kunde ju den få överdos.

Nu gällde det att få honom att spy. Jag sprang ner i köket och fixade ärtmjölk. Tog med honom på toa och tvinga honom att dricka samtidigt som jag berättade historien om den lungsjuke och spottkoppen.

Det hjälpte inte, han mådde illa, men spydde inte. Däremot spydde jag, fast i badkaret. Han satte fingrarna i halsen och började spy som fan.

Mormor kom ner och öppnade toadörren.

"Va tyckte han inte om maten pojken?"

"Oh nej den var jättegod" sa jag "han är bara lite dålig i magen, pojken".

"Var är Nattis då?" Fråga hon (förresten hade hon ett jätteäckligt och smutsigt nattlinne som dessutom var nästan genomskinligt på sig).

"Nattis var trött och har gått och lagt sig."

Nu blev jag orolig att hon skulle gå upp och kolla henne. Jag vill ju inte vara den som sabbar mellan henne och hennes släkt, så jag rusa upp på vårt rum. Där ligger Natalie i sängen och sjunger.

"Du måste gå och lägga dig" sa jag och ryckte bort överkastet så hon rullade i golvet.

"Vad gör du?" Sa hon.

"Lägg dig!" Sa jag och hon gjorde det fast med kläderna på.

Då kommer mormor in.

"Titta hon har vaknat!" Säger jag.

"Mitt lilla lingonsnöre" säger hon och går ut.

När jag kommer ner på toan igen står Joppe med huvudet i handfatet och bälgar vatten.

Han mår fortfarande dåligt men han säger att det är OK.

Vi går upp på rummet tar en cigg och kollar igenom vad det var vi åt, Nattis (som är som ett höghus) och jag.

Det visade sig att jag tagit fem stycken urindrivande och nått annat mot ledbesvär att ta tre stycken en gång om dan eller om det var tvärt om vid behov, samt fem stycken Magnecyl, förutom Mogadon och Rohypnol.

Jag kände efter om jag var kissnödig och det var jag faktiskt. Dessutom hade jag väldigt ont i magen.

Nattis hade inte mycket att skryta om för hon hade bara tagit C- och B-vitamin och järntabletter fem stycken av varje och knarktabletterna förståss.

När hon fick höra det kände hon sig genast mycket normalare. Joppe och jag garvade åt henne och sa "knarkar Nattis, knarkar Nattis!"

Sömmedlen gav nog lite effekt för vi somnade snart och jag vaknade inte förrän halv tolv dan efter. Då låg dom andra fortfarande och sov.

Jag mådde så himla dåligt, tänk om jag blivit narkoman? Tänk om det här är abstinens? Jag blev jätterädd för jag vill inte vara knarkare.

Jag drog täcket över huvudet och somnade om. Vid sextiden när jag låg och halvsov kom mormor in.

"Kors ni är ena riktiga soffligare. Och jag som gjort i ordning både frukost och lunch till er." Hon såg verkligen ledsen ut.

"Och varför i hela friden ligger mina mediciner på golvet? Dom har jag letat efter, se jag måste ta mina mediciner tre gånger om dagen."

"Joppe kände sig dålig så vi försökte hitta något åt honom" sa jag. Dom andra sov fortfarande.

"Ja stackars pojke, men jag har ju bara hjärtmediciner jag, inte hjälper väl det mot illamående."

"Oh nej vi gav honom vitaminer och magnecyl, mormor" sa jag.

"Ja Magnecyl är bra det" sa hon.

Dom andra vaknade och vi gick ner och åt frukost, lunch, middag.

Vilken överraskning! Det var samma mat som igår, fast nu var det rester och jag hatar rester. Det enda som var bra var att ärtorna tog slut innan jag hann få några.

"Oj nu får du ju inga ärtor" sa mormor och såg olycklig ut. "Du som är så förtjust i ärtor."

"Oh det gör ingenting" sa jag.

"Du kan få några av mig" sa Nattis (det svinet) och skrapade över hennes ärtor på min tallrik.

Jag lyfte på foten och trampade till allt vad jag orkade på hennes tår. Hon hoppade till och dom flesta ärtorna rullade ut över bordet.

"Titta Nattis, hur är det fatt?" Sa mormor.

"Hoppsan!" Sa Nattis.

Vi hade tagit med oss vår sista vinflaska. Ingen av oss var särskilt sugen på att dricka. Men vi tänkte att mormor skulle få det mesta, bara för att hon skulle bli glad.

Men hon drack knappt någonting och när vi skulle fylla på så sa hon "nä inte ska väl jag".

Vi lyckades i varje fall få i henne en del, genom att skåla och så. Det märktes att hon blev lite berusad. För hon vart så jätte extremt pratsam och ganska glad.

Nattis började fråga henne hur hennes mamma hade varit när hon var liten. Om hon hade haft några killar också där.

Mormor tyckte nog att det var kul att berätta om sin dotter. Och det var faktiskt väldigt kul att lyssna på. Det var inte det här vanliga pensionärsgnället.

Nattis mamma verkar ha varit en ganska tuff brud. Hon hade åkt bakpå motorcykel, varit ragggarbrud och gjort en abort.

"Va, skulle jag haft en syster?" Sa Nattis. Hon börjar gråta "jag ville ha en syster".

Hon kan inte ha så himla bra kontakt med sin mamma om hon inte visste det, tänkte jag.

Mormor blev olycklig för att hon sagt saker som hon inte borde.

Resten av kvällen blev heljobbig, en massa trösta och så där. Nattis mamma verkar inte bry sig ett dugg om varken Nattis eller mormor.

Dan efter åkte vi hemåt. Mormor tyckte att vi skulle stanna på lunch "jag har fortfarande lite älgstek som måste ätas upp, den är fin den".

Vi tackade nej och drog järnet mot Västerås och Clock. Vi tog varsin Happy Dinner och äntligen fick jag en Pelle Clock mössa och en Pelle Clock visselpipa.

Vi satte på oss våra Pelle Clock grejor och åkte iväg, lyckliga, precis som i en reklamfilm.

I bilen försökte vi komma på andra namn på Natalie än Nattis. För Natalie gillade inte det, hon tyckte det lät som om hon var nattsköterska på ett sjukhus. Samtidigt ville hon va lika ball som vi och ha ett smeknamn.

Fast jag tycker inte direkt att nuppan é nått smeknamn. Vadå smeka? Nuppan låter ju som man knullar.

Jag tyckte att "Slappis" var ett bra namn på henne, för hon é så lat.

Då tyckte Joppe att Fittis vore bra. Men Natalie gillade inget av våra förslag.

"Tjack-Nattis" tyckte Joppe. "För att du knarkar så mycket vitaminer."

Jag tyckte det var skitbra, men det tyckte inte Natalie. Vi var jättekreativa Joppe och jag, men Natalie bara nobbade. "Ninni, Nunnan, Muttan, Pattalie" allt var bara skit tyckte den otacksamma hyndan.

Hon ville bli kallad "underbara Rosenkvinnan".

"Stick och brinn, det går ju inte" tyckte vi.

Till slut blev det "Nattis" fast utan s.

Vi kom till stan och Joppe körde mig hem. Det var det sista jag såg av honom. Jag hörde inte av dom på flera veckor tills Natalie ringde och grät.

"Joppe har åkt i fängelse."

"Nää, det tror jag inte på" sa ju jag då.

"Jo, det är sant."

"Vadå?"

"Han har stulit två miljoner ifrån Securitas."

"Eré sant?"

"Ja, kolla i Expressen!"

"Va, står det i Expressen!?"

"Javisst, på förstasidan, det finns en bild på mig också. Det står att han var en riktig gangster. Dom kallar honom för väktaren"

Jag hade inte ens råd att köpa en tidning, men jag drog över till Natalie på stört.

Javisst, det stämde det var en bild på Natalie, fast inte på framsidan. Under bilden så stod det att väktaren hade roat sig kungligt på stockholms ineställen, medan polisen följt varenda steg.

Natalie syntes väldigt tydligt hon såg faktiskt väldigt söt ut på bilden, fast hon sa att hon tyckte att hon såg fördjävlig ut. Joppe syntes bra också, men det var ett svart streck för ögonen. Det var inget problem alls att se att det var Joppe.

Det stod att det försvunnit över två miljoner ifrån en värdetransportbil, men att man inte vetat vem som tagit dom. Polisen hade hela tiden misstänkt att det var ett insidejobb. Dom hade först misstänkt några personer som jobbade på den bilen då pengarna försvann. Man började spana på dem, men snart började man att misstänka en kollega till dom som verkade ha väldigt mycket pengar.

Det stod att mannen hade slutat på Securitas och bara levt på bytet. Han hade hängt på alla ineställen och det hade blivit både dyra och sena kvällar för de poliser som hade spanat på honom.

Det stod ingenting om vår resa men det stod att han hade totalförstört en jättefin sportbil. Det var till och med en bild på den när den brann. Då blev jag sné, dom hade alltså sett på när vi blev innebrända. Natalie var mest sné över att det stod att han hade omgett sig med en massa tjejer som han hade charmerat med sina pengar och sin häftiga stil.

Hela kvällen höll vi på att deppa över alltihop samtidigt som vi nog tyckte att det var ganska häftigt. Jag tror att Natalie egentligen inte var så ledsen över att Joppe åkt i finkan även om hon sa det. Jag tror hon tyckte det var ett ganska romantiskt slut på en kärlekshistoria.

Det var aldrig någon polis som kom och förhörde oss, Natalie och mig.

Jag ångrar att jag inte var och såg på rättegången, jag skulle vilja ha sagt adjö och tack till honom. Men jag visste inte att man fick gå och titta. Han skulle få sitta inne i två år.

Eva och jag

I höstas, det var jävligt kallt. Jag hade ingenstans att bo. Jag satt på ett kafé på Kungsgatan, det var kväll. Ingen var hemma och jag hade jävligt liten lust att åka hem till mina föräldrar.

Till slut kom jag på en lösning! Jag åker till jobbet, blomsteraffären och sover där. Jag tog min bag och drog.

Nu senast hade jag bott hos en kompis arbetspolare, Jörgen. Han hade en trea på söder och han tyckte att han behövde lite sällskap för han var nyskild. Inte sex alltså, men han ville att jag skulle prata med honom, kolla på TV någon kväll och så där.

Jag behövde inte betala någon hyra. Jörgen var jobbig, men snäll. Lägenheten var super, stor som fan. Det var kakelugnar i varje rum och i köket fanns det en stor järnspis.

Fast det stod en sån där elektrisk kokplatta på den, som vi använde. Det var en massa krusiduller i taket och den låg precis vid Slussen. Jag hade bara bott där sen förr, förra måndan, sen blev det bra mellan han och hans tjej och hon flyttade tillbaka.

Som tur var så tog jag bara dit min stora bag full med kläder och en annan med täcke och sånt. Det var juste att kunna flytta med tunnelbanan, men det var jobbigt nu. Att släpa allt till blomsteraffären.

Ja la mig på golvet bakom disken och rulla in mig i täcket. Det var bökigt att få täcke runt hela mig, tills jag kom på att lägga mig på ena halvan och lägga den andra halvan ovanpå. Det var jävligt läskigt att ligga där. Man hörde att folk gick förbi på gatan, det var till och med så att man hörde vad dom sa. Jag har aldrig märkt förut att det var så himla lyhört här. Jag somnade faktiskt, jag måste ha varit jävligt trött. Fast jag vaknade efter några timmar och låg sen och halvsov.

Då börjar någon att fixa med låset! Jag höll verkligen på att skita på mig. Dom höll på och fixade jättelänge med låset, men jag vågade inte gå upp och ringa polisen. Jag vågade inte röra mig överhuvudtaget.

Någon kom in och börja lysa runt med ficklampa. Jävlar någon skall sno våra blommor. Tjuven gick förbi disken utan att märka att jag låg där. Jag vet inte vad han håller på med, jag ligger bara och blundar.

Jag hör att han kommer fram emot mig, sen bara trampar han rätt på mig. Jag höll på att avlida. Men snubben eller jag menar bruden höll ännu mer på att dö. Hon bara gallskrek. Då vart jag inte rädd längre jag hoppade upp gick in i det andra rummet och tände lamporna. Tjejen stod kvar där och fortsatte att skrika och gråta lite. Hon hade en lila overall, med en massa nycklar som det stod Securitas på.

"Men hallå! Var inte rädd, förlåt, hallå!" Hon grät så hon skakade. Jag var tvungen att krama om henne, hon såg så liten och rädd ut.

Hon slutade gråta och sa "förlåt, men det är så läskigt det här jobbet".

Jag kokade kaffe och tog en cigg fast man inte får röka på jobbet. Hon hette Eva hon rökte inte, men såg rätt bra ut.

Hon sa "i morgon slutar jag, jag kan inte fortsätta så här. Jag måste säga upp mig. Jag är skitskraj varje gång jag går in någonstans. Jag brukar skramla så mycket som möjligt med nycklar och sånt för att alla ska hinna gömma sig. Ibland brukar jag ropa hallå nu kommer jag. Allt ser så himla läskigt ut i mörkret, speciellt när man é trött. Det är så mycket ljud också. Ibland har jag freestyle på mig, bara för att slippa höra nått".

"Varför kom du hit får man inte ligga här?"

"Det vet jag inte, men vi åker alltid hit varje natt och kollar. Varför sover du här? Du måste älska ditt jobb som till och med sover där."

"Jag har ingenstans att bo, men nu vågar jag inte sova här mer. Jag kan ju skrämman dom som kommer in."

"Kan du inte följa med mig i natt? Snälla! Jag klarar inte att åka själv."

"Jättegärna" jag var inte alls trött längre.

Vi hoppade in i hennes bil, den var söt, liten och randig.

Nästa ställe hon skulle kolla var en restaurant. Efter att ha valt i typ tio minuter bland olika nycklar hittade vi en som passade. Där inne var det tomt och mörkt. Vi gick runt och kollade under stolar och bord.

"Vad letar vi efter" frågade jag.

"Jag vet inte, tjuvar, knarkare och sånt."

Vi gick in i köket.

"Kolla vad med käk" tyckte jag.

Jag hade öppnat en stor plåtdörr och inuti var det kallt och byst med mat. Eva kom också in.

"Vi käkar lite" tyckte hon.

Vi siktade in oss på dom lyxigaste bitarna; rökt lax, löjrom, renstek och olika fina ostar. Vi käkade så vi höll på att spy, det var inte så svårt för man är ju inte direkt van att kaka klockan tre på natten.

Dessutom var det lite för mycket av det goda, lite väl fettigt liksom. Jag gick in på muggen och jag behövde knappt sätta fingrarna i halsen för att laxbitarna skulle komma upp.

"Här ta en bira och skölj ner med!" Eva hade hittat ölförrådet.

Vi tog varsin bira och började kolla om det fanns någon glass, chokladmousse, tårta eller nått. Vi hittade en hel frysbox med supergoda glassar, en massa kakor och hinkar med nougat, kolasås och chokladsås. Det var nästan lite synd att bara sleva i sig nu när man inte ens var hungrig, istället för att spara lite till senare.

Vi gjorde alltså i ordning en "doggybag" med lax, löjrom, camembert, nougat och annat. Fast vi slängde inte bara ner det i en kasse som det där puckot Conny, utan vi stoppade in grejorna i aluminiumfolie. Vi slängde i en så där fem, sex vinare och tio öl också. Allting var Evas idé.

Jag frågade om hon inte skulle åka dit på det här.

Men hon trodde inte att det skulle vara någon som märkte nått om vi städade efter oss.

"Förresten skulle Securitas aldrig våga polisanmäla mig, för dom är rädda för att få dåligt ryckte. Dom skulle bara ersätta restaurangen, sen skulle jag få sparken. Men jag vill ju ändå sluta, så jag skiter i det."

Jag tänkte berätta om Joppe, att han åkte fast. Men jag gjorde inte det.

Jag kom på att vi kanske kunde knycka lite blommor ifrån min butik, för att liksom göra det lite jämnare. Vi drog dit och tog ett gäng rosor och mina väskor.

Det var nästan lite orättvist att vi bara snott nått ifrån två ställen så vi bestämde att vi skulle ta nått ifrån varje ställe som vi kollade upp.

I en livsmedelsaffär tog vi en limpa cigg och mera mat. I en annan restaurant tänkte vi ta mera vin, men vinet var inlåst så vi tog ännu mera käk. Inne på ett kontor var det svårt att hitta på nått att ta, men vi tog i alla fall ett par kilo kaffe och lite toapapper.

Baksätet och bakluckan på den lilla bilen vart helt fulla med grejor. Klockan var ungefär sex på morgonen. Det känns jävligt läskigt att åka omkring med alla grejorna, man känner sig rätt skyldig. Eva verkar också rätt svettig.

En polisbil körde om oss, jag tror dom kollade som fan. Jag vet inte för jag blundade. När jag tittade igen så var polisbilen borta. Eva körde, men det gick så sakta, nått var fel. "Eva, vi står still."

Eva säger ingenting hon bara skakar och stirrar, stirrar och skakar som bara fan. Till råga på allt så passerar en annan Securitasbil på en tvärgata.

Han får syn på oss, tutar och vinkar, han körde jättefort. Jag tänder en cigg fast man inte får röka i bilen. Jag bara måste ha en cigg.

"Man får inte röka i bilen" säger hon "det är olagligt".

Jag stiger ur bilen och får världens idé "du vi plockar ut alla grejorna så tar jag en taxi". Hon blir jätteglad och slutar skaka.

"Du vi kan ta dom till min lägenhet" säger hon "du får låna mina nycklar".

Vi plockar ur grejorna, Eva skriver upp sin adress, ger mig två hundra och drar. Taxi var noll problem att fixa, den bara kom av sig själv när den såg mig stå där med alla grejor.

Eva bor i Farsta. Jag kommer till dörren, fast där var det stopp för den hade portkod. Efter så där en halvtimme kommer en kille ut. Men dörren hinner slå igen innan jag ens hunnit resa mig.

"Vänta!" ropar jag efter honom "kan du inte öppna dörren?"

Då vänder sig svinet om och säger "jag hinner inte". Nu skall jag vara beredd, tänker jag och ställer mig upp precis vid dörren.

Efter bara en stund, typ två cigg så kommer en kärring och skall gå ut. Först står hon innanför dörren och kollar på mig, hon ser skitskraj ut. Hon öppnar dörren, typ tre centimeter och frågar "vad gör du här, här får man inte stå".

"Men jag skall hem till Eva."

"Vi vill inte ha några knarkare här, ge dig iväg!"

Hon öppnade dörren ytterligare så där 20 centimeter, pressade sig igenom och tryckte igen den efteråt. Jag bara gapade. Hon tittade på mig och såg nöjd ut.

Fan, jag skulle ha slagit till henne eller sagt nått elakt. Nu ställde jag mig och höll i handtaget, nästa gång skulle jag bara in.

Vad fan är Farsta egentligen? Är alla här jävla svin? Eva kan inte gärna komma härifrån.

Jag skall aldrig, aldrig bo här. Sen kom en gubbe, jag ska säga gubbjäväl till honom, tänkte jag. Han öppnade dörren och jag bara slet upp den.

"Tack" sa han och gick ut sen lyfte han på hatten och sa "godmorgon fröken".

Jag sa inte gubbjäväl jag sa "hej" fast jag log inte, han kanske blev ledsen?

Jag var inne fast grejorna var ute. Jag öppnade dörren, höll upp den med ena foten och sträckte mig efter mina väskor. Jag bar in en i porten och gick ut igen. Jag tar den andra väskan och sträcker mig efter en vinare för att liksom rationalisera, då håller jag på att ramla.

Antingen så håller jag kvar foten i dörren tar vinaren och ramlar eller så försöker jag resa mig och skita i vinaren eller så släpper jag foten.

Jag ramlar, fast jag har inte valt det själv det bara blev så. Dörren far igen, jag gör illa knäet och vinaren går sönder. Min väska och min jacka blir viniga.

Vem fan släpper in mig nu när jag luktar vin och har stora vinfläckar på kläderna? På marken ligger en massa vinare och mat dessutom är en av vinarna trasig och det är en stor pöl med vin.

Jag fryser som fan, funderar på att ta ut täcket ur väskan. Men då är det väl tvärkört. Ring polisen! En full baglady i porten. Jag står där jättelänge, men ingen kommer. Till slut kommer Eva. Hon vinkar och när hon kommer närmare börjar hon garva.

"Varför står du här för?"

"Det är ditt fel, jag fick ju ingen portkod."

"Fan vad du luktar, som ett fyllo. Undrar vad grannarna tror?"

"Jag har stått här i flera timmar, jag fryser, dina grannar är dumma. Dom tycker jag är en knarkare och vägrar att släppa in mig."

"Varför använde du inte portnyckel?"

"Vadå portnyckeln? Du skojar väl?" Fan vad jag kände mig dum.

Vi gick upp och kollade in bytet.

"Ska vi dela på grejorna?" Tyckte Eva.

"Jag vet inte, det låter liksom inget kul, förresten tycker jag att det är mest ditt. Dessutom har jag ingenstans att ta dom. Jag har ju ingenstans att bo."

"Du kan få bo här ett tag i varje fall i veckorna för då är min kille i lumpen."

Vi tryckte in grejorna i hennes minimala kyl. För att få plats var vi tvungna att slänga ut lite skit som en för gammal yoghurt, en kastrull med spagetti och en svettig ost. Sen gick vi och la oss.

Jag låg på hennes killes sida, han hade en tunn äcklig filt och en kudde som kändes som om den hade cancer. Som tur var hade jag med mig mitt gosetäcke och min gosekudde. Jag somnade direkt och vaknade i tolvtiden utav att jag kom på att jag skulle jobba. Jag var jävligt seg i huvudet. När jag kom till butiken så var klockan ungefär ett, bara tre timmar sen.

På vägen dit försökte jag komma på om vi haft någon beställning, jag hade för mig att det var någon begravningskrans. Det var i varje fall ingen som stod och väntade utanför.

Jag kollade i kalendern och där stod det; Krans för 300 kr hämtas idag halv två. På bandet skall det stå; Ärans väg är lång, vår vän Kjell.

Jag hade frågat snubben vad han menade med det och då hade han sagt att han menade att Kjell höll på med att skriva ett musikstycke. Han hade hållit på att skriva på det där stycket i hela sitt liv, men han blev aldrig klar. Hade han blivit klar hade han säkert fått både ära och berömmelse.

Jag tyckte det var väldigt sorgligt, men han verkade inte tycka det. Han kom in i måndags och jag var röststämd hela dan efter att han hade gått.

Kjell ska minsann få en jättefin krans, tänkte jag. Jag gjorde i ordning en så fin krans man kan om man har mindre än en halvtimme på sig. 300 kr blir tyvärr inte en så där jättefin krans.

Men Kjell fick bonusblommor som en hälsning ifrån mig. Hoppas han kan skriva sitt musikstycke klart i himlen och spela för änglarna, tänkte jag och började nästan gråta.

På bandet skrev jag; Lycka till i himlen, vår älskade vän Kjell. Snubben kom in och betalade, men kollade knappt på kransen, inte på bandet heller.

Sen, när han hade gått så satte jag mig på stolen, la huvudet på disken, armarna under och somnade. Det kändes som jag låg i min säng, tills jag rasade ner på golvet. Stolsjäveln hade ju hjul och dom rullade bakåt och jag ramlade av. Just då, när jag ligger där på golvet så kommer tanten in.

"Elisabeth lilla vad gör du på golvet? Vad är det med dig? Har du druckit? Du luktar vin. Nu får du verkligen skärpa dig. Ligga på golvet när kunderna kommer och dricka vin på arbetet. Och var du i förmiddags när blomsterbudet kom, han ringde till mig och undrade vad som hänt. Det här är sista varningen, det säger jag bara. I förra veckan höll du på att vattna ihjäl sankt paulierna, medans hibiskusarna höll på att törsta ihjäl."

Det där sista var bara skitsnack, men det var ingen idé att försöka säga något för hon lyssnade ändå inte. Det är bättre att låta henne skälla av sig, det gjorde hon ofta.

Hon kunde liksom leta upp någon larvig grej, som ett visset blad eller så och sen bli helt hysterisk över det. Hon kunde kolla i soptunnan och sedan säga "titta här ligger en ros, den kan nog leva en dag till, sälj den till halva priset".

Då var rosen bergis jättehängig och såg helt sorglig ut. Jag började bli less på det här sista chansen snacket också. Fan snart säger jag upp mig.

Efter jobbet åkte jag hem. Eva hade ritat en karta med vägen till tunnelbanan, det var en jävla tur.

Hon var jätteglad, hon hade ringt till sin chef och sagt att hon ville sluta. Hon hade hittat på en historia om att någon stått med kniv på gatan och skrämt henne.

Han tyckte synd om henne och sa att hon inte behövde jobba mer. Sen frågade han om hon ville göra en polisanmälan. Dessutom kunde han kanske fixa jobb på en annan avdelning för dom var väldigt nöjda med henne.

Hon tyckte vi skulle ringa upp lite folk och fråga om dom ville komma över och kaka lite. Bra idé, jag ringde mina kompisar. Jag ringde som fan, men dom flesta var inte hemma och dom som var hemma kunde inte, eller så skyllde dom på någonting annat. Farsta, jag pallar inte och sånt skit. Jag ringde till och med till folk som jag tycker är jävligt pundiga, men det var nobben där också.

Fan Eva tror bergis inte att jag har några polare. Jag var helt desperat, jag ringde Nettan. Det var Tomas som svarade. Nettan var inte hemma, men han kom jättegärna.

Typiskt den enda som kommer är en himla tönt. Eva började bli sur, klockan var halv nio och hon hade inte kunnat ringa någon än.

Hon satt breve och hetsade. "Sluta och ring nu! Du har ju ändå inga polare" sa hon. Fast det märktes att hon skämtade.

Det var jävligt svettigt när hon ringde. Fan, hon har säkert en jävla massa polare som vill komma, tänkte jag. Mycket riktigt, minst sex, sju stycken.

Så där i tiotiden dyker dom första upp, två grabbar, byggjobbartyper. Vi hade dukat fram maten och suttit och suktat som fan, vi höll på att avlida av hunger. Så när dom kom så bara kastade vi oss på kaket. Dom var inte så hungriga. Det kändes konstigt med två byggjobbare som tog tjejpportioner också vi då med liksom deras portioner.

Dom andra droppade in. Det var nog tur att dom inte var så många för lägenheten var inte så stor, ett rum med en säng som tog upp halva. Köket kunde man max få plats tre personer, stående. Det var ungefär så där sju, åtta pers där med oss. Ingen jag kände förutom Tomas och Eva.

Tomas kom faktiskt. Suck! Han hade klätt upp sig, vit skjorta slips och gubbrallor. Va fan skall Eva tro, min enda kompis är en bilförsäljare.

Han sa "hej, ursäkta att jag är sen, men din vägbeskrivning var lite konstig".

Tror fan det! Jag hade ju beskrivit vägen från T-banan inte bilvägen.

Drickandet och käkandet var i full gång. Folk var imponerade av den fina maten. Den höll till och med på att ta slut, det var så att folk nästan slickade faten.

Vi hade fått berätta vår historia flera gånger och varje gång så skarvade vi på fler och fler bitar. Det vart lite överdrivet, en snubbe frågade mig om det var sant att vi lyckats muta polisen med lax för det hade han hört.

En rolig kille frågade mig om jag kunde stjäla en cykel åt honom. Folk garvade och hängde på och frågade om jag kunde fixa knark och sånt. Dom kallade mig för gangster Bettan och Eva för Tillgrepps Tina.

Jag hade druckit ganska mycket och kände att det började rycka i halsen, osten var på väg upp. Jag fick upp lite spya i munnen och jag var tvungen att knipa igen för att det inte skulle spruta ut. Panik! "Jag måste spy" klämde jag ur mig och rusade mot muggen.

Där var det förståss upptaget och kö. Trycket började bli väldigt högt i munnen, det hade sprutat ut lite grand. Jag vågade inte öppna munnen utan stönade och pekade på den.

Någon garvade och petade mig i magen, så att jag höll på att spruta alting över honom. Men jag fick fan inte förtur för det.

I köket var det fullt av disk, där kanske det inte var så trevligt att lägga sin pizza. Jag rusade ut och ned för trapporna, jag hann precis utanför dörren. Tomas kom ner och det var tur det för jag hade liksom glömt portkoden.

Jag tänkte på hur jag känt det i våras och kände att det nog fanns lite kvar ändå.

Jag ville krama om honom och kyssa hans mun. Jag ville älska med honom på riktigt. Ett bra knull, jag ville ge honom ett bra knull.

Jag tittade honom i ögonen och la armarna om halsen, han bara stod där och såg osäker ut. Men jag vågade inte kyssa honom för jag smakade apa i munnen.

Vi gick upp. Ölen var slut så jag tog lite vin trots att jag inte kände för det. Jag kände att det höll på att komma mer spya, men jag höll i mig vinet och sköljde ner med vatten. Jag gav Tomas också, men han ville inte ha för han körde.

"Kom igen nu" sa jag och smekte honom "du kan väl sova här". Han vart röd i ansiktet och drack vinet.

"Ska vi gå någonstans där det är lite lugnare" tyckte jag. Vi gick ut och satte oss i trappuppgången.

Jag hade tänkt väldigt mycket på en fråga, men jag vågade knappt fråga den. Jag bara måste göra det, tur att jag var full.

"Varför ringde du aldrig?"

"Förlåt, men jag vågade inte."

"Vadå vågade inte?"

"Förlåt men syrran retade mig hela tiden för att jag tyckte om dig."

Jag tittade på honom och försökte titta in i hans ögon "tyckte du om mig?"

"Ja det gjorde jag och gör fortfarande." Jag tror han talade sanning, han är inte den typen som ljuger.

Han lutar sig mot mig som om han ville kyssa mig men inte riktigt vågade. Jag lägger armarna runt halsen på honom och trycker mina läppar mot hans.

Då öppnas en dörr ovanför oss och någon kliver ut. Det var satkärringen, hon hade bara ett äckligt nattlinne på sig.

"Va, här kan ni inte sitta, ni pratar ju så att man inte kan sova, är ni från den där festen därnere? Från det där knarkarnästet. Snart ringer jag polisen, här kan ni inte sitta himla narkomaner."

Hon kunde omöjligen ha hört när vi pratade. När man pratar om sånt som vi pratade om sitter man ju inte direkt och skriker. Men vi sa inget, vi bara gick. Det kändes som om kontakten mellan oss var bruten. Om vi gick tillbaka till festen vore väl allt förstört.

"Vi kan gå till min bil" sa Tomas. Det gjorde vi.

Vi kysstes jättemycket och jag tog ut hans snopp, den var hård. Vi klädde av oss och älskade. Det var kallt i bilen. Och det var bökigt att hitta på någon bra, eller i vart fall så lite jobbig ställning som möjligt. Till slut hittade vi en hygglig ställning, men då hade jag redan tröttnat.

Tomas låg på rygg på sätet och jag satt på honom och red. Det gick för honom, men jag tyckte inte att det var någon höjdare. Han verkade inte ha blivit så mycket erfarnare sen sist, men det hade ju jag.

Det var skönt att vara bättre än honom i någonting åtminstone. Fast det är ju inte nått som man går omkring och skryter med direkt, att man är bra på att knulla alltså.

"Älskar du mig?" Sa han.

"Nej" sa jag "förut men inte nu."

Det var inte helt sant, jag kände att det fanns lite kvar. Men jag ville ju inte vara ihop med en sån tönt. Förresten bodde han hemma och jag skulle bara vägra att åka hem till dom. Dessutom ville jag nog hämnas lite. Han vart ledsen.

Jag vågade inte fråga om han älskade mig, men jag tror han gjorde det i varje fall just då.

Vi gick upp till festen. Där var det fullt ös och ingen verkade ha märkt att vi var borta. Vårt vin var slut, men jag fick en öl av en snubbe. Jag bjöd Tomas men han ville inte ha, han sa att han skulle åka hem. Sen gick han, jag han inte ens krama honom.

Vi vred på musiken och försökte dansa på den lilla plats som fanns. Men det gick inte så bra, vi var tvungna att nästan stå still och bara röra på benen och kroppen.

Eva hade en sån där TV-kanna, du vet en termos med handtag på, som stod på en hylla bredvid där vi dansade.

Så var det någon som viftade ner den så att den gick sönder. Det spred sig TV-kannebitar över hela golvet. Det var som små spegelbitar som låg och blänkte överallt. Det var ju bara det att dom var ju så vassa så alla gjorde illa sig.

Jag märkte det först, för jag fick en i foten och bara skrek. Sen var det flera som skrek. Vi utrymde dansgolvet och satte oss på sängen, som om det var nått jävla gift på golvet.

Jag blödde jättemycket på foten, det gjorde svinont och så vart strumpbyxorna trasiga. Det var ganska fina strumpbyxor, dom var svarta med små blommor på. Jag kollade foten och skärvan satt kvar.

Dagens hjälte Pelle, försökte dra ut den, det gjorde ännu ondare, men han sket i det. Pelle fick ut skärvan, sen kom Eva med plåster. Hon var tvungen att torka jättemycket med toapapper först bara för att kunna få fast plåstret.

Det där lilla plåstret var ju helt värdo. Det blödde ju igenom på tre sekunder sen bara lossnade det. Det var i varje fall den enda sorts plåster som hon hade. Men hon hade tejp, så vi la en liten hög toapapper under foten sen bara tejpade vi runt.

Det var flera andra som blödde också och det var blodfläckar på en massa ställen på golvet. Då ringde det på dörren, först hördes det inte, men sen tog låten slut och det blev tystare. Någon öppnade, det var polisen.

Dom bara gick in och sa "vi har hört att det har varit bråk här".

Eva stängde av stereon och vi bara satt helt tysta. Hon sa "nää, det har inte varit nått bråk här, vi har bara lite fest".

"Jasså" sa snutarna och kollade på dom som satt och blödde och på blodfläckarna på golvet.

Man slåss väl inte med fotsulorna, jävla pucko poliser, tänkte jag.

"Det hände en liten olycka här" sa Eva.

"Ni får ta det lite lugnare" sa polisen "det är dessutom bara onsdag". Sen gick dom.

Eva var skitskakig, hon ville inte att vi skulle sätta på stereon igen överhuvudtaget.

Hon var jätteorolig för att han som hade lägenheten skulle få reda på vad som hänt och att hon inte skulle få bo där längre.

"Vi drar hem till mig" tyckte en snubbe.

"Till din sommarstuga" tyckte hans polare.

Alla tände jättemycket på grejen, men det var bara fem stycken som hängde på. Det var jag, Eva, den snubben som hade stugan han heter Anders, en snubbe som heter Bengt och Leffe.

Anders var en jävla prylskrytbög, Bengt var byggjobbare, men Leffe tyckte jag var häftig.

Eva ringde efter en taxi och jag satte en strumpa på min skadade fot. Bengt och en tjej som hette Lena fick också strumpor.

Vi gick ut till taxin, men han bara vägrade att ta oss fem. Leffe tyckte att han kunde lägga sig i bakluckan. Vi lovade chaffisen femtio spänn extra och han gick med på det. Jag tyckte det lät skitäckligt att ligga där, men Leffe tyckte det va asball.

Jag tror inte att det var så skönt, varje gång det kom ett gupp eller nått så skrek han till. Det vart en ganska lång resa taxametern tickade på som ett himla flipperspel. Den sista biten åkte vi på en grusväg. Det var nog ingen höjdare för Leffe.

Anders sommarkåk var skithäftig och låg precis vid en sjö. Han satte på en brasa och plockade fram sprit. Han hade jättemycket sprit där, fast egentligen var det ju hans föräldrars.

Det jobbiga med honom var att han snackade hela tiden och det var bara en massa skryt om hans prylar. Han hade bara en sån bil och hans stereo var bara så bra. Jag fattar inte hur hans polare orkade. Han tyckte vi skulle börja med att svepa varsin whisky, vilket vi gjorde.

Det var kallt i huset, men brasan började ta sig efter en jävla massa fixande. Till slut så hade Anders hållt whisky på den, då flammade den upp så att han nästan brände handen. Vi satte oss med fötterna i spisen och la ett täcke över benen.

Anders tog fram konjak och nya glas. Det var feeling, vi satt tysta ett tag det enda ljud som hördes var brasans knäppande. Jag kände mig varm och full. Det var kusligt, det kändes liksom att det bara var skog omkring en.

Jag var lite tänd på han Leffe, han var snygg och kul. Han tog en pinne ur brasan och tände ciggen på sen skickade han runt tändaren. Då började Anders med sitt jävla snack. Han hade visst haft någon skithäftig tändare.

Han tyckte att vi måste basta. Jag hade inte så där jättelust, men jag hängde väl på om dom andra ville. Man drog sig rätt mycket för att lämna den mysiga brasan. Men samtidigt var jag lite nyfiken på hur Leffe skulle se ut utan kläder. Dom kanske var lite intresserade av hur jag såg ut också.

Det skulle ta ett tag för bastun att bli varm, så Leffe tyckte att vi skulle ta ett parti klädpocker. Eftersom vi ändå skulle ta av oss kläderna liksom. Jag åkte på råtorsk och hade bara trosorna kvar när dom andra max tagit av sig strumporna.

Jag frös men jag fick inte sätta på mig täcke eller nått för det var fusk. Bastun vart klar och folk slet av sig resten av kläderna. Det visade sig att bastun låg nere vid vattnet och vi var tvungna att springa ner dit, näck.

"Jävla pucko Leffe" tyckte jag "vilken nörd idé, att näcka härinne".

Jag höll på att frysa ihjäl, men sen var det jävligt skönt med värmen i bastun. Annars brukar jag tycka att det är rätt jobbigt att basta.

Leffe var lite väl smal, tyckte jag inga muskler, men å andra sidan inget fett heller.

Snoppen verkade ok men man såg inte mycket av den. Dom tittade ganska mycket på mig, på Eva också, men mest på mig.

Jag tror att Leffes snopp växte lite, det var kul. Bastun var trång och det började bli jävligt hett. Jag hade satt mig på andra bänken, högst upp alltså, för jag frös så mycket. Där satt Anders också men dom andra satt på bänken under.

"Det börjar bli varmt häruppe" tyckte jag "är det någon som vill byta?"

Ingen ville byta, men Leffe sa att jag fick sitta i hans knä. Undrar om han sa det på skämt eller så, jag sa i varje fall ja direkt och hoppade ner till honom.

Bengt blev nog lite avundsjuk för han tyckte att hans knä var mycket bättre. Då sa Eva att hon kunde sitta där.

Det var jätteupphetsande att känna hans varma och svettiga hud mot min rygg och stjärt.

Anders tyckte vi skulle hoppa i vattnet. Eva och Bengt hängde på men jag vägrade, Leffe också.

Han la handen på min mage och smekte mina bröst. Sen la han den mellan mina ben, där var det blött och redo. Han stoppade in sin kuk och vi älskade. Men vi han inte hålla på så länge förrän dom andra kom in igen. Dom hade en hink vatten med sig som dom hållde på oss. Det var så jävla kallt jag trodde hjärtat skulle stanna, men jag vågade inte röra mig. Leffe och jag satt stilla en lång stund tills han snopp var så liten att den liksom kröp ut själv.

Jag tror inte att det var någon som märkte att vi höll på att knulla. Egentligen var det rätt skönt med kallduschen, för innan dess var det så varmt så jag höll på att avlida.

Men jag hade börjat blöda på foten igen. Upp till kåken, ny tejp, mer toapapper, torka och fixa. Brasan hade slocknat, men vi drog igång den igen och Anders kom med mer konjak.

Jag var trött, jävligt full och tyckte det vore läge att sova. Då kommer Anders på att vi ska ut och fylleköra.

"Fan härute kan man ju inte torska, det är ju för fan privat väg. Dessutom har det fan aldrig varit en snut här överhuvudtaget. Man måste ju passa på då liksom. Jag har en jävla rishög som vi kan köra skiten ur."

Leffe och Bengt tyckte det lät ashäftigt, Eva hängde på och då gjorde jag det också.

Det var så jävla mörkt ute så vi knappt hittade bilen. Att det kan bli så himla mörkt, det måste fan ha vart nått fel på himlen, miljöförstöring och sånt.

Anders hittade bilen och vi hoppade in. Den var skitäcklig, den luktade skog och var full med skräp. Han fick inte igång den så vi fick gå ut och putta. Först kunde vi knappt röra den, sen började den rulla och rulla, sen rullade den ganska fort. Vi var tvungna att springa, det gjorde jävligt ont i min fot, dessutom ramlade jag.

Det var nog tur att jag ramlade för Anders körde in i ett träd och bilen tvärstannade. Eva, Bengt och Leffe ramlade över bakluckan. Biljäveln startade ju inte för det. Enda resultatet av den dumma idén var att alla hade jävligt ont i kroppen. Anders också för han hade slagit i ratten.

Vi gick in igen, satte oss framför brasan och beklagade oss. Whiskyn och konjaken var slut, men Anders hittade sherry.

Jag har aldrig druckit sherry förut, men det var svingott! Jag bara måste dricka sherry i fortsättningen. Det låter ju i och för sig lite bödigt med sherry, fast jag é ju tjej. Dom andra tyckte också om sherryn så den gick åt jättefort.

Leffe tyckte att vi skulle leka charader, men alla var jävligt trötta. Vi delade halvlamt upp oss i två lag och hittade på ämnen. Ingen orkade resa på sig så det blev bara att vi liksom viftade med armarna.

Ämnena var helt urflippade. Jag skulle göra en gravid flodhäst som åker över en järnvägsövergång med motorcykel. Försök göra det på fyllan med bara händerna! Jag bara garvade och dom andra bara garvade, sen somnade jag.

När jag vaknade var det ljust ute och jag hade jävligt ont i kroppen. När jag slog upp ögonen hade jag väntat mig att se taket på mitt rum hemma. Men var fan var jag. Det tog ett tag att haja var jag var och varför jag satt i en fåtölj med benen i brasan.

Leffe sov i fåtöljen bredvid mig, men dom andra var borta. Jag gick runt i kåken för att hitta en toa, men jag hittade ingen. Kåken var ganska liten och måste vara jättegammal.

Det var ett kök och ett stort rum sen var det flera små rum.

I ett av rummen låg Eva och Bengt, jag tror dom hade knullat. I varje fall låg det ett gummi på golvet, gummit verkade fyllt.

Men vart fanns muggen? Då börjar jag haja varför alla inklusive jag själv hade gått ut och pissat igår.

Leffe vaknade också och vi rotade efter frukost. Det fanns knappt ett skit i köket. där fanns bara tvål, rödkål, senap, lite kryddor, en burk konserverad skinka, potatis mospulver och lite annat skit.

Vi gör julbord tyckte Leffe och började fixa mos. Jag tyckte det lät skitfel som frukost, men OK jag var hungrig. Sen, när moset var klart blandade han ner rödkålen i den.

Jag bara "va fan gör du, det där ser ju skitäckligt ut".

Men han var helnöjd "det blir ju mindre disk".

Han tänkte lägga i skinkan också, men jag stoppade honom. Jag tyckte att vi skulle äta skinkan kall.

Det tyckte han var okej.

Vi dukade, kokade te och väckte dom andra.

Dom tyckte vi var dumma i huvudet. "Den där skiten har ju stått i köket i flera år" sa Anders.

Han vägrade att äta, men Bengt åt lite och Leffe bara slevade i sig. Han tog en stor hög med röd potatismos och sen på med fettdaller skinkan. Sen täckte han alltihop med senap. Senapen var inte så fräsch heller, den hade skurit sig, så först kom det ingenting, sen sås, sen pruttade den, sen kom det senapsklumpar.

Jag tyckte att jag måste ta lite också eftersom jag hade varit med och tagit burkarna. Men det bara vände sig i magen när jag skulle skära en bit av fettdaller skinka.

"Vi åker till Clock" tyckte Anders "jag ringer efter taxi".

"Fan jag skulle ju jobba" kom jag på "kärringen kommer att döda mig!"

Jag ringde till butiken för att kolla om hon var där. Fan, hon var där. Då hade hon märkt att jag inte var där.

Hon var skitsur, hon skällde och hon skällde.

Men jag var inte så rädd som jag borde vara, jag tänkte, OK nu har jag gjort bort mig så mycket jag kan. Det kan inte bli värre, men jag lever ändå!

Dom andra tyckte det lät som hon var helt vansinnig, för dom hörde också, för hon skrek så mycket. Dom skulle aldrig palla att jobba med en sån jävla galning, hon kanske skulle slå ihjäl en. Hon kan ta sitt jävla jobb och stoppa upp, tyckte dom.

Jag sa det till henne "jag vill inte jobba hos dig mer, kärring".

Hon blev helt paff. Först tror jag inte hon trodde mig, men jag sa det igen. Dom andra var helt förvånade. Sen när jag la på så bara garvade dom.

Dom tyckte det var skitcool gjort.

Det var bara Bengt och jag som skulle jobba idag. Men han hade redan ringt till sin arbetspolare i morse och sagt att han inte kunde.

Vi åkte iväg till Clock i Haninge Centrum. Jag hade inga pengar, men Leffe bjöd mig. Han tyckte att jag kunde få bo ett tag hos honom. Han sa att han bodde i en etta i Midsommarkransen. Jag skulle inte behöva betala nått.

Jag tyckte det lät skitbra och jag tror Eva tyckte det var bra också.

Leffe

Dom första dagarna tillsammans var helt underbara. Vi låg i sängen och gosade hela tiden, vi gick inte ens upp.

Leffe beställde hem pizza så vi behövde inte gå ut och handla. Vi levde på pizza och kärlek.

Efter två dagar i sängen började vi båda få lust att röra oss. Vi gick en lång promenad runt där han bodde. Det var jättemysigt trots att det var kallt och jag hatar att gå. Det var början på december och det märktes. Jag fick låna en skitsnygg och jätteskön jacka av honom, den måste ha varit svindyr. Den passade jättebra på mig och jag sa att jag älskade den. Jag sa det till honom. Då sa han att han blev svartsjuk. Sen fick jag den.

Området där vi bodde var jättemysigt. Där fanns flera små kaféer och pizzerior och sånt. När vi gått runt ett tag tyckte vi att vi förtjänade lite värme och vila. Då gick vi in på nått kafé och fikade. Efter ett tag, ett par cigg eller så, gick vi ut på en ny runda och in på nästa ställe.

Ett ställe där vi var på var det en blatte som hade. Han pratade verkligen svindålig svenska, det lät nästan som om han skämtade.

Då börjar Leffe härma honom och jag bara tänkte, gud va pinsamt. Han blev bara värre och värre, han skrek nästan "ett stort wienerbröd va, din jävla Jugoslav!"

Jag bara, nu blir det bråk här, vi måste gå. Jag tyckte faktiskt nästan synd om blatten, om det inte vore för att det såg ut som han tänkte slå min pojke.

Men han började garva, då garvade Leffe också. Turken sa "tjena Leffe, läget? Fan bruden din skita på sig va?"

Sen visade det sig att han var heljuste och inte alls så pissig på svenska. Han bjöd på fika och vi fick välja vad vi ville till. Jag tog en Napoleonbakelse, den smakade lite gammal, men det sa jag inte.

Jag tyckte jävligt bra om honom. Han verkade verkligen bry sig om att jag satt där. Han försökte få in mig i samtalet, fast Leffe inte brydde sig ett skit om mig. Han frågade mig en massa och när Leffe var på muggen sa han att han tyckte att jag var söt.

Flera dagar gick så där. Vi låg i sängen och gosade, sen tog vi en lång promenad och käkade på någon pizzeria eller så. Flera gånger hälsade vi på hos blatten. Några kvällar åkte vi in till stan och käkade på restaurang.

Pengar var inget problem, Leffe pröjsade allting. Jag sa att jag tyckte det var jättepinsamt och jag lovade att bjuda igen senare. Han sa att det inte gjorde nått för han älskade mig. Jag blev jättelycklig och sa att jag älskade honom. Jag tror att jag gjorde det, älskade honom alltså.

Älskade gjorde vi i varje fall ofta, det var flera gånger som det gick för mig.

Oftast älskade vi i hans säng, men en gång försökte vi ett sånt där amerikanskt filmknull. Du vet ett sånt där man kommer hem i en läcker klänning och går man in i köket där man kysser varandra vilt. Sen sätter killen upp en på diskbänken, sliter av trosor och strumpbyxor och drar upp klänningen. Sen knullar man vilt och stönar som bara den. Jag tyckte inte alls att det var nått bra i verkligheten. Det var kallt som fan att sitta där på diskbänken, dessutom hade jag inte ens hunnit bli blöt. Sen råkade jag dessutom ha ner hans tekopp så den gick sönder.

När vi hade varit tillsammans ungefär en vecka började Leffes stålar att sina. Han var arbetslös och fick pengar ifrån arbetsförmedlingen.

Det är klart att man inte jobbar när man får pengar för att vara ledig, tyckte han. Jag tyckte det lät skitbra.

Jag funderade på att söka nått jobb, men Leffe tyckte att jag skulle ta det lugnt.

Va fan skall han få en massa pengar för, men inte jag. Nu jävlar ska jag gå till soc., tänkte jag. Men det tänkte inte dom. Om fyra veckor kunde jag få komma, det var nästan så att jag ville skrika åt dom. Det gjorde jag förresten. Jag skrek "fan, jag har ju inga pengar och ingen mat, jag håller på att dö".

"Okej, du får komma om tre veckor".

Precis som om jag skulle överleva tills dess.

Leffe blev skitimpad. Han tyckte att jag skulle gå ut och tigga lite.

"Fan, man tjänar skitmycket pengar."

Jag bara vägrade, men Leffe tjatade.

"Bara testa en gång, kom igen då, justa."

Till slut gick jag med på det eftersom han tjatade så mycket, dessutom tyckte jag att jag gärna ville bidra med lite pengar. Jag sminkade mig och vi åkte till T-Centralen.

Jag gick fram emot en gubbe och försökte se jätteledsen ut, det var så himla jävla pinsamt. Jag gick fram ganska nära gubben och sa "ursäkta farbror, har farbror några kronor till mig för jag har ingen mat".

"Va" sa gubben.

"Jo jag undrar" sen bara gick det inte att få fram det "vad klockan är".

"Va" sa gubben.

Då sket jag i honom och gick fram till en annan gubbe, han hörde åtminstone vad jag sa.

Han gav mig ett äpple och tyckte det var synd om ungdomen idag. Jag vågade inte säga att jag hellre ville ha pengar utan tog äpplet och såg glad ut. Jag tror han kände sig som 1989 års ängel.

Jag gick bort en bit, slängde äpplet och gick fram till en lite yngre gubbe. Av honom fick jag fem kronor. Jag blev modigare och gick fram till två grabbar.

Dom blev skitsnéa och sa att jag var en jävla hora, ashögt. Massor med folk vände sig om och kollade på mig. Jävla, jävla Leffe, tänkte jag och gick därifrån utan att säga nått och hoppade på en tunnelbana som just skulle åka.

När jag sen berättade för Leffe vad dom sa så bara garvade han. Sen var inte jag kompis med honom mer den dan.

Han hade så mycket konstiga idéer. Till exempel så tyckte han att jag skulle sälja hans kompis bil. Den var skitdålig, världens skrothög. Det var ett stort hål i golvet under mattan och motorn satt löst. Sen var den jätterostig också, men det målade han över.

Leffe tyckte det var asbra om jag sålde den. Jag skulle se sexig ut och sen skulle jag bara säga att jag tyckte den var jättebra och att den hette Bodd. Och att jag var så ledsen att jag måste sälja den, men jag måste åka utomlands.

Sen när jag stod där och visade bilen och sa att den var så fin så skulle Leffe komma och låtsas vara en annan köpare. Han skulle vara jättekåt på att få köpa. Jag skulle säga att jag var ledsen men den andra snubben var före och sen skulle allt vara fixat och vi skulle få 1500 kr av Leffes polare.

Leffe satte in en annons och det var fem-sex stycken som ringde. Jag svarade och sa precis så som jag skrivit på en lapp. Jag sa att den var jättefin och hette Bodd. Sen kom en snubbe och kollade och det var så jävla pinsamt.

Jag skulle ha ett vitt linne med massa spets på mig och ingen bh för det hade Leffe bestämt. Han tycker det är så sexigt när man ser bröstet. Sen skulle jag ha ett par jeans som var tajta som fan, trasiga i häcken och inga trosor under. Man säljer alltid bilar med sexiga brudar, tyckte han.

Snubben tyckte nog att jag var läcker, jag tror det i varje fall för han kollade som fan. Men han hade sin tjej med sig och hon tyckte inte alls om mig.

Vi går ner till bilen och han hittar så mycket fel på den så att jag nästan vill gråta. Min fina Bodd full med rost och grejor överallt.

Han frågade mig en massa skitkonstiga grejor, som jag bara fatta noll av. Vadå vem har ägt den tidigare? besiktigad? Vad fan vet jag, men det kan man ju inte säga.

Så jag sa "njae, kanske". Han frågade ännu mer och jag sa "njae" och så där.

Han kunde ha frågat vad som helst, typ om det var senap på den och jag hade fan svarat njae, eller nått annat helt urblåst.

Sen när vi skulle köra iväg så frågade han var ljuset satt. Jag hade ju ingen jävla aning, det borde väl han veta, men jag sa att dom satt där framme.

Jag kände mig så himla blåst, jag ville bara att dom skulle gå. Men han skulle verkligen fortsätta kolla bilen, trots att det var sånt skit.

När han bromsade svängde bilen så att vi nästan åkte i diket och hälften av ljusen funkade inte. När han tryckte lite på en stor rostbubbla blev det världens hål.

Vad fan skulle jag säga, hoppsan jag har inte märkt att det inte går att bromsa!? Jag som inte ens kan köra bil. Ojdå, blev det hål där, ska det inte vara det?

Det var nästan kul när Leffe kom och sa "titta vilken fin bil, den ser kanonbra ut, den bara måste jag ha".

Det var så himla tydligt att det var nått skumt. Jag var kanske lite dum också för jag vart så himla lättad när han kom, undrar om det märktes?

Dom gick i varje fall därifrån och sa till Leffe "ta den du, den är skitbra".

Sen bara vägrade jag att försöka sälja den igen, vi sa att den var såld till alla som ringde. Sen fick hans polare tillbaka den.

En annan gång bokade han in oss på ett jättefint hotell inne i stan. Vi pratade skånska, så att det liksom inte skulle märkas att vi kom ifrån Stockholm.

Vi tränade på tunnelbanan in och framme vid Slussen kändes det som om man kommit in i den där gröten. Då var det svårt att sluta, det bara gick inte.

Det gick skitbra att fixa rummet. Leffe skrev in oss och jag bara stod bredvid och sa "guud vilket gott hotell Jens" för det hade vi bestämt innan.

Vi sa att vi skulle bo där hela helgen fast vi tänkte sticka på lördan. Vi började med att bada i bubbelpolen, sen käkade vi i restaurangen.

Det var fan den bästa restaurang jag nånsin varit på. Jag hade en helläcker klänning på mig och Leffe hade en skitsnygg skjorta.

Vi beställde bland dom dyraste rätterna dom hade. Drack fördrink, åt förrätt och efterrätt, drack jättefint vin och konjak till kaffet. Servitörerna var så snobbiga så jag kände mig nästan bonnig. Skånskan gjorde ju sitt också.

Vi satt hela tiden och sa "guud vilka fina blommor, oh va Stockholm är vackert" och så där.

Det var skitkul men svårt att inte börja asgarva. Vi skrev upp maten på rummet och Leffe drog till med en helflott dricks.

Vi gick till baren och tog två dyra drinkar som vi pröjsade direkt, för vi tyckte att dom kunde få någonting. Sen kanske det skulle vara misstänksamt om vi skrev upp allt på rummet.

Fast sen när vi var uppe på rummet så beställde vi en flaska champagne och nått konstigt tilltugg. Sen la vi oss i badkaret och drack. Det var helt underbart och jag har aldrig varit så kåt i hela mitt liv.

Vi kysstes och smekte varandra, men det gick bara inte att få till nått bra sätt att älska på i badkaret. I sängen gick det bättre. Leffe var så kåt att han ville ligga med mig igen nästan direkt efter att det gått för honom.

Det var en ashäftig säng, den var stor och jätteskön, med rena lakan. Man kunde liksom böja upp ryggen med en knapp. Tryckte man på en annan knapp så åkte benen upp.

Vi provade om man kunde använda den när man knullade, men det var helt värdelöst. Han låg på mig och sen körde vi ryggen och benen upp och ner. Jag tryckte och Leffe bara skrek, han trodde han skulle bryta ryggen.

Det var ett jävligt juste rum överhuvudtaget förresten, världens utsikt över stan. Leffe tyckte att det borde vara världens kick att kolla på utsikten samtidigt som vi knullade. Okej tyckte jag och ställde mig vid fönstret och lutade mig fram. Leffe trängde in i mig och det var ganska häftigt faktiskt. Hela stan framför en och så håller man på och älskar. Skulle någon på gatan titta upp så kanske dom skulle se att vi höll på.

Vi till och med vinkade ner. Vi låtsades att vi var kungen och Silvia som knullade och vinkade till folket. Jag skrek "ohh kungen, ich komme, gut!"

Det började bli väldigt jobbigt att knulla och det verkade inte som det skulle gå för Leffe, så vi gav upp.

Vi gick ut på stan i stället Vi skulle gå på nått disco. Det första stället som vi kom till blev vi verkligen nedtagna på jorden, världens kö och stenhård leg-koll.

Vi gick runt till ett par olika ställen tills vi hittade ett med ganska kort kö, där vi faktiskt kom in.

När vi gick runt på stan var vi ju rätt sura och började snacka skit om Stockholm. "Guud va otrevliga alla är, ohh va många knarkare det är. Akta dig för taxibilarna älskling, dom kör ihjäl folk. Guud va långa köer det är hemma i Karlskrona är det ingen kö minsann." Och en massa annat i den stilen, givetvis på skånska.

Tills Leffe höll på att få stryk av några grabbar som hörde oss. "Va fan säger ni jävla smålänningar, stick hem till Jerusalem".

Det var inte så kul inne på discot, för vi hade bränt våra sista pengar på inträdet. Inte för att jag hade någon lust, men jag charmade några grabbar så att dom bjöd på öl.

Men när jag frågade om min kille fick en också så blev dom skitsnéa och tog tillbaka min. Det var ju inte så kul, så jag hade ingen lust att försöka igen.

Vi sket i att dricka och bara dansade istället. Vi dansade tills dom stängde och när vi skulle gå så var jag helt paj i benen. Dom bara darrade som om jag var aspackad eller nått, men jag måste ha bränt en himla massa fett.

Dagen efter gick vi upp ganska tidigt för att hinna med frukosten, den var svinbra. Sen gick vi bara ut och tog tunnelbanan hem.

Våra eller Leffes pengar hade tagit slut, men han hade ett skitbra sätt att fixa nya. Han sa inte vad vi skulle göra, bara att vi skulle in till stan och fixa pengar.

Jag tjatade på att han skulle berätta, men han bara vägrade. Då blir man ju ganska orolig att han vill att man ska gå på gatan eller nått.

Men han lovade att det inte var något farligt och absolut inget sånt. Jag skulle inte heller behöva tigga pengar eller sälja nått gammalt skit, så jag hängde med.

Vi gick in på H&M på Drottninggatan, han tog ett gäng t-shirts, skjortor och strumpor och gick in i en provhytt. Han satte på sig två par strumpor utanpå dom han hade.

Sen satte han på sig en t-shirt ovanpå den han hade och en skjorta på det. Både t-shirten och skjortan hade en såndär stöldpryl, men dom tog han bort med tång.

Sen tog han bort alla prislappar med en sax. Jag sa ingenting, jag tänkte liksom inte på att han tänkte sno grejorna.

Han proppade ner prislapparna i fickorna på en jeansskjorta. Sen satte han på sig jackan, tog resten av kläderna och gick ut.

Det hände en lite svettig grej. En tjej som jobbade där stod och höll på med jeansskjortorna när vi skulle hänga tillbaka den. Hon höll på att hänga dit fler, eller nått.

Hon sa att Leffe inte behövde hänga dit den. Han kunde lägga den på hennes vagn, så skulle hon hänga upp den.

Det syntes verkligen tydligt att det låg nått i fickorna, men hon hade nog inte märkt nått än. Jag var verkligen skraj, vad fan skulle han göra.

Då säger han "förresten, jag har ändrat mig, jag tror jag tar den". Sen gick vi iväg och hängde upp den på ett annat ställe samtidigt med en grön skjorta.

Det gick skitbra att komma ut. Det enda vi köpte var ett par strumpor på extrapris.

Vi gick in på ett kafé. Leffe tog min väska, gick in på toan och tog av sig allt som han hade snott.

Sedan gjorde han samma grej i flera klädbutiker medans jag fick vänta på kaféet med väskan.

Det såg nog ganska konstigt ut ifall någon tänkte på det, att han kom in tog min väska och gick på toan hela tiden. Ungefär som att min kille som har diarréer eller blåskatarr, springer ute på stan medans jag bara sitter och fikar.

Till slut var väskan full och jag var dessutom rätt less på att sitta där, så Leffe tyckte att vi kunde sluta. Nu hade vi en massa kläder, men fortfarande inga pengar.

Leffe tyckte att vi skulle säljas dom i en second-handaffär, men jag trodde inte att vi skulle få nått för dom. Jag menar, vem vill köpa en begagnad skjorta.

När vi åkte till affären kom det såna där biljettkontrollanter på tåget och vi hade ju inga åkkort. Leffe lärde mig att visa en gammal biljett för spärrvakten. Håll upp den framför honom, titta honom i ögonen och se jävligt ärlig ut. Men man fick absolut inte låta honom få tag i den, så han kunde kolla närmare. Det gick oftast skitbra.

Nu var det i varje fall biljettkontroll och jag var så himla nervös. Där stod jag med väskan full av stöldgods och kontrollanterna kom bara närmare och närmare.

Dom hade kommit in i vagnen utan att vi märkte nått sen hade dom börjat längst bort. Fan vad jag hoppades att vi skulle komma fram till nästa station. Men det var kört, dom kom fram till oss, tittade på mig och sa nått.

Som vanligt fixade Leffe det där. Han sa att vi inte kunnat köpa några biljetter eftersom det inte hade varit någon som sålde. Dom sa att det var okej om vi betalade nu.

Jag hade i varje fall rätt om kläderna. Strumpor och t-shirts ville dom inte ens ha. Snubben i butiken sa att skjortorna var omoderna, fast det märktes att dom var nya.

Han sa att vi kunde få femtio spänn för dom, men Leffe bara vägrade. Då kunde han ju lika gärna behålla dom.

"75 spänn."

"Nix" sa Leffe, tog kläderna och gick mot dörren.

"Jävla knarkare!" Skrek snubben.

Då vänder sig Leffe om, men han säger inget. Jag tror inte han vågade för snubben såg jävligt krallig ut. 75 spänn, då var det ju bättre att behålla kläderna.

Pengar hade vi fortfarande inga, ingen mat heller, men det grejade Leffe. Vi gick in på Konsum och gick runt. Jag hade en vagn och Leffe gick bredvid och plockade bland hyllorna.

Han var så duktig på att snatta så det märktes fan inte. Han tog till exempel ett paket leverpastej och samtidigt som han tog det så petade han in ett annat paket i ärmen på jackan.

Det andra paketet slängde han ner i vagnen. Hela tiden gick vi och pratade om vad vi skulle ha till middag och annat svenssonsack. Då och då så tömde han ärmen i fickan på jackan.

Det var en skitstor läderjacka som han hade skurit upp fickorna på så allt man la ner i dom hamnade i fodret på insidan av jackan. Det var hans snattarjacka. Den var ganska bra faktiskt, men han hade ju snyggare.

Till slut hade vi ganska mycket prylar i vagnen. Vi hade bestämt innan att vi skulle gå med grejorna till kassan och låta tanten stämpla in allting.

Sen skulle Leffe ta fram plånboken och låtsas att han upptäckte att han inte hade några pengar. Han frågar mig och jag har ju inga heller, så vi måste gå till bankomaten. Det funkade skitbra, hon sa att det gick bra om vi kom tillbaka om en stund och betalade. Vi fick till och med ta med oss kassarna. Fast vi tyckte att det var lite väl taskigt. När vi kom hem tömde Leffe jackan på köksbordet. Fy fan, va mycket grejor han hade snott! Jag hade ju inte ens märkt hälften. Det enda dumma var att det var så konstiga prylar som han hade snott.

Han tyckte det var bättre att sno dyra grejor, dessutom så skulle dom vara små så att det inte syntes för mycket på jackan. Man vill ju inte gärna kuta omkring med fyra liter mjölk och ett paket mjöl i jackan, tyckte han.

Så nu hade vi gåslever, ansjovis och sardeller i små konservburkar. Plus en hel del annat som inte direkt lockade mig. Det enda jag tyckte verkade bra var leverpastejen, ett paket hästkött plus ett paket bacon.

Leffe skulle fixa käk. Han kokade spagetti och gjorde en sås av gåslever och ansjovis. Den såg skitäcklig ut och jag vägrade att äta.

Jag fick leverpastejen och baconet så jag gjorde leverpastej med knaperstekt bacon på. Det var svingott och asfettigt.

Dan efter hade Leffe en asbra idé. Han ville inte berätta vad det var, men det var helt riskfritt för mig. Vi åkte till stan och gick in på Åhléns vid Skanstull.

"Säg ingenting nu!" Sa han när vi gick in.

Precis när vi kommit innanför dom första dörrarna så böjer han sig ner och låtsas fixa med skorna samtidigt som han plockar upp några gamla kvitton.

Sen går vi till kiosken och köper ett paket cigaretter. Vi går ut och sätter oss på en bänk och kollar på kvittona. "Vänta här" säger han och går tillbaka in på Åhléns.

Det var jävligt kallt att sitta där på bänken och vänta, men han kommer ut efter ett tag. Han plockar ut ett gäng prylar ur jackan och lägger i min väska. Han säger att han snott en pryl för varje kvitto och nu är det bara för mig att gå och lämna tillbaka.

Jag tyckte det lät ganska rättvist eftersom han hade gjort grovjobbet. Men det lät väldigt konstigt att det skulle vara så lätt att fixa pengar.

Jag menar vad har då alla knarkare att gnälla på.

Men det var faktiskt så lätt. Vi åkte till Åhléns på Fältöversten. Leffe sa att jag skulle gå till informationsdisken, där skulle jag få pengar.

Det jobbiga var att man ju inte gärna kunde lämna tillbaka mer än en grej i taget, så det skulle bli en himla massa åka mellan alla Åhlénsbutiker.

Jag gick till informationsdisken, stod i kö en stund och fick mina pengar. Ingen frågade någonting, jag behövde bara skriva under på en lapp och visa mitt leg. Själv hade jag hittat på en massa själ varför jag inte ville ha prylen, men dom verkade skita i att jag inte ville ha den.

Dom var nog rätt stressade, det var ju julrusch och så där. Jag kände mig jävligt nöjd när jag kom ut till Leffe med pengarna. Jag hade grejat det. Leffe tyckte att jag var duktig.

Sen åkte vi runt till alla andra Åhlénsbutiker vi kunde komma på och gjorde samma grej. Vi lyckades få ihop över fyrahundra spänn. Dom festade vi upp samma kväll.

Dan efter var vi asbakfulla hela dan. Vi hade inget vettigt att käka och mådde allmänt risigt. Då ringer den snubben som har lägenheten och säger att vi inte kan bo där längre. Vi måste flytta bort direkt, men vi får en dag på oss.

Leffe blir sné. Snubben säger att han är ledsen, men vi måste flytta för det har tagit slut med hans tjej. Leffe ser helt knäckt ut när han har lagt på. Han slår till en spegel med handen. Den går sönder och Leffe börjar blöda. Han är skitsné.

Han rusar runt och blodet bara skvätter ifrån handen. Jag kramar om honom, men han bara fortsätter och jag hänger som en himla vante på honom.

Snubben som han hyr av är en av hans bästa polare och han bara slänger ut oss. Nu är det total kris. Vi ringer runt till folk och frågar, men ingen har nått ställe där vi kan bo. Leffe kommer på att vi får låna Anders sommarstuga, i varje fall i några veckor. Vi tar några stora kartonger ifrån förrådet på vinden och packar ner alla våra prylar. Möblerna är Leffes polares, så dom behöver vi inte bry oss om. Polarn sa att vi fick lämna kartongerna i lägenheten tills vi hittade någonstans att bo.

Vi packar ner kläder och den lilla mat som fanns kvar i två väskor. Sen gick vi ut, låste och slängde nycklarna i brevlådan.

Det var skitbökigt att ta sig till Anders sommarställe, det tog minst en och en halv timme. Tunnelbana, pendeltåg, buss och sen gå en jävla lång bit mitt i mörka skogen.

Det var så himla äckligt att gå där. Kallt och så mörkt att man inte såg vad som var framför en. Jag tyckte att vi skulle vända, men Leffe bara vägrade. Det var ju helt gjutet att vi skulle gå vilse, sen skulle vi frysa ihjäl.

Leffe sa bara "snart är vi framme, det är lugnt".

Jag trodde att han hade blivit helt störd, det här kunde ju inte vara rätt, det var ju knappt en stig vi gick på. Den sista biten gick jag bara och svor och tänkte, jävla pucko Leffe, jävla ligist och en massa andra hat-tankar.

Men Leffe var så glad så. Han fan skuttade fram, bergis för att reta mig. Han hade ju i och för sig rätt. Helt plötsligt var vi framme.

Tyvär låg inte nyckeln där Leffe sa att den skulle ligga. Då var det jävligt nära att jag började gråta, men Leffe fixade det.

Som tur var hade han råkat få med sig en kofot, så det gick jätteenkelt för oss att komma in. Normalt så skulle han ju aldrig göra så, men det här var ju ett nödfall tyckte han. Det tyckte ju jag också. Skulle han inte ha brutit upp dörren så skulle ju vi ha frusit ihjäl. Förresten var det ju Leffes kompis kåk och han skulle säkert tycka att det var okej.

Det var bara det att när vi tände så såg det inte alls ut som Anders stuga. Den här var mycket större och fräschare.

"Ojdå!" tyckte Leffe "vi tog visst fel kåk".

"Jävla pucko" sa jag.

"Vi får fortsätta att leta efter Anders kåk. Men jag vet fan var vi är någonstans, vi måste ha gått vilse."

Jag bara vägrade. Jag tänkte fan inte gå ut och irra omkring i skogen.

"Okej då får vi stanna här" tyckte Leffe.

Han fixade en brasa och jag bara satt och frös.

"Vi måste fixa käk" tyckte Leffe och började kolla igenom köket.

"Kolla här!" Ropade han och kom ut skitnöjd med två flaskor whisky.

"Dom kan vi ju inte ta" tyckte jag "det är deras". Men egentligen ville jag väldigt gärna ha lite, så jag protesterade inte mer när han hällde upp två glas. Det var en så himla konstig känsla, spänningen att vara där man inte får och ta andras grejor. Det pirrade verkligen i hela kroppen, men det var läskigt.

Utanför är det bara kyla och mörker, här är det varmt och mysigt. Det är bara Leffe och jag nu. Det kändes så himla rätt med whisky, det var nästan så att det var gott. Leffe hittade en burk med konserverad korv som vi grillade över elden.

Vattnet smakade skit så vi var tvungna att dricka sprit. Det hade vi ju i och för sig inget emot. Vi drack mer whisky, sen hittade vi punsch och lite sherry. Sherry, min favorit, jag satsade på den medans Leffe drack whisky. Det enda som var synd var att vi fick slut på cigaretter.

I ett av rummen fanns en stor dubbelsäng. Fast där kändes det fan kallare än ute. Men vi tog två täcken till från dom andra sängarna. Det vart så mycket täcke att det vart jobbigt att röra sig. Sen satte vi elementet på högsta.

När jag vaknade var det så varmt att jag trodde jag hade feber. Leffe hade slängt av sig alla täcken och låg bara helt näck. Det hade blivit ljusst och jag kollade omkring.

Fan, det låg små skitkorvar i sängen. Jag väckte Leffe, han sa att det var råttskit. Precis som det vore någon tröst. Precis som om jag gillade att dela säng med en råtta. Leffe tyckte jag skulle smaka en för att kolla om dom va gamla.

Då fick han en kudde i huvudet. Som tur var, var det ingen korv som hade smetat fast på min kropp.

Jag stannade ju inte en sekund till i den sängen, i stället försökte jag fixa lite frukost. Jag var astörstig, men vattnet gick fan inte att dricka, inte ens då.

Jag hittade några tepåsar och kokade vattnet. Leffe hittar en till konservburk med korv. Han é så himla smart så han kokar inget eget vatten till dom, närå han bara lägger dom i mitt tevatten.

Det värsta är att han säger inget. Han bara plockar upp korvarna, lägger dom på ett fat och säger att maten är klar. Jag har inte märkt det där med korvarna fast jag tycker teet ser fettigt ut.

Det var fan det äckligaste teet jag nånsin druckit. Det berodde kanske lite på att vattnet var så äckligt också. När jag säger det till Leffe, att teet var äckligt alltså, börjar han garva och berättar att han kokat korv i vattnet.

Då mår jag verkligen dåligt, bakfull, skit i sängen, äckligt te och så får man höra det här. Det var för mycket, jag var bara tvungen att spy.

Jag rusar ut och spyr utanför dörren. Leffe hänger på med en korv i handen. Sen när jag spytt klart då försöker han inte trösta mig eller så.

Närå han bara böjer sig ner och luktar på spyan. Sen säger han "uhm luktar jättegott" och doppar korven i det. Som ett chips i någon jävla dipsås. Som tur var så åt han inte upp korven sen, för då hade jag aldrig mer pussat honom.

Jag var jävligt sur på honom, men han tyckte bara att han var så himla rolig. Han gick omkring, smågarvade och var helnöjd, så jag nästan ville slå han.

Vi städade undan i kåken och försökte ta bort alla spår av att vi varit där, men det var ju kört eftersom Leffe hade haft sönder en ganska stor bit av dörren. Så här på dagen såg det inge snyggt ut.

Dessutom tog vi med all mat som var nått att ha plus all sprit.

Det visade sig att Anders kåk låg ganska nära, man såg den till och med ifrån där vi var. Vi gick dit men Leffe hittade inte nyckeln idag heller. Han sa att den skulle ligga ovanpå dörren, på dörrkarmen, men där var det helt tomt.

"Tyvärr måste vi nog bryta oss in" sa Leffe.

Han skulle göra det snyggt. Anders skulle säkert tycka att det var OK, för nyckeln var ju borta. Han satte i foten i dörren och tryckte till, men ingenting hände. Då sparkade han till den så att det brakade och blev en stor spricka i dörren samtidigt som kofoten flög i väg och Leffe ramlade.

Nu var han skitsné, han bände som fan på dörren, men den bara vägrade att gå upp. Då gick han fram till ett fönster och slog sönder det med kobenet. Det gick ju lättare, men snyggt vart det fan inte.

Leffe klättrade in genom fönster, men han kunde inte öppna dörren för det var ett sånt där polislås. Så det var bara för mig att klättra in också.

Jag kände mig rätt taskig mot Anders, dessutom var det ju läskigt att vara där. Tänk om dom blev arga. Men Leffe tyckte det var heljuste, förresten var Anders så himla pundig och skrytig så det gjorde inget. Han lovade i varje fall att vi skulle försöka fixa något annat så fort som möjligt.

Han satte på en brasa och fixade två glas whisky. Jag hade verkligen ingen lust alls att dricka sprit, men det kanske skulle kännas mindre läskigt om jag var full. Jag hällde i mig whiskyn på en gång, det hjälpte faktiskt. Jag kände mig mycket lugnare, dessutom vart Leffe rätt impad, för det var inget litet glas.

Anders hade typ inget käk alls i huset. Men Leffe hade ju som vanligt en pundig idé. Han kokade spaghetti och blandade ner sardellerna som vi snodde på Konsum. Sardeller är små runda jättesalta fiskar med kapis i mitten. Jag var förståss inställd på att det skulle vara spyäckligt, men jag tänkte att jag skulle prova. Fast det var nästan gott, salt som fan, men gott.

Resten av dagen försöker vi göra huset fint igen. Vi tejpar fast ett Monopolspel på insidan av fönstret. Sen målar vi över sprickorna i dörren med en färg som vi hittar.

Det blev inte så himla bra, men hade inte jag tjatat så hade det inte blivit någonting alls. Jag menar nu kommer ju Anders att se att vi har försökt göra lite snyggt efter oss.

Fast det bästa vore väl kanske att han inte fick reda på att vi varit där. Att vi stack på en gång, som jag ville. Men Leffe tyckte som sagt att det var skitbra. Precis som om det var smidigt att klättra in genom fönstret. Nästa dag lovade han, skulle vi åka därifrån.

På kvällen spelade vi Nya bondespelet och drack upp resten av spriten. Fan vad synd att vi tejgade upp Monopolspelet, för det är ju mycket roligare än det här töntiga spelet. Det handlar ju åtminstone om Stockholm. Dessutom vann den där jävla fuskaren.

Vi blev ganska packade och satt jättelänge och pratade framför brasan. Han berättade en massa grejor som jag inte hört förut. Om hans taskiga föräldrar (dom var mycket taskigare än mina) och om en massa inbrott som han gjort. Jag blev helt förvånad, han hade gjort en jävla massa skumma grejor.

Han sa att jag var den finaste tjej han nånsin träffat. Det var så himla sorgligt allting. Det kändes på något konstigt sätt som om det inte var långt kvar.

Vi somnade där framför brasan, men jag vaknade i sängen. Jag låg länge och försökte tänka. Då hör jag att det kommer en bil.

Den kommer närmare och närmare, till slut är den jättenära. Jag blir skitskraj och väcker Leffe.

Han är skitseg, men jag skriker i örat på honom att det kommer en bil. Då vaknar han. Någon fixar med fönstret med Monopolspelet. Någon ropar "hallå är det någon där?"

Vi svarar inte utan reser oss upp och smyger mot garderoben. Tyvärr blir det världens ljud när Leffe öppnar dörren. Fan också, antagligen så hörde dom det för dom ropar ännu högre.

Vi gömmer oss bägge två i garderoben. Det är asträngt och skitdammigt. Jag känner att det kittlar i näsan, men jag lyckas undvika att nysa. Men det kliar överallt och är asjobbigt att sitta där. Jag tror att dom hoppade in genom fönstret. I vilket fall som helst så går dom runt och kollar inne i stugan.

Någon öppnar dörren och går in i det här rummet. Dom borde ju märka att vi har legat i sängen och att våra prylar finns överallt i kåken. Men dom går faktiskt ut ur rummet igen. Som tur var så hade vi somnat med kläderna på så det låg ju inga kläder vid sängen.

Då gör jag mitt livs klantigaste grej. Jag sitter jävligt konstigt så det blir asjobbigt för benen. Dom börjar skaka och jag ramlar. Det blir världens brak.

Det rusar in en massa folk i rummet och någon ropar "polisen, ge er!"

Sen öppnas dörren och där står minst tre poliser med pistoler riktade mot oss. Dom é skitsura och jättetaskiga mot oss. Jag börjar gråta och Leffe ser helt knäckt ut, men dom skiter i det.

Dom tar med oss till en polisstation. Jag måste gå in i ett rum utan Leffe med bara poliser. Dom frågar mig en massa konstiga grejor. Om jag håller på med knark, om jag gjort inbrott förut. Hur länge har jag hållit ihop med Leffe. Om han har gjort några inbrott som jag känner till och en massa annat.

Jag var så himla knäckt. Dom verkade tro att jag var någon himla knarkarbrud. Dessutom var jag inbrottstjuv som jättegärna skulle sätta dit min älskade.

Sen skulle jag berätta om inbrotten i sommarstugorna. Den första stugan där hade vi gjort inbrott, det erkände jag. Men det var ju en nödsituation, det måste ju vara okej. Vi höll faktiskt på att frysa ihjäl. Jag tror dom höll med mig, i varje fall lite.

Det andra inbrottet var ju faktiskt inget inbrott för vi fick ju vara där för Anders. Men det trodde dom inte på.

Dom sa att dom hade pratat med han som ägde stugan och han ville göra en anmälan mot oss. Sen sa en annan polis att han som ägde den andra stugan också skulle göra en anmälan.

Det var han som upptäckte inbrotten. Han hade gått för att kolla om det hade blivit inbrott i den stugan där vi var också. Han misstänkte att det var folk där eftersom ljuset var tänt.

När han sen såg fönstret så förstod han att någon brutit sig in. Sen ringde han polisen.

Jag satt där hos polisen i flera timmar, mest fick jag sitta och vänta. Men sen fick jag åka hem. Leffe fick inte åka hem. Dom hade så mycket gamla grejor mot honom så nu skulle han få sitta i häkte.

Först förstod jag inte riktigt vad dom menade, vadå "skulle få sitta i häkte". Men sen kopplade jag, min älskade skulle få sitta i fängelse.

Jag försökte be att han skulle få komma ut, men dom bara vägrade. Jag grät och grät, men dom bara sket i det.

Jag var så himla knäckt, vart fan skulle jag ta vägen. Vad skulle jag göra? Jag var så himla knäckt att jag inte ens klarade att smita på pendeltåget.

Snubben i spärren tog min biljett. Och jag hade inte en spänn så jag kunde inte komma hem. Jag stod där vid spärren och grät och grät så till slut fick jag åka ändå.

Jag åkte till Natalie. Hon var hemma. Hon var jätteglad, för hon hade träffat en ny snubbe som var helt underbar. Snubben var inte där, han jobbade men det gjorde förstås inte hon. Hon är verkligen jättebra på att trösta. Hon lyssnade höll om mig och sa att det skulle bli bra.

Men hon tyckte att min Leffe verkade vara en stor skit som bara utnyttjade mig. Då blev jag ju bara ännu ledsnare.

Natalie öppnade en flaska vin och bjöd på cigg. Sen fixade hon käk. Fan, hon verkade ha det gott ställt nu. Hennes kille var bergis jävligt snygg. Det sa hon att han var. Han tjänade jättemycket pengar också och han bjöd henne hela tiden. Dom var jättekära i varandra. Han kom hem och var verkligen skitsnygg.

Vi satt hela kvällen och drack vin alla tre. Han tyckte också att Leffe verkade vara ett svin. Jag fick sova över där, men Natalie sa att jag inte fick bo där för dom ville vara ensamma. Jag hade inga pengar att betala någon hyra med och jag hade ingen lust att tränga mig på någon. Så det enda jag kunde göra var att åka hem till mamma och pappa.

Det var verkligen asjobbigt att bo där, dom gnällde och tjatade hela tiden.

Jag var ju jättedeppig för det där med Leffe, men det vågade jag ju inte säga till dom.

Mamma min kille sitter i finkan, vi har gjort inbrott. Dom skulle ju bara dö om jag sa det. Så dom tyckte det var skitkonstigt att jag var så deppig. Morsan tjatade om att jag blivit så smal. Hon trodde att jag hade fått anorexia igen. Fan, jag kunde väl inte berätta att vi inte hade haft någon mat.

Inte kunde jag röka heller, det skulle ju bara bli ännu jobbigare om dom visste att jag rökte. Jag var så himla röksugen hela tiden. Jag pillade ut 20 kr ur farsans spargris och köpte cigaretter. Sen gick jag upp på en kulle och rökte. Jag tänkte att det blåser så mycket där att all rök borde blåsa bort och inte fastna i mina kläder. Fast det var ju inte så himla kul att stå där så det blev inte så många cigg om dan.

Jag ville var hos Leffe hela tiden, men det var bara vissa tider och vissa dagar som man fick besöka. Han satt på ett fängelse i Södertälje.

Men det var ganska bra för jag kunde ta pendeltåget och sen bara en buss. Jag hade lyckats få mamma att betala ett buskort åt mig. Jag sa att jag behövde det för att kunna söka jobb. Det var så himla otäckt där i fängelset. Stora murar och en massa vakter. Dom såg så himla ner på en när man kom. Vi fick en speciell besökscell, där vi fick vara för oss själva. Den var så himla jävla äcklig, fula färger, trista möbler och en jätteäcklig säng eller vad man nu kan kalla den, med gallon på. Ungefär en sån som dom har när man går till vårdcentralen. Den var så äckligt, det är säkert tusentals knarkare som har legat på den och knullat.

Jag bara vägrade, Leffe tjatade, men jag ville fan inte ligga och knulla i den sängen. Man kunde väl fan få AIDS bara av att sitta på den. Rummet inbjöd ju inte till sex överhuvudtaget. Jag menar det var ju inte direkt romantiskt. Dessutom kunde vakterna komma in när dom ville. I och för sig så hade vi en timme på oss. Men bara det att dom kunde komma in och vi inte kunde komma ut var jävligt jobbigt. Jag fick verkligen hålla mig för att inte få klaustrofobi eller vad det nu heter.

Leffe var helt knäckt förresten, jättedeppig. Han trodde att han skulle få sitta minst sex månader på kåken, sen var han ju märkt för livet. Loppet skulle vara kört för honom, han var palkad, kantad och såld. Va fan skulle han göra sen? När han kom ut? Utan jobb, utan någonstans att bo och stämplad som tjuv.

Jag lovade att jag skulle vänta på honom och att jag älskade honom, jag menade det också. Han sa att han älskade mig också. Jag grät och han grät och allt var bara skit. Utom att vi älskade varandra. Sen sa vi bara underbara ömheter till varandra och kysstes. Snacka om hjärta och smärta.

Varje besök var ungefär så där, det var så himla sorgligt alting.

En gång ville Leffe att jag skulle fixa nått som gjorde att han blev på lite bättre humör för han var så himla deppig.

Jag ville ju så himla gärna göra så han fick det lite bättre, så jag ställde upp på allting. Vi hade till och med älskat på den där äckliga sängen. Dessutom så kände jag mig så himla taskig, eftersom det var jag som hade klantat mig så han åkte fast.

Han ville att jag skulle gå till jugoslaven, han med kaféet. Jag skulle säga till honom att jag ville ha amfetamin. Vad jag än gjorde så fick jag inte säga att Leffe satt på kåken.

Jag skulle säga att jag ville ha det själv och att jag inte visste var Leffe var. Han tyckte att jag kunde betala med jackan som jag fått av honom.

Först ville jag inte göra det, för jag vill inte att han ska knarka. Men han tjatade så mycket och sa att det verkligen var viktig.

Amfetamin var ju inget farligt heller sa han. Jag gjorde det jag gick till jugoslaven. Han blev skitglad att se mig, bjöd på fika och bullar.

Det var skitsvårt att få fram det. Man vill ju inte komma och påstå att han é en knarklangare. Ungefär som om jag var någon himla rasist. Förresten var det en annan snubbe inne på kaféet också.

Jugoslaven, Bogdan alltså, stötte ganska tydligt på mig. Och det gjorde ju inte saken lättare. Jag ville liksom inte att han skulle tro att han kunde byta knarket mot lite kärlek. Han frågade om Leffe och jag sa att det var slut och att jag inte visste var han var.

Till slut gick snubben som hade suttit där. Då klämde jag i "har du nått amfetamin att sälja?"

Han blev jävligt förvånad. Han sa att han inte hade nått men att han kunde fixa. Han frågade hur mycket jag ville ha. Och jag hade ju ingen jävla aning om hur mycket man behöver, en liter eller två gram, vem vet? Förresten var det rinnande, pulver eller tabletter? Fan, att jag inte tänkte på att fråga Leffe.

Jag hade bestämt innan att jag ville ha så mycket som jag fick för jackan. Jag sa det, att jag ville byta knarket mot jackan. Han sa att han inte kunde göra det, han måste ha cash för att kunna pröjsa den som han själv skulle köpa av.

Jag såg jätteledsen ut och sa "snälla!" Sen tog jag fram jackan ur kassen och han sa att han tyckte den var snygg.

Men sen sa han att vill man köpa nått så måste man ha pengar. Fast han kunde kanske göra ett undantag bara för att var juste. Han tog jackan och sa att jag skulle komma tillbaka dan efter. Jag blev så glad.

Dessutom var jag väldigt lättad över att han inte tyckt att vi måste älska eller nått. Men när jag reste mig upp så gjorde han det också. Sen gick han mot mig och sa att han ville älska med mig. Jag sa att jag gärna ville älska med honom också, men att jag hade gonorré så det fick bli någon annan gång. Han tyckte det var okej.

Jag kom dit dan efter.

Han sa att han hade lagt knarket under en buske en bit bort. Det skulle ligga i en sån där gul vaselinburk. Jag skulle ta burken och inte öppna den förrän jag var säker på att ingen såg nått. Jag gjorde som han sa. I burken fanns det vitt pulver. Ja la burken i handväskan och åkte till Hall.

Typiskt, helt plötsligt så kommer dom på att dom ska visitera mig. Just idag! Dom hittade burken och öppnade den, sen var det kört. Polisen kom och det vart förhör.

Dom ville att jag skulle berätta varifrån jag fått den. Dom pressade mig som fan och jag försökte hitta på nått, men dom trodde mig inte. Jag sa att jag hittat burken, men de bara skrattade åt det. Till slut liksom gav jag upp och sa att jag köpt det på plattan, fast jag kommer inte ihåg av vem. Jag satt där i flera timmar men sen fick jag åka hem.

Dom sa att jag kanske skulle få sitta i fängelse.

Jag sa inget till mamma eller pappa fast dom märkte nog att jag blivit ännu deppigare.

Det hände ingenting på fler månader, jag gick bara hemma och deppade. Mamma tyckte att jag skulle gå till en psykolog. Pappa tyckte att jag borde fixa ett jobb. Jag orkade inte tänka på Leffe. Jag visste inte vad jag kände för honom längre.

Jag fick ett brev där det stod att jag skulle infinna mig på rättegång. Som tur var så var inte mamma eller pappa hemma när brevet kom. Rättegången var i Haninge och jag åkte dit.

Dom frågade mig en massa om inbrotten och jag sa som det var. Att det ena var en nödsituation och att det andra var ju för att vi fick vara där.

Sen fick Leffe berätta och han sa ungefär samma grejer.

Sen kom Anders pappa och han sa att vi inte alls hade fått lov att vara där.

Sen var det klart. Jag kunde gå om jag ville.

Men jag satt kvar och hörde när dom förhörde Leffe om en massa andra prylar. Han hade verkligen gjort mycket. Åkt dit för både snatterier, bilstölder och inbrott.

Någon vecka senare fick jag ett nytt brev där det stod att jag fått en vilkorlig dom. Jag ringde och frågade vad det betydde och dom sa att det betydde att jag inte fick göra om det. Leffe fick sex månaders fängelse, men han behövde bara sitta tre månader till för han hade redan suttit tre.

Det ringde någon ifrån socialen en dag, det var morsan som svarade. Hon var helt knäckt när hon la på.

Socialen hade berättat att jag hade blivit tagen med knark på mig och nu ville dom komma hit och se hur jag hade det hemma.
Mamma och pappa vart förstås helt knäckta. Mamma grät och jag grät och pappa gick och stängde in sig på toaletten.
Det var så hemskt. Fan vad jag ångrade allting. Jag ville verkligen inte göra dom ledsna.
Fan jag skulle ha fortsatt att vara lilla töntiga Nuppan.
Men det blev faktiskt nästan lättare att bo hemma efter att dom hade fått veta allting.
Morsan gick inte och tjatade om att jag var så deppig eller så smal och sånt. Hon var väldigt snäll mot mig. Pappa sa ingenting mer om att jag måste fixa ett jobb.
Dom bjöd till och med mig på en semester till Kanarieöarna. Vi åkte dit alla tre och det var den bästa tid som jag haft med dom på väldigt länge.
I april någon gång så blev jag kallad till en rättegång om knarket.
Leffe var där, det var första gången jag såg honom sen förra rättegången. Jag hade inte orkat besöka honom sen det där med knarket.
Han hade ringt en gång precis efter rättegången, men då hade han bara vart sur på mig.
Men nu när jag såg honom kände jag smärtan. Jag älskade honom, det var det viktigaste.
Men han tittade inte ens på mig.
Jag fick berätta vad som hänt.
Sen var det Leffes tur. Fast han sa att det inte alls var så. Han hade inte alls bett mig fixa knark åt honom. Han hade ingen aning om att jag tagit med det. Han använde inte sånt sa han.
Jag vart så himla knäckt när jag hörde det så jag höll på att dö. Vilket jävla svin. Jag ville rusa fram och slå honom, men jag gjorde inte det. Han ska aldrig mer få en puss av mig.
Han tittade jävligt elakt på mig. Jag blev fan rädd för honom.
Det kom in en fångvaktare ifrån Hall och berättade att han hade visiterat mig och hittat knarket. Jag fick gå hem sen. En vecka senare kom domen.
Och nu sitter jag här sedan två månader, men i morgon är det sista dagen.

Slut